

Boží milosrdenství.

„Lidstvo nenalezne pokoje, dokud se s důvěrou neobráť k mému milosrdenství“, prohlásil Spasitel blahoslavené Faustýně Kowalské (+1938 v Krakově). V řadě zjevení pověřil tuto řeholnici (pokračovatelku sv. Markéty Alacoque v šíření úcty a důvěry k Božskému Srdci a Božímu milosrdenství), aby vybízela lidstvo k hluboké, neochvějné důvěře v Boží milosrdenství, v Boží lásku.

(57) Ježíši, důvěřuji Ti.

1209 Novéna k Božímu Milosrdenství,³⁴⁸ kterou mi Ježíš přikázal napsat a konat před svátkem Milosrdenství. Začíná na Velký pátek.

Toužím, abys během těchto devíti dní přiváděla duše k prameni mého milosrdenství, aby načerpaly síly a osvěžení i všechnu milost, kterou potřebují v těžkostech života, a zvláště v hodině smrti. Každého dne přivedeš do mého Srdce jinou skupinu duší a ponoříš je do toho moře mého milosrdenství. A já všechny tyto duše uvedu do domu mého Otce. Budeš to dělat v tomto i v budoucím životě. A žádné duši, kterou uvedeš do zdroje mého milosrdenství, nic neodmítnu. Každého dne budeš prosit mého Otce o milosti pro tyto duše pro mé bolestné utrpení.

Odpověděla jsem: Ježíši, nevím, jak mám tu nověnu konat a které duše přivést do tvého nejslitovnějšího Srdce nejdřív. A Ježíš mi odpověděl, že mi na každý den poví, které duše mám uvést do jeho Srdce.

První den

1210 Dnes mi přived', celé lidstvo, zvláště všechny hříšníky, a ponoř je do moře mého milosrdenství. Tím mě utěšíš v hořkém zármutku, do něhož mě vrhá ztráta duší.

1211 Nejmilosrdnější Ježíši, jemuž je vlastní slitovávat se nad námi a odpouštět nám, nehleď na naše hříchy, ale na naši důvěru, kterou (58) klademe ve tvou nekonečnou dobrotu, a přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky. Prosíme Tě o to pro tvou lásku, jež Tě pojí s Otcem a Duchem svatým,

Všemohoucnosti milosrdenství Božího,

záchrano člověka hříšného,

Tys milosrdenství, slitování moře,

pomáháš tomu, kdo tě prosí v pokoře.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na celé lidstvo, které je uzavřeno v nejslitovnějším Ježíšově Srdci a zvláště na ubohé hříšníky a pro jeho bolestné utrpení nám prokaž své milosrdenství, aby všemohoucnost Tvého milosrdenství oslavovali na věky věků. Amen.

348 Novéna uvedená v Deníčku byla r. 1937 s jistými změnami vytištěna v brožurce s názvem Chrystus, Král Milosierdzia (vydal J. Cebulski, Krakov). Na obálce brožurky byl barevný obrázek znázorňující Milosrdného Krista s paprsky a podpisem: „Ježíši, důvěřuji Ti“. Obsah tvořila novéna k Božímu Milosrdenství, litanie a korunka. Představená krakovského domu, Irena Krzyżanowska, tyto brožurky rozeslala do domů kongregace.

Druhý den

1212 Dnes mi přived' duše kněží a duše řeholní a ponoř je do mého nezměrného milosrdenství. Ony mi daly sílu vydržet hořké utrpení, skrze ně jako skrze řečiště splývá na lidstvo mé milosrdenství.

1213 Nejmilosrdnější Ježíši, od něhož pochází vše dobré, rozmnož v nás milost, abychom uskutečňovali milosrdenství, aby ti, kdo se na nás dívají, chválili Otce milosrdenství, který je v nebi.

Boží lásky pramen,

přebývá v srdci čistém,

vykoupané v milosrdenství moři,

jak hvězda svítí, jako záře hoří.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na (59) ty, které jsi zvláštním způsobem povolal na svou vinici, na duše kněží a na řeholní duše, a uděl jim moc svého požehnání a pro city Srdce svého Syna, Srdce, v němž jsou tyto duše uzavřeny, uděl jim sílu svého světla, aby mohli vést ostatní po cestách spásy, aby společně zpívali ke cti Tvého nevyčerpatelného milosrdenství na věčné věky. Amen.

Třetí den

1214 Dnes mi přiveď, všechny duše zbožné a věrné a ponoř je do moře mého milosrdenství; tyto duše mě utěšovaly na křížové cestě, byly tou kapkou útěch v moři hořkosti.

1215 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž všem udílíš přehojně svých milostí z klenotnice svého milosrdenství, přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky, prosíme Tě o to pro tvou nesmírnou lásku, jíž plane tvé Srdce k nebeskému Otcí.

Jsou tajemné milosrdenství divy,
nepochopí je hříšník ani spravedlivý,
na všechny shlížíš se slitováním
a všechny vtahuješ ve své milování.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na věrné duše jako na dědictví svého Syna a pro jeho bolestné utrpení jim uděl své požehnání a zahrnuj je svou neustálou péčí, aby neztratily lásku a poklad svaté víry, ale aby s celým zástupem andělů a svatých oslavovaly Tvé nesmírné milosrdenství na věčné věky. Amen.

(60) Čtvrtý den

1216 Dnes mi přiveď pohanů a ty, kteří mě ještě neznají, i na ně jsem myslel ve mém hořkém utrpení a jejich následná horlivost potěšila mé Srdce. Ponoř je do moře mého milosrdenství.

1217 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi světlem pro celý svět, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše pohanů, kteří Tě ještě neznají, nechť je osvítil paprsky tvé milosti, aby i oni společně s námi oslavovali divy tvého milosrdenství, a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce.

Nechť lásky tvé světlo

osvítí duší temno,

učiň, aby tě duše poznaly

a spolu s námi tvé milosrdenství oslavovaly.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše pohanů a těch, kdo Tě ještě neznají, které jsou uzavřeny v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Přitáhni je do světla evangelia. Tyto duše nevědí, jak velikým štěstím je Tebe milovat, učiň, aby i ony oslavovaly štědrost Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Pátý den

1218 Dnes mi přiveď duše heretiků³⁴⁹ a odpadlíků a ponoř je do moře mého milosrdenství. Hořkým utrpením drásali mé Tělo i Srdce, to je mou církev. Když se vracejí k jednotě s církví, zahojují se mé rány a tak zmírňují mé utrpení.

(61) Také těm, kdo porušili šatu tvého celistvost,

prýští z tvého Srdce slitovnost,

všemohoucnost, ó Bože, tvého milosrdenství

i tyto duše může z omylu vyprostit.

1219 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi Dobro samo, Ty neodpíráš světlo těm, kdo Tě prosí, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše heretiků a duše odpadlíků a přitáhni je svým světlem k jednotě s církví a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce, ale učiň, aby i oni oslavili štědrost tvého milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše heretiků a odpadlíků, kteří promrhali Tvá dobra a zneužili Tvých milostí zarputilým setrváním ve svých omylech. Nehleď na jejich chyby, ale na lásku svého Syna a na jeho hořké utrpení, které pro ně podstoupil, neboť i oni jsou uzavřeni

v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Učiň, ať také oni oslavují Tvé veliké milosrdenství na věčné věky. Amen.

349 Heretik: ten, kdo odporuje katolické nauce v tom, co bylo autoritou církve prohlášeno za součást nauky církve jako pravda víry.

Šestý den

1220 Dnes mi přiveď duše tiché a pokorné a duše malých dětí a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše jsou nejvíc podobné mému Srdci, ony mě posilovaly, když jsem v hořkých mukách umíral, viděl jsem je jako pozemské anděly, kteří budou bdít u mých oltářů, na ně vylévám milosti plnými proudy. Moji milost je schopna přijmout pouze pokorná duše; pokorné duše mají mou důvěru.

1221 (62) Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl – učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného Srdce, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše tiché a pokorné a duše malých dětí. Tyto duše uvádějí v úžas celé nebe a nebeský Otec v nich má zvláštní zalíbení, jsou kyticí před Božím trůnem, jejich vůni vdechuje sám Bůh. Tyto duše mají stálý příbytek v Ježíšově nejslitovnějším Srdci a neustále zpívají píseň lásky a milosrdenství navěky.

1222 Opravdově pokorná a tichá duše

už zde na zemi vůni ráje dýše

a vůně toho srdce pokorného

uchvacuje Tvůrce samotného.

1223 Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše tiché a pokorné a na duše malých dětí, které jsou uzavřeny v příbytku nejslitovnějšího Srdce Ježíšova. Tyto duše se nejvíce podobají Tvému Synu, vůně těchto duší stoupá ze země až k Tvému trůnu. Otče milosrdenství a veškerého dobra, prosím Tě pro lásku a tvé zalíbení, jaké máš v těchto duších, požehnej celému světu, aby všechny duše společně zpívaly ke cti Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Sedmý den

1224 Dnes mi přiveď, duše, které obzvlášť uctívají a oslavují mé milosrdenství, a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše měly největší soustrast s mým utrpením a nejhluběji pronikly do mého ducha. Jsou živým odrazem mého slitovného Srdce. V budoucím životě budou tyto duše zářit zvláštním světlem, žádná se nedostane do pekelného ohně, každou budu zvlášť bránit v hodině její smrti.

1225 (63) Nejmilosrdnější Ježíši, jehož Srdce je láska sama, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše, které obzvlášť ctí a oslavují velikost Tvého milosrdenství. Tyto duše jsou silné mocí samotného Boha v nejrůznějších trápeních a překážkách, jdou vpřed s důvěrou ve Tvé milosrdenství, tyto duše jsou sjednoceny s Ježíšem a na svých bedrech nesou celé lidstvo. Tyto duše nebudou přísně souzeny, ale ve chvíli skonu je obejmeme Tvé milosrdenství.

Duše, jež chválí dobrotu svého Pána,

je jím zvlášť milována.

Je stále blízko pramene živého

a čerpá milosti z milosrdenství Božího.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše, které jsou skryty v nejslitovnějším Ježíšově Srdci [a] které oslavují a uctívají Tvou největší vlastnost, to je Tvé bezedné milosrdenství. Tyto duše jsou živým evangeliem, mají ruce plné milosrdných skutků a jejich duše, přeplněná veselím, zpívá píseň milosrdenství Nejvyššímu. Prosím Tě, Bože, prokaž jim své milosrdenství podle jejich naděje a důvěry V tebe. Nechť se na nich naplní příslib Ježíše, který řekl:

Duše, které budou uctívat to mé nevyčerpatelné milosrdenství, já sám budu bránit v životě a zvláště v hodině smrti, jako svou slávu.

Osmý den

1226 Dnes mi přiveď duše, které jsou v očištcovém vězení, a ponoř je do propasti mého milosrdenství, ať prameny mé krve ochladí jejich palčivost. Všechny tyto duše velmi miluji,

splácěj dluh mé spravedlnosti. Je ve tvé moci přinést jim ulehčení. Vezmi z pokladnice (64) mé církve všechny odpustky a obětuj je za ně... Kdybys znala jejich muka, neustále bys za ně obětovala duchovní almužnu a splácela mé spravedlnosti jejich dluhy.

1227 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl, že si přeješ milosrdenství, přivádím tedy do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce duše z očištky, které Ti jsou velmi milé, které však musejí splácet dluh Tvé spravedlnosti, nechť proudy krve a vody, které vytryskly z Tvého Srdce, uhasí plameny očištkového ohně, aby i tam byla oslavována moc Tvého milosrdenství.

Z hrozných očištkových plamenů
stoupá nářek k tobě, milosrdnému
a získávají útěchu, úlevu i osvěžení
v prolitém krve a vody prameni.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše trpící v očištky, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Prosím Tě, pro bolestné utrpení Ježíše, tvého Syna, a pro všechnu hořkost, jíž byla zaplavena jeho přesvatá duše, prokaž své milosrdenství duším, které se nacházejí pod pohledem Tvé spravedlnosti, nehleď na ně jinak než skrze rány Ježíše, Tvého nejmilejšího Syna, neboť my věříme, že Tvá dobrota a slitovnost jsou nekonečné. Amen.

Devátý den

1228 Dnes mi přiveď duše vlažné a ponoř je do propasti mého milosrdenství. Tyto duše zraňují mé Srdce nejbolestněji. Největšího odporu se mé duši v Getsemane dostalo od vlažných duší. Ony byly příčinou, že jsem řekl – Otče odejmi ode mě tento kalich, je-li to tvá vůle. Poslední (65) záchranou pro ně je utéci se do tvého milosrdenství.

1229 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi slitovnost sama, přivádím do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce vlažné duše. Ať se tyto ledové duše, které se podobají mrtvolám a naplňují Tě takovým odporem, rozežhřejí v tom ohni Tvé čisté lásky. Nejslitovnější Ježíši, použij všemohoucnost svého milosrdenství a přitáhni je do samé výhně své lásky a daruj jim svatou lásku, vždyť Ty můžeš všechno.

Oheň a led nemůže být vjedno spojen,
vždyť buďto led roztaje, nebo zhasne oheň,
avšak tvé milosrdenství, Bože,
v ještě větší bídě pomoci dokáže.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše vlažné, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Otče milosrdenství, prosím Tě pro hořké utrpení Tvého Syna a pro jeho tři hodiny trvající umírání na kříži, dovol, aby také ony oslavovaly propast Tvého milosrdenství...

1230 (66) Dni věčný, dni vytoužený,
se steskem a touhou tě vyhlížím,
již brzy láska zvedne opony,
a ty staneš se mým spasením.
Dni překrásný, chvíle nedostižná,
v níž poprvé svého Boha spatřím,
Ženicha své duše a pánů Pána,
cítím to, že strach se duše mé nezmocní.
Nejslavnější ze všech dnů, ó světla dni,
v němž duše pozná Boha v jeho moci
a celou ji jeho láska zaplaví
a pozná, že již minuly vyhnanství noci.
Šťastný dni, ó dni požehnaný,
v němž srdce mé k tobě věčným žářem vzplane,
vždyť, ač matně, už tě vnímám nyní,
Tebou, Ježíši, v životě i smrti
je můj duch uchvácen a nadšen.

Ó dni, jež po celý život vyhlížím
a tebe, Bože, čekám,
vždyť po tobě jediném toužím,
vše ostatní, co jen může být, je ničím, Tebe jediného v srdci mám.
Ó dni rozkoší, věčných sladkostí,
Ženichu můj, Bože majestátný,
Ty víš, že panenské srdce nic nenasytí,
Na tvé sladké srdce skráň svou skláním.
[Konec třetího sešitu rukopisu Deníčku.]

Pro ty, kdo nevědí, jak o Boží milosrdenství prosit, stanovil sám Ježíš:

1. Svátek milosrdenství;
2. Podobu svatého obrazu, k němuž se mají prosebníci obracet;
3. Krátkou pobožnost za udělení Božího milosrdenství, kterou pojmenoval „korunkou“.

Na podkladě „střelných“ modliteb sestry Faustyny sestavil a upravil její zpovědník P. Michal Sopočka LITANII K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ.

1) Svátek milosrdenství:

„Chci, aby první neděle po Velikonocích byla svátkem Milosrdenství. Popros mého věrného služebníka (svého zpovědníka P. Michala Sopočka), aby v tento den řekl celému světu o tom mém velikém milosrdenství, že kdo toho dne přistoupí k Prameni života, ten dosáhne odpuštění vin a trestů.“

„Dcero má, říkej celému světu o mém nesmírném milosrdenství. Toužím, aby svátek Milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky. V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milostí vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží. Duše, která přijme svátost smíření a svaté přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů; v tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti; ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat. Mé milosrdenství je tak velké, že jím nepronikne žádný rozum, ani lidský, ani andělský, za celou věčnost. Vše, co existuje, má svůj původ v nitru mého milosrdenství. Každá duše, jež má ke mně vztah, bude po celou věčnost rozjímat o mé lásce a mém milosrdenství. Svátek Milosrdenství vyplynul z mého nitra, toužím, aby byl slavnostně slaven první neděli po Velikonocích. Lidstvo nedojde pokoje, dokud se neobráti ke zdroji mého milosrdenství.“

„Ačkoli jsem tak hořce trpěl, duše hynou. Dávám jim poslední záchranu – svátek mého milosrdenství. Jestliže nevzdají chválu mému milosrdenství, zahynou na věky. – Sekretářko mého milosrdenství, piš, říkej duším o tom mém velikém milosrdenství, neboť blízko je strašlivý den mé spravedlnosti.“

2) Obraz:

„Podám lidem nádobu, se kterou mají přicházet pro milosti k prameni milosrdenství. Tou nádobou je tento obraz s nápisem: Ježíši, důvěřuji ti.“

... světlý paprsek znázorňuje vodu, která duše ospravedlňuje; červený paprsek představuje krev, která je životem duší...

Tyto dva paprsky vytryskly z nitra mého milosrdenství tehdy, když mé umírající srdce bylo na kříži otevřeno kopím.“

„Vzývej mé milosrdenství pro hříšníky, toužím po jejich spáse. Když se tuto modlitbu se zkroušeným srdcem a vírou pomodlíš za některého hříšníka, dám mu milost obrácení. Je to tato modlitbička:

Ó KRVÍ A VODO, KTERÁ JSI VYTRYSKLA ZE SRDCE JEŽÍŠOVA JAKO ZDROJ MILOSRDENSTVÍ PRO NÁS – DŮVĚŘUJI TI.“

3) Korunka:

„Tato modlitba je na usmíření mého hněvu, budeš se ji modlit po devět dní na obyčejném růženci“ „Neustále se modli korunku, kterou jsem tě naučil. Každý, kdo se ji bude modlit, dosáhne velkého milosrdenství v hodině smrti. Kněží ji budou dávat hříšníkům jako poslední záchranu; i kdyby byl hříšník sebevíc zatvrzelý, jestliže se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne u mého nekonečného milosrdenství milost. Přeji si, aby mé milosrdenství poznal celý svět; nesmírné milosti toužím dávat duším, které důvěřují mému milosrdenství.“

„Duše, které se tuto korunku budou modlit, obejmě mé milosrdenství v životě, ale zvláště v hodině smrti.“

Korunka k Božímu Milosrdenství

(modlí se na obyčejném růženci)

Na začátku:

Otče náš,

Zdrávas, Maria,

Apoštolské vyznání víry – Věřím v Boha,

Na zrnkách Otčenáše: (jedenkrát)

Věčný Otče, obětují Ti Tělo a Krev, Duši i Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír za hříchy naše i celého světa.

Na zrnkách Zdrávasu (desetkrát):

Pro jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu.

Na zakončení (tříkrát):

Svatý Bože, Svátý Silný, Svátý nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem.

Tuto modlitbu nadiktoval Pán Ježíš sestře Faustyně ve Vilně 13. - 14. září 1935 (srv. Dn. 474 - 476). Mluvil o ní celkem 14 krát a vysvětloval cíl i přísliby s ní spojené.

V této modlitbě obětujeme Bohu Otci: Tělo a Krev, Duši i Božství Ježíše Krista, Syna Božího, Jeho Božskou osobu i Jeho lidství na smír za hříchy naše i celého světa. Sjednocujeme se s obětí, kterou Ježíš přinesl na kříži, aby vykoupil svět; dovoláváme se té lásky, kterou Bůh Otec miluje svého Syna a v něm všechny lidi, neboť obětujeme nejmilejšího Božího Syna a našeho Pána Ježíše Krista. Modlíme-li se o milosrdenství pro nás i pro celý svět, konáme už tím samým skutek milosrdenství. Připojujeme-li k tomu postoj důvěry a splňujeme-li podmínky každé dobré modlitby (pokora, vytrvalost, shoda s Boží vůlí), můžeme očekávat splnění Kristových příslibů spojených s modlitbou této Korunky.

Skrze modlitbu této korunky chci dát lidem vše, oč mě budou prosit (srv. Dn. 1541) - řekl Pán Ježíš bl. sestře Faustyně a dodal: *Jestliže to (...) bude shodné s mou vůlí.* (srv. Dn. 1731)

Boží vůle je projevem lásky k člověku; všechno, co se s ní neshoduje, je tedy buď špatné nebo škodlivé, a proto to nemůže nejlepší Otec dát. Zvláštní přísliby se týkají hodiny smrti: milost obrácení a klidné smrti obdrží lidé, kteří se modlí **korunku**, a umírající, u nichž se ji budou modlit druzí.

Kněží ji budou podávat hříšníkům jako poslední možnost záchrany; i kdyby byl hříšník sebe zatvrzelejší, pokud se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne milosti mého nekonečného milosrdenství. (srv. Dn. 687) Alespoň jednou, ovšem se smýšlením, které se shoduje s významem slov modlitby a především v postoji důvěry, pokory a zároveň upřímné a hluboké lítosti nad hříchy. *Modlitbou korunky* - řekl Pán Ježíš - *přibližuješ lidstvo ke mně* (srv. Dn. 929) *Tato modlitba usmíruje můj hněv.* (srv. Dn. 476)

(Korunka utišila i bouři.) Sestra Faustyna píše:

„Dnes mě probudila velká bouře, hrozný vítr a déšť... tu jsem uslyšela slova: „Pomodli se tu korunku, kterou jsem tě naučil, a bouře přestane.“ – „Skrze ni vyprosíš všechno, bude-li to, oč prosíš, shodné s mou vůlí.“

CHVÁLA BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ – Boží láska je květ, Boží milosrdenství ovoce. Ať duše, která pochybuje, čte tyto řádky; nabude důvěru.

Milosrdenství Boží, pramenící z lůna Otce – důvěřuji ti
Milosrdenství Boží, největší Boží vlastnosti –
Milosrdenství Boží, nepochopitelné tajemství –
Milosrdenství Boží, prameni tryskající z tajemství Nejsvětější Trojice –
Milosrdenství Boží, nedostižné lidským ani andělským rozumem –
Milosrdenství Boží, které nás voláš z nicoty k bytí –
Milosrdenství Boží, z něhož pramení všechen život a štěstí –
Milosrdenství Boží, přesahující nebesa –
Milosrdenství Boží, zdroji divů a zázraků –
Milosrdenství Boží, zahrnující celý vesmír –
Milosrdenství Boží, sestupující na svět v osobě vtěleného Slova –
Milosrdenství Boží, které vytrysklo z otevřené rány Ježíšova Srdce –
Milosrdenství Boží, skryté v Ježíšově Srdci pro nás a zvláště pro hříšníky –
Milosrdenství Boží, nevyzpytatelné v ustanovení Eucharistie –
Milosrdenství Boží, v ustanovení svaté Církve –
Milosrdenství Boží, ve svátosti křtu svatého –
Milosrdenství Boží, které nás ospravedlňuje skrze Ježíše Krista –
Milosrdenství Boží, které nás provází celý život –
Milosrdenství Boží, které nás zaplavuje zvláště v hodině smrti –
Milosrdenství Boží, které nás obdařuje věčným životem –
Milosrdenství Boží, které nás chrání před pekelným ohněm –
Milosrdenství Boží, obracející zatvrzelé hříšníky –
Milosrdenství Boží, úžase andělů a vytržení světců –
Milosrdenství Boží, které nás pozvedá v každé nouzi –
Milosrdenství Boží, zdroji našeho štěstí a radosti –
Milosrdenství Boží, koruno všech Božích skutků –
Milosrdenství Boží, v němž jsme všichni ponořeni –
Milosrdenství Boží, sladký pokoji ztrápených srdcí –
Milosrdenství Boží, jediná naděje zoufalých duší –
Milosrdenství Boží, odpočinku a pokoji uprostřed trýzní –
Milosrdenství Boží, rozkoši a vytržení svatých duší –
Milosrdenství Boží, probouzející naději v každé beznaději – důvěřuji ti.

VĚČNÝ BOŽE, jehož milosrdenství je bez konce, nevyčerpatelný poklade slitování, pohled' na nás s laskavostí a rozmnož v nás milosrdenství, abychom v těžkých chvílích neupadli na duchu, ale s velikou důvěrou se poddávali tvé svaté vůli, která je sama láska a milosrdenství. **Ó NEPOCHOPITELNÉ A NEVYČERPATELNÉ BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ**, kdo tě může dostatečně velebit a oslavovat? Ty největší vlastnosti všemohoucího Boha, sladká naděje hříšného člověka!

Boží milosrdenství.

„Lidstvo nenalezne pokoje, dokud se s důvěrou neobrátil k mému milosrdenství“, prohlásil Spasitel blahoslavené Faustyně Kowalské (+1938 v Krakově). V řadě zjevení pověřil tuto řeholnici (pokračovatelku sv. Markéty Alacoque v šíření úcty a důvěry k Božskému Srdci a Božímu milosrdenství), aby vybízela lidstvo k hluboké, neochvějné důvěře v Boží milosrdenství, v Boží lásku.

(57) Ježíši, důvěřuji Ti.

1209 Novéna k Božímu Milosrdenství,³⁴⁸ kterou mi Ježíš přikázal napsat a konat před svátkem Milosrdenství. Začíná na Velký pátek.

Toužím, abys během těchto devíti dní přiváděla duše k prameni mého milosrdenství, aby načerpaly síly a osvěžení i všechnu milost, kterou potřebují v těžkostech života, a zvláště v hodině smrti. Každého dne přivedeš do mého Srdce jinou skupinu duší a ponoříš je do moře mého milosrdenství. A já všechny tyto duše uvedu do domu mého Otce. Budeš to dělat v tomto i v budoucím životě. A žádné duši, kterou uvedeš do zdroje mého milosrdenství, nic neodmítnu. Každého dne budeš prosit mého Otce o milosti pro tyto duše pro mé bolestné utrpení.

Odpověděla jsem: Ježíši, nevím, jak mám tu nověnu konat a které duše přivést do tvého nejslitovnějšího Srdce nejdříve. A Ježíš mi odpověděl, že mi na každý den poví, které duše mám uvést do jeho Srdce.

První den

1210 Dnes mi přived', celé lidstvo, zvláště všechny hříšníky, a ponoř je do moře mého milosrdenství. Tím mě utěšíš v hořkém zármutku, do něhož mě vrhá ztráta duší.

1211 Nejmilosrdnější Ježíši, jemuž je vlastní slitovávat se nad námi a odpouštět nám, nehleď na naše hříchy, ale na naši důvěru, kterou (58) klademe ve tvou nekonečnou dobrotu, a přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky. Prosíme Tě o to pro tvou lásku, jež Tě pojí s Otcem a Duchem svatým,

Všemohoucnosti milosrdenství Božího,

záchrano člověka hříšného,

Tys milosrdenství, slitování moře,

pomáháš tomu, kdo tě prosí v pokoře.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na celé lidstvo, které je uzavřeno v nejslitovnějším Ježíšově Srdci a zvláště na ubohé hříšníky a pro jeho bolestné utrpení nám prokaž své milosrdenství, aby všemohoucnost Tvého milosrdenství oslavovali na věky věků. Amen.

348 Novéna uvedená v Deníčku byla r. 1937 s jistými změnami vytištěna v brožurce s názvem Chrystus, Král Milosierdzia (vydal J. Cebulski, Krakov). Na obálce brožurky byl barevný obrázek znázorňující Milosrdného Krista s paprsky a podpisem: „Ježíši, důvěřuji Ti“. Obsah tvořila novéna k Božímu Milosrdenství, litanie a korunka. Představená krakovského domu, Irena Krzyżanowska, tyto brožurky rozeslala do domů kongregace.

Druhý den

1212 Dnes mi přived' duše kněží a duše řeholní a ponoř je do mého nezměrného milosrdenství. Ony mi daly sílu vydržet hořké utrpení, skrze ně jako skrze řečiště splývá na lidstvo mé milosrdenství.

1213 Nejmilosrdnější Ježíši, od něhož pochází vše dobré, rozmnož v nás milost, abychom uskutečňovali milosrdenství, aby ti, kdo se na nás dívají, chválili Otce milosrdenství, který je v nebi.

Boží lásky pramen,

přebývá v srdci čistém,

vykoupané v milosrdenství moři,

jak hvězda svítí, jako záře hoří.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na (59) ty, které jsi zvláštním způsobem povolal na svou vinici, na duše kněží a na řeholní duše, a uděl jim moc svého požehnání a pro city Srdce svého Syna, Srdce, v němž jsou tyto duše uzavřeny, uděl jim sílu svého světla, aby mohli vést ostatní po cestách spásy, aby společně zpívali ke cti Tvého nevyčerpatelného milosrdenství na věčné věky. Amen.

Třetí den

1214 Dnes mi přiveď, všechny duše zbožné a věrné a ponoř je do moře mého milosrdenství; tyto duše mě utěšovaly na křížové cestě, byly tou kapkou útěch v moři hořkosti.

1215 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž všem udílíš přehojně svých milostí z klenotnice svého milosrdenství, přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky, prosíme Tě o to pro tvou nesmírnou lásku, jíž plane tvé Srdce k nebeskému Otci.

Jsou tajemné milosrdenství divy,
nepochopí je hříšník ani spravedlivý,
na všechny shlížíš se slitováním
a všechny vtahuješ ve své milování.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na věrné duše jako na dědictví svého Syna a pro jeho bolestné utrpení jim uděl své požehnání a zahrnuj je svou neustálou péčí, aby neztratily lásku a poklad svaté víry, ale aby s celým zástupem andělů a svatých oslavovaly Tvé nesmírné milosrdenství na věčné věky. Amen.

(60) Čtvrtý den

1216 Dnes mi přiveď pohany a ty, kteří mě ještě neznají, i na ně jsem myslel ve mém hořkém utrpení a jejich následná horlivost potěšila mé Srdce. Ponoř je do moře mého milosrdenství.

1217 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi světlem pro celý svět, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše pohanů, kteří Tě ještě neznají, nechť je osvítl paprsky tvé milosti, aby i oni společně s námi oslavovali divy tvého milosrdenství, a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce.

Nechť lásky tvé světlo

osvítí duší temno,

učiň, aby tě duše poznaly

a spolu s námi tvé milosrdenství oslavovaly.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše pohanů a těch, kdo Tě ještě neznají, které jsou uzavřeny v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Přitáhni je do světla evangelia. Tyto duše nevědí, jak velikým štěstím je Tebe milovat, učiň, aby i ony oslavovaly štědrost Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Pátý den

1218 Dnes mi přiveď duše heretiků³⁴⁹ a odpadlíků a ponoř je do moře mého milosrdenství. Hořkým utrpením drásali mé Tělo i Srdce, to je mou církev. Když se vracejí k jednotě s církví, zahojují se mé rány a tak zmírňují mé utrpení.

(61) Také těm, kdo porušili šatu tvého celistvost,

prýští z tvého Srdce slitovnost,

všemohoucnost, ó Bože, tvého milosrdenství

i tyto duše může z omylu vyprostit.

1219 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi Dobro samo, Ty neodpíráš světlo těm, kdo Tě prosí, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše heretiků a duše odpadlíků a přitáhni je svým světlem k jednotě s církví a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce, ale učiň, aby i oni oslavili štědrost tvého milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše heretiků a odpadlíků, kteří promrhali Tvá dobra a zneužili Tvých milostí zarputilým setráváním ve svých omylech. Nehleď na jejich chyby, ale na lásku svého Syna a na jeho hořké utrpení, které pro ně podstoupil, neboť i oni jsou uzavřeni

v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Učiň, ať také oni oslavují Tvé veliké milosrdenství na věčné věky. Amen.

349 Heretik: ten, kdo odporuje katolické nauce v tom, co bylo autoritou církve prohlášeno za součást nauky církve jako pravda víry.

Šestý den

1220 Dnes mi přiveď duše tiché a pokorné a duše malých dětí a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše jsou nejvíc podobné mému Srdci, ony mě posilovaly, když jsem v hořkých mukách umíral, viděl jsem je jako pozemské anděly, kteří budou bdít u mých oltářů, na ně vylévám milosti plnými proudy. Moji milost je schopna přijmout pouze pokorná duše; pokorné duše mají mou důvěru.

1221 (62) Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl – učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného Srdce, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše tiché a pokorné a duše malých dětí. Tyto duše uvádějí v úžas celé nebe a nebeský Otec v nich má zvláštní zalíbení, jsou kyticí před Božím trůnem, jejich vůni vdechuje sám Bůh. Tyto duše mají stálý příbytek v Ježíšově nejslitovnějším Srdci a neustále zpívají píseň lásky a milosrdenství navěky.

1222 Opravdově pokorná a tichá duše

už zde na zemi vůni ráje dýše

a vůně toho srdce pokorného

uchvacuje Tvůrce samotného.

1223 Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše tiché a pokorné a na duše malých dětí, které jsou uzavřeny v příbytku nejslitovnějšího Srdce Ježíšova. Tyto duše se nejvíce podobají Tvému Synu, vůně těchto duší stoupá ze země až k Tvému trůnu. Otče milosrdenství a veškerého dobra, prosím Tě pro lásku a tvé zalíbení, jaké máš v těchto duších, požehnej celému světu, aby všechny duše společně zpívaly ke cti Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Sedmý den

1224 Dnes mi přiveď, duše, které obzvlášť uctívají a oslavují mé milosrdenství, a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše měly největší soustrast s mým utrpením a nejhluběji pronikly do mého ducha. Jsou živým odrazem mého slitovného Srdce. V budoucím životě budou tyto duše zářit zvláštním světlem, žádná se nedostane do pekelného ohně, každou budu zvlášť bránit v hodině její smrti.

1225 (63) Nejmilosrdnější Ježíši, jehož Srdce je láska sama, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše, které obzvlášť ctí a oslavují velikost Tvého milosrdenství. Tyto duše jsou silné mocí samotného Boha v nejrůznějších trápeních a překážkách, jdou vpřed s důvěrou ve Tvé milosrdenství, tyto duše jsou sjednoceny s Ježíšem a na svých bedrech nesou celé lidstvo. Tyto duše nebudou přísně souzeny, ale ve chvíli skonu je obejmeme Tvé milosrdenství.

Duše, jež chválí dobrotu svého Pána,

je jím zvlášť milována.

Je stále blízko pramene živého

a čerpá milosti z milosrdenství Božího.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše, které jsou skryty v nejslitovnějším Ježíšově Srdci [a] které oslavují a uctívají Tvou největší vlastnost, to je Tvé bezedné milosrdenství. Tyto duše jsou živým evangeliem, mají ruce plné milosrdných skutků a jejich duše, přeplněná veselím, zpívá píseň milosrdenství Nejvyššímu. Prosím Tě, Bože, prokaž jim své milosrdenství podle jejich naděje a důvěry V tebe. Nechť se na nich naplní příslib Ježíše, který řekl:

Duše, které budou uctívat to mé nevyčerpatelné milosrdenství, já sám budu bránit v životě a zvláště v hodině smrti, jako svou slávu.

Osmý den

1226 Dnes mi přiveď duše, které jsou v očištcovém vězení, a ponoř je do propasti mého milosrdenství, ať prameny mé krve ochladí jejich palčivost. Všechny tyto duše velmi miluji,

splácěj dluh mé spravedlnosti. Je ve tvé moci přinést jim ulehčení. Vezmi z pokladnice (64) mé církve všechny odpustky a obětuj je za ně... Kdybys znala jejich muka, neustále bys za ně obětovala duchovní almužnu a splácela mé spravedlnosti jejich dluhy.

1227 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl, že si přeješ milosrdenství, přivádím tedy do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce duše z očištky, které Ti jsou velmi milé, které však musejí splácet dluh Tvé spravedlnosti, nechť proudy krve a vody, které vytryskly z Tvého Srdce, uhasí plameny očištkového ohně, aby i tam byla oslavována moc Tvého milosrdenství.

Z hrozných očištkových plamenů
stoupá nářek k tobě, milosrdnému
a získávají útěchu, úlevu i osvěžení
v prolitém krve a vody prameni.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše trpící v očištky, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Prosím Tě, pro bolestné utrpení Ježíše, tvého Syna, a pro všechnu hořkost, jíž byla zaplavena jeho přesvatá duše, prokaž své milosrdenství duším, které se nacházejí pod pohledem Tvé spravedlnosti, nehleď na ně jinak než skrze rány Ježíše, Tvého nejmilejšího Syna, neboť my věříme, že Tvá dobrota a slitovnost jsou nekonečné. Amen.

Devátý den

1228 Dnes mi přiveď duše vlažné a ponoř je do propasti mého milosrdenství. Tyto duše zraňují mé Srdce nejbolestněji. Největšího odporu se mé duši v Getsemane dostalo od vlažných duší. Ony byly příčinou, že jsem řekl – Otče odejmi ode mě tento kalich, je-li to tvá vůle. Poslední (65) záchranou pro ně je utéci se do tvého milosrdenství.

1229 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi slitovnost sama, přivádím do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce vlažné duše. Ať se tyto ledové duše, které se podobají mrtvolám a naplňují Tě takovým odporem, rozežhřejí v tom ohni Tvé čisté lásky. Nejslitovnější Ježíši, použij všemohoucnost svého milosrdenství a přitáhni je do samé výhně své lásky a daruj jim svatou lásku, vždyť Ty můžeš všechno.

Oheň a led nemůže být vjedno spojen,
vždyť buďto led roztaje, nebo zhasne oheň,
avšak tvé milosrdenství, Bože,
v ještě větší bídě pomoci dokáže.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše vlažné, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Otče milosrdenství, prosím Tě pro hořké utrpení Tvého Syna a pro jeho tři hodiny trvající umírání na kříži, dovol, aby také ony oslavovaly propast Tvého milosrdenství...

1230 (66) Dni věčný, dni vytoužený,
se steskem a touhou tě vyhlížím,
již brzy láska zvedne opony,
a ty staneš se mým spasením.
Dni překrásný, chvíle nedostižná,
v níž poprvé svého Boha spatřím,
Ženicha své duše a pánů Pána,
cítím to, že strach se duše mé nezmocní.
Nejslavnější ze všech dnů, ó světla dni,
v němž duše pozná Boha v jeho moci
a celou ji jeho láska zaplaví
a pozná, že již minuly vyhnanství noci.
Šťastný dni, ó dni požehnaný,
v němž srdce mé k tobě věčným žářem vzplane,
vždyť, ač matně, už tě vnímám nyní,
Tebou, Ježíši, v životě i smrti
je můj duch uchvácen a nadšen.

Ó dni, jež po celý život vyhlížím
a tebe, Bože, čekám,
vždyť po tobě jediném toužím,
vše ostatní, co jen může být, je ničím, Tebe jediného v srdci mám.
Ó dni rozkoší, věčných sladkostí,
Ženichu můj, Bože majestátný,
Ty víš, že panenské srdce nic nenasytí,
Na tvé sladké srdce skráň svou skláním.
[Konec třetího sešitu rukopisu Deníčku.]

Pro ty, kdo nevědí, jak o Boží milosrdenství prosit, stanovil sám Ježíš:

1. Svátek milosrdenství;
2. Podobu svatého obrazu, k němuž se mají prosebníci obracet;
3. Krátkou pobožnost za udělení Božího milosrdenství, kterou pojmenoval „korunkou“.

Na podkladě „střelných“ modliteb sestry Faustyny sestavil a upravil její zpovědník P. Michal Sopočka LITANII K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ.

1) Svátek milosrdenství:

„Chci, aby první neděle po Velikonocích byla svátkem Milosrdenství. Popros mého věrného služebníka (svého zpovědníka P. Michala Sopočka), aby v tento den řekl celému světu o tom mém velikém milosrdenství, že kdo toho dne přistoupí k Prameni života, ten dosáhne odpuštění vin a trestů.“

„Dcero má, říkej celému světu o mém nesmírném milosrdenství. Toužím, aby svátek Milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky. V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milostí vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží. Duše, která přijme svátost smíření a svaté přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů; v tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti; ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat. Mé milosrdenství je tak velké, že jím nepronikne žádný rozum, ani lidský, ani andělský, za celou věčnost. Vše, co existuje, má svůj původ v nitru mého milosrdenství. Každá duše, jež má ke mně vztah, bude po celou věčnost rozjímat o mé lásce a mém milosrdenství. Svátek Milosrdenství vyplynul z mého nitra, toužím, aby byl slavnostně slaven první neděli po Velikonocích. Lidstvo nedojde pokoje, dokud se neobráti ke zdroji mého milosrdenství.“

„Ačkoli jsem tak hořce trpěl, duše hynou. Dávám jim poslední záchranu – svátek mého milosrdenství. Jestliže nevzdají chválu mému milosrdenství, zahynou na věky. – Sekretářko mého milosrdenství, piš, říkej duším o tom mém velikém milosrdenství, neboť blízko je strašlivý den mé spravedlnosti.“

2) Obraz:

„Podám lidem nádobu, se kterou mají přicházet pro milosti k prameni milosrdenství. Tou nádobou je tento obraz s nápisem: Ježíši, důvěřuji ti.“

... světlý paprsek znázorňuje vodu, která duše ospravedlňuje; červený paprsek představuje krev, která je životem duší...

Tyto dva paprsky vytryskly z nitra mého milosrdenství tehdy, když mé umírající srdce bylo na kříži otevřeno kopím.“

„Vzývej mé milosrdenství pro hříšníky, toužím po jejich spáse. Když se tuto modlitbu se zkroušeným srdcem a vírou pomodlíš za některého hříšníka, dám mu milost obrácení. Je to tato modlitbička:

Ó KRVÍ A VODO, KTERÁ JSI VYTRYSKLA ZE SRDCE JEŽÍŠOVA JAKO ZDROJ MILOSRDENSTVÍ PRO NÁS – DŮVĚŘUJI TI.“

3) Korunka:

„Tato modlitba je na usmíření mého hněvu, budeš se ji modlit po devět dní na obyčejném růženci“ „Neustále se modli korunku, kterou jsem tě naučil. Každý, kdo se ji bude modlit, dosáhne velkého milosrdenství v hodině smrti. Kněží ji budou dávat hříšníkům jako poslední záchranu; i kdyby byl hříšník sebevíc zatvrzelý, jestliže se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne u mého nekonečného milosrdenství milost. Přeji si, aby mé milosrdenství poznal celý svět; nesmírné milosti toužím dávat duším, které důvěřují mému milosrdenství.“

„Duše, které se tuto korunku budou modlit, obejmě mé milosrdenství v životě, ale zvláště v hodině smrti.“

Korunka k Božímu Milosrdenství

(modlí se na obyčejném růženci)

Na začátku:

Otče náš,

Zdrávas, Maria,

Apoštolské vyznání víry – Věřím v Boha,

Na zrnkách Otčenáše: (jedenkrát)

Věčný Otče, obětují Ti Tělo a Krev, Duši i Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír za hříchy naše i celého světa.

Na zrnkách Zdrávasu (desetkrát):

Pro jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu.

Na zakončení (tříkrát):

Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem.

Tuto modlitbu nadiktoval Pán Ježíš sestře Faustyně ve Vilně 13. - 14. září 1935 (srv. Dn. 474 - 476). Mluvil o ní celkem 14 krát a vysvětloval cíl i přísliby s ní spojené.

V této modlitbě obětujeme Bohu Otci: Tělo a Krev, Duši i Božství Ježíše Krista, Syna Božího, Jeho Božskou osobu i Jeho lidství na smír za hříchy naše i celého světa. Sjednocujeme se s obětí, kterou Ježíš přinesl na kříži, aby vykoupil svět; dovoláváme se té lásky, kterou Bůh Otec miluje svého Syna a v něm všechny lidi, neboť obětujeme nejmilejšího Božího Syna a našeho Pána Ježíše Krista. Modlíme-li se o milosrdenství pro nás i pro celý svět, konáme už tím samým skutek milosrdenství. Připojujeme-li k tomu postoj důvěry a splňujeme-li podmínky každé dobré modlitby (pokora, vytrvalost, shoda s Boží vůlí), můžeme očekávat splnění Kristových příslibů spojených s modlitbou této Korunky.

Skrze modlitbu této korunky chci dát lidem vše, oč mě budou prosit (srv. Dn. 1541) - řekl Pán Ježíš bl. sestře Faustyně a dodal: *Jestliže to (...) bude shodné s mou vůlí.* (srv. Dn. 1731)

Boží vůle je projevem lásky k člověku; všechno, co se s ní neshoduje, je tedy buď špatné nebo škodlivé, a proto to nemůže nejlepší Otec dát. Zvláštní přísliby se týkají hodiny smrti: milost obrácení a klidné smrti obdrží lidé, kteří se modlí **korunku**, a umírající, u nichž se ji budou modlit druzí.

Kněží ji budou podávat hříšníkům jako poslední možnost záchrany; i kdyby byl hříšník sebe zatvrzelejší, pokud se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne milosti mého nekonečného milosrdenství. (srv. Dn. 687) Alespoň jednou, ovšem se smýšlením, které se shoduje s významem slov modlitby a především v postoji důvěry, pokory a zároveň upřímné a hluboké lítosti nad hříchy. *Modlitbou korunky* - řekl Pán Ježíš - *přibližuješ lidstvo ke mně* (srv. Dn. 929) *Tato modlitba usmíruje můj hněv.* (srv. Dn. 476)

(Korunka utišila i bouři.) Sestra Faustyna píše:

„Dnes mě probudila velká bouře, hrozný vítr a déšť... tu jsem uslyšela slova: „Pomodli se tu korunku, kterou jsem tě naučil, a bouře přestane.“ – „Skrze ni vyprosíš všechno, bude-li to, oč prosíš, shodné s mou vůlí.“

CHVÁLA BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ – Boží láska je květ, Boží milosrdenství ovoce. Ať duše, která pochybuje, čte tyto řádky; nabude důvěru.

Milosrdenství Boží, pramenící z lůna Otce – důvěřuji ti
Milosrdenství Boží, největší Boží vlastnosti –
Milosrdenství Boží, nepochopitelné tajemství –
Milosrdenství Boží, prameni tryskající z tajemství Nejsvětější Trojice –
Milosrdenství Boží, nedostižné lidským ani andělským rozumem –
Milosrdenství Boží, které nás voláš z nicoty k bytí –
Milosrdenství Boží, z něhož pramení všechen život a štěstí –
Milosrdenství Boží, přesahující nebesa –
Milosrdenství Boží, zdroji divů a zázraků –
Milosrdenství Boží, zahrnující celý vesmír –
Milosrdenství Boží, sestupující na svět v osobě vtěleného Slova –
Milosrdenství Boží, které vytrysklo z otevřené rány Ježíšova Srdce –
Milosrdenství Boží, skryté v Ježíšově Srdci pro nás a zvláště pro hříšníky –
Milosrdenství Boží, nevyzpytatelné v ustanovení Eucharistie –
Milosrdenství Boží, v ustanovení svaté Církve –
Milosrdenství Boží, ve svátosti křtu svatého –
Milosrdenství Boží, které nás ospravedlňuje skrze Ježíše Krista –
Milosrdenství Boží, které nás provází celý život –
Milosrdenství Boží, které nás zaplavuje zvláště v hodině smrti –
Milosrdenství Boží, které nás obdařuje věčným životem –
Milosrdenství Boží, které nás chrání před pekelným ohněm –
Milosrdenství Boží, obracející zatvrzelé hříšníky –
Milosrdenství Boží, úžase andělů a vytržení světců –
Milosrdenství Boží, které nás pozvedá v každé nouzi –
Milosrdenství Boží, zdroji našeho štěstí a radosti –
Milosrdenství Boží, koruno všech Božích skutků –
Milosrdenství Boží, v němž jsme všichni ponořeni –
Milosrdenství Boží, sladký pokoji ztrápených srdcí –
Milosrdenství Boží, jediná naděje zoufalých duší –
Milosrdenství Boží, odpočinku a pokoji uprostřed trýzní –
Milosrdenství Boží, rozkoši a vytržení svatých duší –
Milosrdenství Boží, probouzející naději v každé beznaději – důvěřuji ti.

VĚČNÝ BOŽE, jehož milosrdenství je bez konce, nevyčerpatelný poklade slitování, pohled' na nás s laskavostí a rozmnož v nás milosrdenství, abychom v těžkých chvílích neupadli na duchu, ale s velikou důvěrou se poddávali tvé svaté vůli, která je sama láska a milosrdenství. **Ó NEPOCHOPITELNÉ A NEVYČERPATELNÉ BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ**, kdo tě může dostatečně velebit a oslavovat? Ty největší vlastnosti všemohoucího Boha, sladká naděje hříšného člověka!

Boží milosrdenství.

„Lidstvo nenalezne pokoje, dokud se s důvěrou neobráť k mému milosrdenství“, prohlásil Spasitel blahoslavené Faustýně Kowalské (+1938 v Krakově). V řadě zjevení pověřil tuto řeholnici (pokračovatelku sv. Markéty Alacoque v šíření úcty a důvěry k Božskému Srdci a Božímu milosrdenství), aby vybízela lidstvo k hluboké, neochvějné důvěře v Boží milosrdenství, v Boží lásku.

(57) Ježíši, důvěřuji Ti.

1209 Novéna k Božímu Milosrdenství,³⁴⁸ kterou mi Ježíš přikázal napsat a konat před svátkem Milosrdenství. Začíná na Velký pátek.

Toužím, abys během těchto devíti dní přiváděla duše k prameni mého milosrdenství, aby načerpaly síly a osvěžení i všechnu milost, kterou potřebují v těžkostech života, a zvláště v hodině smrti. Každého dne přivedeš do mého Srdce jinou skupinu duší a ponoříš je do moře mého milosrdenství. A já všechny tyto duše uvedu do domu mého Otce. Budeš to dělat v tomto i v budoucím životě. A žádné duši, kterou uvedeš do zdroje mého milosrdenství, nic neodmítnu. Každého dne budeš prosit mého Otce o milosti pro tyto duše pro mé bolestné utrpení.

Odpověděla jsem: Ježíši, nevím, jak mám tu nověnu konat a které duše přivést do tvého nejslitovnějšího Srdce nejdříve. A Ježíš mi odpověděl, že mi na každý den poví, které duše mám uvést do jeho Srdce.

První den

1210 Dnes mi přived', celé lidstvo, zvláště všechny hříšníky, a ponoř je do moře mého milosrdenství. Tím mě utěšíš v hořkém zármutku, do něhož mě vrhá ztráta duší.

1211 Nejmilosrdnější Ježíši, jemuž je vlastní slitovávat se nad námi a odpouštět nám, nehleď na naše hříchy, ale na naši důvěru, kterou (58) klademe ve tvou nekonečnou dobrotu, a přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky. Prosíme Tě o to pro tvou lásku, jež Tě pojí s Otcem a Duchem svatým,

Všemohoucnosti milosrdenství Božího,

záchrano člověka hříšného,

Tys milosrdenství, slitování moře,

pomáháš tomu, kdo tě prosí v pokoře.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na celé lidstvo, které je uzavřeno v nejslitovnějším Ježíšově Srdci a zvláště na ubohé hříšníky a pro jeho bolestné utrpení nám prokaž své milosrdenství, aby všemohoucnost Tvého milosrdenství oslavovali na věky věků. Amen.

348 Novéna uvedená v Deníčku byla r. 1937 s jistými změnami vytištěna v brožurce s názvem Chrystus, Král Milosierdzia (vydal J. Cebulski, Krakov). Na obálce brožurky byl barevný obrázek znázorňující Milosrdného Krista s paprsky a podpisem: „Ježíši, důvěřuji Ti“. Obsah tvořila novéna k Božímu Milosrdenství, litanie a korunka. Představená krakovského domu, Irena Krzyżanowska, tyto brožurky rozeslala do domů kongregace.

Druhý den

1212 Dnes mi přived' duše kněží a duše řeholní a ponoř je do mého nezměrného milosrdenství. Ony mi daly sílu vydržet hořké utrpení, skrze ně jako skrze řečiště splývá na lidstvo mé milosrdenství.

1213 Nejmilosrdnější Ježíši, od něhož pochází vše dobré, rozmnož v nás milost, abychom uskutečňovali milosrdenství, aby ti, kdo se na nás dívají, chválili Otce milosrdenství, který je v nebi.

Boží lásky pramen,

přebývá v srdci čistém,

vykoupané v milosrdenství moři,

jak hvězda svítí, jako záře hoří.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na (59) ty, které jsi zvláštním způsobem povolal na svou vinici, na duše kněží a na řeholní duše, a uděl jim moc svého požehnání a pro city Srdce svého Syna, Srdce, v němž jsou tyto duše uzavřeny, uděl jim sílu svého světla, aby mohli vést ostatní po cestách spásy, aby společně zpívali ke cti Tvého nevyčerpatelného milosrdenství na věčné věky. Amen.

Třetí den

1214 Dnes mi přiveď, všechny duše zbožné a věrné a ponoř je do moře mého milosrdenství; tyto duše mě utěšovaly na křížové cestě, byly tou kapkou útěch v moři hořkosti.

1215 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž všem udílíš přehojně svých milostí z klenotnice svého milosrdenství, přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky, prosíme Tě o to pro tvou nesmírnou lásku, jíž plane tvé Srdce k nebeskému Otcí.

Jsou tajemné milosrdenství divy,
nepochopí je hříšník ani spravedlivý,
na všechny shlížíš se slitováním
a všechny vtahuješ ve své milování.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na věrné duše jako na dědictví svého Syna a pro jeho bolestné utrpení jim uděl své požehnání a zahrnuj je svou neustálou péčí, aby neztratily lásku a poklad svaté víry, ale aby s celým zástupem andělů a svatých oslavovaly Tvé nesmírné milosrdenství na věčné věky. Amen.

(60) Čtvrtý den

1216 Dnes mi přiveď pohanů a ty, kteří mě ještě neznají, i na ně jsem myslel ve mém hořkém utrpení a jejich následná horlivost potěšila mé Srdce. Ponoř je do moře mého milosrdenství.

1217 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi světlem pro celý svět, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše pohanů, kteří Tě ještě neznají, nechť je osvítil paprsky tvé milosti, aby i oni společně s námi oslavovali divy tvého milosrdenství, a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce.

Nechť lásky tvé světlo

osvítí duší temno,

učiň, aby tě duše poznaly

a spolu s námi tvé milosrdenství oslavovaly.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše pohanů a těch, kdo Tě ještě neznají, které jsou uzavřeny v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Přitáhni je do světla evangelia. Tyto duše nevědí, jak velikým štěstím je Tebe milovat, učiň, aby i ony oslavovaly štědrost Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Pátý den

1218 Dnes mi přiveď duše heretiků³⁴⁹ a odpadlíků a ponoř je do moře mého milosrdenství. Hořkým utrpením drásali mé Tělo i Srdce, to je mou církev. Když se vracejí k jednotě s církví, zahojují se mé rány a tak zmírňují mé utrpení.

(61) Také těm, kdo porušili šatu tvého celistvost,

prýští z tvého Srdce slitovnost,

všemohoucnost, ó Bože, tvého milosrdenství

i tyto duše může z omylu vyprostit.

1219 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi Dobro samo, Ty neodpíráš světlo těm, kdo Tě prosí, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše heretiků a duše odpadlíků a přitáhni je svým světlem k jednotě s církví a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce, ale učiň, aby i oni oslavili štědrost tvého milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše heretiků a odpadlíků, kteří promrhali Tvá dobra a zneužili Tvých milostí zarputilým setrváním ve svých omylech. Nehleď na jejich chyby, ale na lásku svého Syna a na jeho hořké utrpení, které pro ně podstoupil, neboť i oni jsou uzavřeni

v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Učiň, ať také oni oslavují Tvé veliké milosrdenství na věčné věky. Amen.

349 Heretik: ten, kdo odporuje katolické nauce v tom, co bylo autoritou církve prohlášeno za součást nauky církve jako pravda víry.

Šestý den

1220 Dnes mi přiveď duše tiché a pokorné a duše malých dětí a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše jsou nejvíc podobné mému Srdci, ony mě posilovaly, když jsem v hořkých mukách umíral, viděl jsem je jako pozemské anděly, kteří budou bdít u mých oltářů, na ně vylévám milosti plnými proudy. Moji milost je schopna přijmout pouze pokorná duše; pokorné duše mají mou důvěru.

1221 (62) Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl – učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného Srdce, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše tiché a pokorné a duše malých dětí. Tyto duše uvádějí v úžas celé nebe a nebeský Otec v nich má zvláštní zalíbení, jsou kyticí před Božím trůnem, jejich vůni vdechuje sám Bůh. Tyto duše mají stálý příbytek v Ježíšově nejslitovnějším Srdci a neustále zpívají píseň lásky a milosrdenství navěky.

1222 Opravdově pokorná a tichá duše

už zde na zemi vůni ráje dýše

a vůně toho srdce pokorného

uchvacuje Tvůrce samotného.

1223 Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše tiché a pokorné a na duše malých dětí, které jsou uzavřeny v příbytku nejslitovnějšího Srdce Ježíšova. Tyto duše se nejvíce podobají Tvému Synu, vůně těchto duší stoupá ze země až k Tvému trůnu. Otče milosrdenství a veškerého dobra, prosím Tě pro lásku a tvé zalíbení, jaké máš v těchto duších, požehnej celému světu, aby všechny duše společně zpívaly ke cti Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Sedmý den

1224 Dnes mi přiveď, duše, které obzvlášť uctívají a oslavují mé milosrdenství, a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše měly největší soustrast s mým utrpením a nejhluběji pronikly do mého ducha. Jsou živým odrazem mého slitovného Srdce. V budoucím životě budou tyto duše zářit zvláštním světlem, žádná se nedostane do pekelného ohně, každou budu zvlášť bránit v hodině její smrti.

1225 (63) Nejmilosrdnější Ježíši, jehož Srdce je láska sama, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše, které obzvlášť ctí a oslavují velikost Tvého milosrdenství. Tyto duše jsou silné mocí samotného Boha v nejrůznějších trápeních a překážkách, jdou vpřed s důvěrou ve Tvé milosrdenství, tyto duše jsou sjednoceny s Ježíšem a na svých bedrech nesou celé lidstvo. Tyto duše nebudou přísně souzeny, ale ve chvíli skonu je obejmeme Tvé milosrdenství.

Duše, jež chválí dobrotu svého Pána,

je jím zvlášť milována.

Je stále blízko pramene živého

a čerpá milosti z milosrdenství Božího.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše, které jsou skryty v nejslitovnějším Ježíšově Srdci [a] které oslavují a uctívají Tvou největší vlastnost, to je Tvé bezedné milosrdenství. Tyto duše jsou živým evangeliem, mají ruce plné milosrdných skutků a jejich duše, přeplněná veselím, zpívá píseň milosrdenství Nejvyššímu. Prosím Tě, Bože, prokaž jim své milosrdenství podle jejich naděje a důvěry V tebe. Nechť se na nich naplní příslib Ježíše, který řekl:

Duše, které budou uctívat to mé nevyčerpatelné milosrdenství, já sám budu bránit v životě a zvláště v hodině smrti, jako svou slávu.

Osmý den

1226 Dnes mi přiveď duše, které jsou v očišcovém vězení, a ponoř je do propasti mého milosrdenství, ať prameny mé krve ochladí jejich palčivost. Všechny tyto duše velmi miluji,

splácěj dluh mé spravedlnosti. Je ve tvé moci přinést jim ulehčení. Vezmi z pokladnice (64) mé církve všechny odpustky a obětuj je za ně... Kdybys znala jejich muka, neustále bys za ně obětovala duchovní almužnu a splácela mé spravedlnosti jejich dluhy.

1227 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl, že si přeješ milosrdenství, přivádím tedy do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce duše z očištky, které Ti jsou velmi milé, které však musejí splácet dluh Tvé spravedlnosti, nechť proudy krve a vody, které vytryskly z Tvého Srdce, uhasí plameny očištkového ohně, aby i tam byla oslavována moc Tvého milosrdenství.

Z hrozných očištkových plamenů
stoupá nářek k tobě, milosrdnému
a získávají útěchu, úlevu i osvěžení
v prolitém krve a vody prameni.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše trpící v očištky, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Prosím Tě, pro bolestné utrpení Ježíše, tvého Syna, a pro všechnu hořkost, jíž byla zaplavena jeho přesvatá duše, prokaž své milosrdenství duším, které se nacházejí pod pohledem Tvé spravedlnosti, nehleď na ně jinak než skrze rány Ježíše, Tvého nejmilejšího Syna, neboť my věříme, že Tvá dobrota a slitovnost jsou nekonečné. Amen.

Devátý den

1228 Dnes mi přiveď duše vlažné a ponoř je do propasti mého milosrdenství. Tyto duše zraňují mé Srdce nejbolestněji. Největšího odporu se mé duši v Getsemane dostalo od vlažných duší. Ony byly příčinou, že jsem řekl – Otče odejmi ode mě tento kalich, je-li to tvá vůle. Poslední (65) záchranou pro ně je utéci se do tvého milosrdenství.

1229 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi slitovnost sama, přivádím do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce vlažné duše. Ať se tyto ledové duše, které se podobají mrtvolám a naplňují Tě takovým odporem, rozežhřejí v tom ohni Tvé čisté lásky. Nejslitovnější Ježíši, použij všemohoucnost svého milosrdenství a přitáhni je do samé výhně své lásky a daruj jim svatou lásku, vždyť Ty můžeš všechno.

Oheň a led nemůže být vjedno spojen,
vždyť buďto led roztaje, nebo zhasne oheň,
avšak tvé milosrdenství, Bože,
v ještě větší bídě pomoci dokáže.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše vlažné, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Otče milosrdenství, prosím Tě pro hořké utrpení Tvého Syna a pro jeho tři hodiny trvající umírání na kříži, dovol, aby také ony oslavovaly propast Tvého milosrdenství...

1230 (66) Dni věčný, dni vytoužený,
se steskem a touhou tě vyhlížím,
již brzy láska zvedne opony,
a ty staneš se mým spasením.
Dni překrásný, chvíle nedostižná,
v níž poprvé svého Boha spatřím,
Ženicha své duše a pánů Pána,
cítím to, že strach se duše mé nezmocní.
Nejslavnější ze všech dnů, ó světla dni,
v němž duše pozná Boha v jeho moci
a celou ji jeho láska zaplaví
a pozná, že již minuly vyhnanství noci.
Šťastný dni, ó dni požehnaný,
v němž srdce mé k tobě věčným žářem vzplane,
vždyť, ač matně, už tě vnímám nyní,
Tebou, Ježíši, v životě i smrti
je můj duch uchvácen a nadšen.

Ó dni, jež po celý život vyhlížím
a tebe, Bože, čekám,
vždyť po tobě jediném toužím,
vše ostatní, co jen může být, je ničím, Tebe jediného v srdci mám.
Ó dni rozkoší, věčných sladkostí,
Ženichu můj, Bože majestátný,
Ty víš, že panenské srdce nic nenasytí,
Na tvé sladké srdce skráň svou skláním.
[Konec třetího sešitu rukopisu Deníčku.]

Pro ty, kdo nevědí, jak o Boží milosrdenství prosit, stanovil sám Ježíš:

1. Svátek milosrdenství;
2. Podobu svatého obrazu, k němuž se mají prosebníci obracet;
3. Krátkou pobožnost za udělení Božího milosrdenství, kterou pojmenoval „korunkou“.

Na podkladě „střelných“ modliteb sestry Faustyny sestavil a upravil její zpovědník P. Michal Sopočka LITANII K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ.

1) Svátek milosrdenství:

„Chci, aby první neděle po Velikonocích byla svátkem Milosrdenství. Popros mého věrného služebníka (svého zpovědníka P. Michala Sopočka), aby v tento den řekl celému světu o tom mém velikém milosrdenství, že kdo toho dne přistoupí k Prameni života, ten dosáhne odpuštění vin a trestů.“

„Dcero má, říkej celému světu o mém nesmírném milosrdenství. Toužím, aby svátek Milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky. V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milostí vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží. Duše, která přijme svátost smíření a svaté přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů; v tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti; ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat. Mé milosrdenství je tak velké, že jím nepronikne žádný rozum, ani lidský, ani andělský, za celou věčnost. Vše, co existuje, má svůj původ v nitru mého milosrdenství. Každá duše, jež má ke mně vztah, bude po celou věčnost rozjímat o mé lásce a mém milosrdenství. Svátek Milosrdenství vyplynul z mého nitra, toužím, aby byl slavnostně slaven první neděli po Velikonocích. Lidstvo nedojde pokoje, dokud se neobráti ke zdroji mého milosrdenství.“

„Ačkoli jsem tak hořce trpěl, duše hynou. Dávám jim poslední záchranu – svátek mého milosrdenství. Jestliže nevzdají chválu mému milosrdenství, zahynou na věky. – Sekretářko mého milosrdenství, piš, říkej duším o tom mém velikém milosrdenství, neboť blízko je strašlivý den mé spravedlnosti.“

2) Obraz:

„Podám lidem nádobu, se kterou mají přicházet pro milosti k prameni milosrdenství. Tou nádobou je tento obraz s nápisem: Ježíši, důvěřuji ti.“

... světlý paprsek znázorňuje vodu, která duše ospravedlňuje; červený paprsek představuje krev, která je životem duší...

Tyto dva paprsky vytryskly z nitra mého milosrdenství tehdy, když mé umírající srdce bylo na kříži otevřeno kopím.“

„Vzývej mé milosrdenství pro hříšníky, toužím po jejich spáse. Když se tuto modlitbu se zkroušeným srdcem a vírou pomodlíš za některého hříšníka, dám mu milost obrácení. Je to tato modlitbička:

Ó KRVÍ A VODO, KTERÁ JSI VYTRYSKLA ZE SRDCE JEŽÍŠOVA JAKO ZDROJ MILOSRDENSTVÍ PRO NÁS – DŮVĚŘUJI TI.“

3) Korunka:

„Tato modlitba je na usmíření mého hněvu, budeš se ji modlit po devět dní na obyčejném růženci“ „Neustále se modli korunku, kterou jsem tě naučil. Každý, kdo se ji bude modlit, dosáhne velkého milosrdenství v hodině smrti. Kněží ji budou dávat hříšníkům jako poslední záchranu; i kdyby byl hříšník sebevíc zatvrzelý, jestliže se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne u mého nekonečného milosrdenství milost. Přeji si, aby mé milosrdenství poznal celý svět; nesmírné milosti toužím dávat duším, které důvěřují mému milosrdenství.“

„Duše, které se tuto korunku budou modlit, obejmě mé milosrdenství v životě, ale zvláště v hodině smrti.“

Korunka k Božímu Milosrdenství

(modlí se na obyčejném růženci)

Na začátku:

Otče náš,

Zdrávas, Maria,

Apoštolské vyznání víry – Věřím v Boha,

Na zrnkách Otčenáše: (jedenkrát)

Věčný Otče, obětují Ti Tělo a Krev, Duši i Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír za hříchy naše i celého světa.

Na zrnkách Zdrávasu (desetkrát):

Pro jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu.

Na zakončení (tříkrát):

Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem.

Tuto modlitbu nadiktoval Pán Ježíš sestře Faustyně ve Vilně 13. - 14. září 1935 (srv. Dn. 474 - 476). Mluvil o ní celkem 14 krát a vysvětloval cíl i přísliby s ní spojené.

V této modlitbě obětujeme Bohu Otci: Tělo a Krev, Duši i Božství Ježíše Krista, Syna Božího, Jeho Božskou osobu i Jeho lidství na smír za hříchy naše i celého světa. Sjednocujeme se s obětí, kterou Ježíš přinesl na kříži, aby vykoupil svět; dovoláváme se té lásky, kterou Bůh Otec miluje svého Syna a v něm všechny lidi, neboť obětujeme nejmilejšího Božího Syna a našeho Pána Ježíše Krista. Modlíme-li se o milosrdenství pro nás i pro celý svět, konáme už tím samým skutkem milosrdenství. Připojujeme-li k tomu postoj důvěry a splňujeme-li podmínky každé dobré modlitby (pokora, vytrvalost, shoda s Boží vůlí), můžeme očekávat splnění Kristových příslibů spojených s modlitbou této Korunky.

Skrze modlitbu této korunky chci dát lidem vše, oč mě budou prosit (srv. Dn. 1541) - řekl Pán Ježíš bl. sestře Faustyně a dodal: *Jestliže to (...) bude shodné s mou vůlí.* (srv. Dn. 1731)

Boží vůle je projevem lásky k člověku; všechno, co se s ní neshoduje, je tedy buď špatné nebo škodlivé, a proto to nemůže nejlepší Otec dát. Zvláštní přísliby se týkají hodiny smrti: milost obrácení a klidné smrti obdrží lidé, kteří se modlí **korunku**, a umírající, u nichž se ji budou modlit druzí.

Kněží ji budou podávat hříšníkům jako poslední možnost záchrany; i kdyby byl hříšník sebe zatvrzelejší, pokud se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne milosti mého nekonečného milosrdenství. (srv. Dn. 687) Alespoň jednou, ovšem se smýšlením, které se shoduje s významem slov modlitby a především v postoji důvěry, pokory a zároveň upřímné a hluboké lítosti nad hříchy. *Modlitbou korunky* - řekl Pán Ježíš - *přibližuješ lidstvo ke mně* (srv. Dn. 929) *Tato modlitba usmíruje můj hněv.* (srv. Dn. 476)

(Korunka utišila i bouři.) Sestra Faustyna píše:

„Dnes mě probudila velká bouře, hrozný vítr a déšť... tu jsem uslyšela slova: „Pomodli se tu korunku, kterou jsem tě naučil, a bouře přestane.“ – „Skrze ni vyprosíš všechno, bude-li to, oč prosíš, shodné s mou vůlí.“

CHVÁLA BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ – Boží láska je květ, Boží milosrdenství ovoce. Ať duše, která pochybuje, čte tyto řádky; nabude důvěru.

Milosrdenství Boží, pramenící z lůna Otce – důvěřuji ti
Milosrdenství Boží, největší Boží vlastnosti –
Milosrdenství Boží, nepochopitelné tajemství –
Milosrdenství Boží, prameni tryskající z tajemství Nejsvětější Trojice –
Milosrdenství Boží, nedostižné lidským ani andělským rozumem –
Milosrdenství Boží, které nás voláš z nicoty k bytí –
Milosrdenství Boží, z něhož pramení všechen život a štěstí –
Milosrdenství Boží, přesahující nebesa –
Milosrdenství Boží, zdroji divů a zázraků –
Milosrdenství Boží, zahrnující celý vesmír –
Milosrdenství Boží, sestupující na svět v osobě vtěleného Slova –
Milosrdenství Boží, které vytrysklo z otevřené rány Ježíšova Srdce –
Milosrdenství Boží, skryté v Ježíšově Srdci pro nás a zvláště pro hříšníky –
Milosrdenství Boží, nevyzpytatelné v ustanovení Eucharistie –
Milosrdenství Boží, v ustanovení svaté Církve –
Milosrdenství Boží, ve svátosti křtu svatého –
Milosrdenství Boží, které nás ospravedlňuje skrze Ježíše Krista –
Milosrdenství Boží, které nás provází celý život –
Milosrdenství Boží, které nás zaplavuje zvláště v hodině smrti –
Milosrdenství Boží, které nás obdařuje věčným životem –
Milosrdenství Boží, které nás chrání před pekelným ohněm –
Milosrdenství Boží, obracející zatvrzelé hříšníky –
Milosrdenství Boží, úžase andělů a vytržení světců –
Milosrdenství Boží, které nás pozvedá v každé nouzi –
Milosrdenství Boží, zdroji našeho štěstí a radosti –
Milosrdenství Boží, koruno všech Božích skutků –
Milosrdenství Boží, v němž jsme všichni ponořeni –
Milosrdenství Boží, sladký pokoji ztrápených srdcí –
Milosrdenství Boží, jediná naděje zoufalých duší –
Milosrdenství Boží, odpočinku a pokoji uprostřed trýzní –
Milosrdenství Boží, rozkoši a vytržení svatých duší –
Milosrdenství Boží, probouzející naději v každé beznaději – důvěřuji ti.

VĚČNÝ BOŽE, jehož milosrdenství je bez konce, nevyčerpatelný poklade slitování, pohled' na nás s laskavostí a rozmnož v nás milosrdenství, abychom v těžkých chvílích neupadli na duchu, ale s velikou důvěrou se poddávali tvé svaté vůli, která je sama láska a milosrdenství. **Ó NEPOCHOPITELNÉ A NEVYČERPATELNÉ BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ**, kdo tě může dostatečně velebit a oslavovat? Ty největší vlastnosti všemohoucího Boha, sladká naděje hříšného člověka!

Boží milosrdenství.

„Lidstvo nenalezne pokoje, dokud se s důvěrou neobrátil k mému milosrdenství“, prohlásil Spasitel blahoslavené Faustýně Kowalské (+1938 v Krakově). V řadě zjevení pověřil tuto řeholnici (pokračovatelku sv. Markéty Alacoque v šíření úcty a důvěry k Božskému Srdci a Božímu milosrdenství), aby vybízela lidstvo k hluboké, neochvějné důvěře v Boží milosrdenství, v Boží lásku.

(57) Ježíši, důvěřuji Ti.

1209 Novéna k Božímu Milosrdenství,³⁴⁸ kterou mi Ježíš přikázal napsat a konat před svátkem Milosrdenství. Začíná na Velký pátek.

Toužím, abys během těchto devíti dní přiváděla duše k prameni mého milosrdenství, aby načerpaly síly a osvěžení i všechnu milost, kterou potřebují v těžkostech života, a zvláště v hodině smrti. Každého dne přivedeš do mého Srdce jinou skupinu duší a ponoříš je do toho moře mého milosrdenství. A já všechny tyto duše uvedu do domu mého Otce. Budeš to dělat v tomto i v budoucím životě. A žádné duši, kterou uvedeš do zdroje mého milosrdenství, nic neodmítnu. Každého dne budeš prosit mého Otce o milosti pro tyto duše pro mé bolestné utrpení.

Odpověděla jsem: Ježíši, nevím, jak mám tu nověnu konat a které duše přivést do tvého nejslitovnějšího Srdce nejdříve. A Ježíš mi odpověděl, že mi na každý den poví, které duše mám uvést do jeho Srdce.

První den

1210 Dnes mi přived', celé lidstvo, zvláště všechny hříšníky, a ponoř je do moře mého milosrdenství. Tím mě utěšíš v hořkém zármutku, do něhož mě vrhá ztráta duší.

1211 Nejmilosrdnější Ježíši, jemuž je vlastní slitovávat se nad námi a odpouštět nám, nehleď na naše hříchy, ale na naši důvěru, kterou (58) klademe ve tvou nekonečnou dobrotu, a přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky. Prosíme Tě o to pro tvou lásku, jež Tě pojí s Otcem a Duchem svatým,

Všemohoucnosti milosrdenství Božího,

záchrano člověka hříšného,

Tys milosrdenství, slitování moře,

pomáháš tomu, kdo tě prosí v pokoře.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na celé lidstvo, které je uzavřeno v nejslitovnějším Ježíšově Srdci a zvláště na ubohé hříšníky a pro jeho bolestné utrpení nám prokaž své milosrdenství, aby všemohoucnost Tvého milosrdenství oslavovali na věky věků. Amen.

348 Novéna uvedená v Deníčku byla r. 1937 s jistými změnami vytištěna v brožurce s názvem Chrystus, Král Milosierdzia (vydal J. Cebulski, Krakov). Na obálce brožurky byl barevný obrázek znázorňující Milosrdného Krista s paprsky a podpisem: „Ježíši, důvěřuji Ti“. Obsah tvořila novéna k Božímu Milosrdenství, litanie a korunka. Představená krakovského domu, Irena Krzyżanowska, tyto brožurky rozeslala do domů kongregace.

Druhý den

1212 Dnes mi přived' duše kněží a duše řeholní a ponoř je do mého nezměrného milosrdenství. Ony mi daly sílu vydržet hořké utrpení, skrze ně jako skrze řečiště splývá na lidstvo mé milosrdenství.

1213 Nejmilosrdnější Ježíši, od něhož pochází vše dobré, rozmnož v nás milost, abychom uskutečňovali milosrdenství, aby ti, kdo se na nás dívají, chválili Otce milosrdenství, který je v nebi.

Boží lásky pramen,

přebývá v srdci čistém,

vykoupané v milosrdenství moři,

jak hvězda svítí, jako záře hoří.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na (59) ty, které jsi zvláštním způsobem povolal na svou vinici, na duše kněží a na řeholní duše, a uděl jim moc svého požehnání a pro city Srdce svého Syna, Srdce, v němž jsou tyto duše uzavřeny, uděl jim sílu svého světla, aby mohli vést ostatní po cestách spásy, aby společně zpívali ke cti Tvého nevyčerpatelného milosrdenství na věčné věky. Amen.

Třetí den

1214 Dnes mi přiveď, všechny duše zbožné a věrné a ponoř je do moře mého milosrdenství; tyto duše mě utěšovaly na křížové cestě, byly tou kapkou útěch v moři hořkosti.

1215 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž všem udílíš přehojně svých milostí z klenotnice svého milosrdenství, přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky, prosíme Tě o to pro tvou nesmírnou lásku, jíž plane tvé Srdce k nebeskému Otcí.

Jsou tajemné milosrdenství divy,
nepochopí je hříšník ani spravedlivý,
na všechny shlížíš se slitováním
a všechny vtahuješ ve své milování.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na věrné duše jako na dědictví svého Syna a pro jeho bolestné utrpení jim uděl své požehnání a zahrnuj je svou neustálou péčí, aby neztratily lásku a poklad svaté víry, ale aby s celým zástupem andělů a svatých oslavovaly Tvé nesmírné milosrdenství na věčné věky. Amen.

(60) Čtvrtý den

1216 Dnes mi přiveď pohanů a ty, kteří mě ještě neznají, i na ně jsem myslel ve mém hořkém utrpení a jejich následná horlivost potěšila mé Srdce. Ponoř je do moře mého milosrdenství.

1217 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi světlem pro celý svět, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše pohanů, kteří Tě ještě neznají, nechť je osvítil paprsky tvé milosti, aby i oni společně s námi oslavovali divy tvého milosrdenství, a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce.

Nechť lásky tvé světlo

osvítí duší temno,

učiň, aby tě duše poznaly

a spolu s námi tvé milosrdenství oslavovaly.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše pohanů a těch, kdo Tě ještě neznají, které jsou uzavřeny v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Přitáhni je do světla evangelia. Tyto duše nevědí, jak velikým štěstím je Tebe milovat, učiň, aby i ony oslavovaly štědrost Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Pátý den

1218 Dnes mi přiveď duše heretiků³⁴⁹ a odpadlíků a ponoř je do moře mého milosrdenství. Hořkým utrpením drásali mé Tělo i Srdce, to je mou církev. Když se vracejí k jednotě s církví, zahojují se mé rány a tak zmírňují mé utrpení.

(61) Také těm, kdo porušili šatu tvého celistvost,

prýští z tvého Srdce slitovnost,

všemohoucnost, ó Bože, tvého milosrdenství

i tyto duše může z omylu vyprostit.

1219 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi Dobro samo, Ty neodpíráš světlo těm, kdo Tě prosí, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše heretiků a duše odpadlíků a přitáhni je svým světlem k jednotě s církví a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce, ale učiň, aby i oni oslavili štědrost tvého milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše heretiků a odpadlíků, kteří promrhali Tvá dobra a zneužili Tvých milostí zarputilým setrváním ve svých omylech. Nehleď na jejich chyby, ale na lásku svého Syna a na jeho hořké utrpení, které pro ně podstoupil, neboť i oni jsou uzavřeni

v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Učiň, ať také oni oslavují Tvé veliké milosrdenství na věčné věky. Amen.

349 Heretik: ten, kdo odporuje katolické nauce v tom, co bylo autoritou církve prohlášeno za součást nauky církve jako pravda víry.

Šestý den

1220 Dnes mi přived' duše tiché a pokorné a duše malých dětí a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše jsou nejvíc podobné mému Srdci, ony mě posilovaly, když jsem v hořkých mukách umíral, viděl jsem je jako pozemské anděly, kteří budou bdít u mých oltářů, na ně vylévám milosti plnými proudy. Moji milost je schopna přijmout pouze pokorná duše; pokorné duše mají mou důvěru.

1221 (62) Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl – učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného Srdce, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše tiché a pokorné a duše malých dětí. Tyto duše uvádějí v úžas celé nebe a nebeský Otec v nich má zvláštní zalíbení, jsou kyticí před Božím trůnem, jejich vůni vdechuje sám Bůh. Tyto duše mají stálý příbytek v Ježíšově nejslitovnějším Srdci a neustále zpívají píseň lásky a milosrdenství navěky.

1222 Opravdově pokorná a tichá duše

už zde na zemi vůni ráje dýše

a vůně toho srdce pokorného

uchvacuje Tvůrce samotného.

1223 Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše tiché a pokorné a na duše malých dětí, které jsou uzavřeny v příbytku nejslitovnějšího Srdce Ježíšova. Tyto duše se nejvíce podobají Tvému Synu, vůně těchto duší stoupá ze země až k Tvému trůnu. Otče milosrdenství a veškerého dobra, prosím Tě pro lásku a tvé zalíbení, jaké máš v těchto duších, požehnej celému světu, aby všechny duše společně zpívaly ke cti Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Sedmý den

1224 Dnes mi přived', duše, které obzvlášť uctívají a oslavují mé milosrdenství, a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše měly největší soustrast s mým utrpením a nejhluběji pronikly do mého ducha. Jsou živým odrazem mého slitovného Srdce. V budoucím životě budou tyto duše zářit zvláštním světlem, žádná se nedostane do pekelného ohně, každou budu zvlášť bránit v hodině její smrti.

1225 (63) Nejmilosrdnější Ježíši, jehož Srdce je láska sama, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše, které obzvlášť ctí a oslavují velikost Tvého milosrdenství. Tyto duše jsou silné mocí samotného Boha v nejrůznějších trápeních a překážkách, jdou vpřed s důvěrou ve Tvé milosrdenství, tyto duše jsou sjednoceny s Ježíšem a na svých bedrech nesou celé lidstvo. Tyto duše nebudou přísně souzeny, ale ve chvíli skonu je obejmě Tvé milosrdenství.

Duše, jež chválí dobrotu svého Pána,

je jím zvlášť milována.

Je stále blízko pramene živého

a čerpá milosti z milosrdenství Božího.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše, které jsou skryty v nejslitovnějším Ježíšově Srdci [a] které oslavují a uctívají Tvou největší vlastnost, to je Tvé bezedné milosrdenství. Tyto duše jsou živým evangeliem, mají ruce plné milosrdných skutků a jejich duše, přeplněná veselím, zpívá píseň milosrdenství Nejvyššímu. Prosím Tě, Bože, prokaž jim své milosrdenství podle jejich naděje a důvěry V tebe. Nechť se na nich naplní příslib Ježíše, který řekl:

Duše, které budou uctívat to mé nevyčerpatelné milosrdenství, já sám budu bránit v životě a zvláště v hodině smrti, jako svou slávu.

Osmý den

1226 Dnes mi přived' duše, které jsou v očišcovém vězení, a ponoř je do propasti mého milosrdenství, ať prameny mé krve ochladí jejich palčivost. Všechny tyto duše velmi miluji,

splácěj dluh mé spravedlnosti. Je ve tvé moci přinést jim ulehčení. Vezmi z pokladnice (64) mé církve všechny odpustky a obětuj je za ně... Kdybys znala jejich muka, neustále bys za ně obětovala duchovní almužnu a splácela mé spravedlnosti jejich dluhy.

1227 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl, že si přeješ milosrdenství, přivádím tedy do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce duše z očištky, které Ti jsou velmi milé, které však musejí splácet dluh Tvé spravedlnosti, nechť proudy krve a vody, které vytryskly z Tvého Srdce, uhasí plameny očištkového ohně, aby i tam byla oslavována moc Tvého milosrdenství.

Z hrozných očištkových plamenů
stoupá nářek k tobě, milosrdnému
a získávají útěchu, úlevu i osvěžení
v prolitém krve a vody prameni.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše trpící v očištky, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Prosím Tě, pro bolestné utrpení Ježíše, tvého Syna, a pro všechnu hořkost, jíž byla zaplavena jeho přesvatá duše, prokaž své milosrdenství duším, které se nacházejí pod pohledem Tvé spravedlnosti, nehleď na ně jinak než skrze rány Ježíše, Tvého nejmilejšího Syna, neboť my věříme, že Tvá dobrota a slitovnost jsou nekonečné. Amen.

Devátý den

1228 Dnes mi přiveď duše vlažné a ponoř je do propasti mého milosrdenství. Tyto duše zraňují mé Srdce nejbolestněji. Největšího odporu se mé duši v Getsemane dostalo od vlažných duší. Ony byly příčinou, že jsem řekl – Otče odejmi ode mě tento kalich, je-li to tvá vůle. Poslední (65) záchranou pro ně je utéci se do tvého milosrdenství.

1229 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi slitovnost sama, přivádím do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce vlažné duše. Ať se tyto ledové duše, které se podobají mrtvolám a naplňují Tě takovým odporem, rozežhřejí v tom ohni Tvé čisté lásky. Nejslitovnější Ježíši, použij všemohoucnost svého milosrdenství a přitáhni je do samé výhně své lásky a daruj jim svatou lásku, vždyť Ty můžeš všechno.

Oheň a led nemůže být vjedno spojen,
vždyť buďto led roztaje, nebo zhasne oheň,
avšak tvé milosrdenství, Bože,
v ještě větší bídě pomoci dokáže.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše vlažné, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Otče milosrdenství, prosím Tě pro hořké utrpení Tvého Syna a pro jeho tři hodiny trvající umírání na kříži, dovol, aby také ony oslavovaly propast Tvého milosrdenství...

1230 (66) Dni věčný, dni vytoužený,
se steskem a touhou tě vyhlížím,
již brzy láska zvedne opony,
a ty staneš se mým spasením.
Dni překrásný, chvíle nedostižná,
v níž poprvé svého Boha spatřím,
Ženicha své duše a pánů Pána,
cítím to, že strach se duše mé nezmocní.
Nejslavnější ze všech dnů, ó světla dni,
v němž duše pozná Boha v jeho moci
a celou ji jeho láska zaplaví
a pozná, že již minuly vyhnanství noci.
Šťastný dni, ó dni požehnaný,
v němž srdce mé k tobě věčným žářem vzplane,
vždyť, ač matně, už tě vnímám nyní,
Tebou, Ježíši, v životě i smrti
je můj duch uchvácen a nadšen.

Ó dni, jež po celý život vyhlížím
a tebe, Bože, čekám,
vždyť po tobě jediném toužím,
vše ostatní, co jen může být, je ničím, Tebe jediného v srdci mám.
Ó dni rozkoší, věčných sladkostí,
Ženichu můj, Bože majestátný,
Ty víš, že panenské srdce nic nenasytí,
Na tvé sladké srdce skráň svou skláním.
[Konec třetího sešitu rukopisu Deníčku.]

Pro ty, kdo nevědí, jak o Boží milosrdenství prosit, stanovil sám Ježíš:

1. Svátek milosrdenství;
2. Podobu svatého obrazu, k němuž se mají prosebníci obracet;
3. Krátkou pobožnost za udělení Božího milosrdenství, kterou pojmenoval „korunkou“.

Na podkladě „střelných“ modliteb sestry Faustyny sestavil a upravil její zpovědník P. Michal Sopočka LITANII K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ.

1) Svátek milosrdenství:

„Chci, aby první neděle po Velikonocích byla svátkem Milosrdenství. Popros mého věrného služebníka (svého zpovědníka P. Michala Sopočka), aby v tento den řekl celému světu o tom mém velikém milosrdenství, že kdo toho dne přistoupí k Prameni života, ten dosáhne odpuštění vin a trestů.“

„Dcero má, říkej celému světu o mém nesmírném milosrdenství. Toužím, aby svátek Milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky. V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milostí vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží. Duše, která přijme svátost smíření a svaté přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů; v tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti; ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat. Mé milosrdenství je tak velké, že jím nepronikne žádný rozum, ani lidský, ani andělský, za celou věčnost. Vše, co existuje, má svůj původ v nitru mého milosrdenství. Každá duše, jež má ke mně vztah, bude po celou věčnost rozjímat o mé lásce a mém milosrdenství. Svátek Milosrdenství vyplynul z mého nitra, toužím, aby byl slavnostně slaven první neděli po Velikonocích. Lidstvo nedojde pokoje, dokud se neobráti ke zdroji mého milosrdenství.“

„Ačkoli jsem tak hořce trpěl, duše hynou. Dávám jim poslední záchranu – svátek mého milosrdenství. Jestliže nevzdají chválu mému milosrdenství, zahynou na věky. – Sekretářko mého milosrdenství, piš, říkej duším o tom mém velikém milosrdenství, neboť blízko je strašlivý den mé spravedlnosti.“

2) Obraz:

„Podám lidem nádobu, se kterou mají přicházet pro milosti k prameni milosrdenství. Tou nádobou je tento obraz s nápisem: Ježíši, důvěřuji ti.“

... světlý paprsek znázorňuje vodu, která duše ospravedlňuje; červený paprsek představuje krev, která je životem duší...

Tyto dva paprsky vytryskly z nitra mého milosrdenství tehdy, když mé umírající srdce bylo na kříži otevřeno kopím.“

„Vzývej mé milosrdenství pro hříšníky, toužím po jejich spáse. Když se tuto modlitbu se zkroušeným srdcem a vírou pomodlíš za některého hříšníka, dám mu milost obrácení. Je to tato modlitbička:

Ó KRVÍ A VODO, KTERÁ JSI VYTRYSKLA ZE SRDCE JEŽÍŠOVA JAKO ZDROJ MILOSRDENSTVÍ PRO NÁS – DŮVĚŘUJI TI.“

3) Korunka:

„Tato modlitba je na usmíření mého hněvu, budeš se ji modlit po devět dní na obyčejném růženci“ „Neustále se modli korunku, kterou jsem tě naučil. Každý, kdo se ji bude modlit, dosáhne velkého milosrdenství v hodině smrti. Kněží ji budou dávat hříšníkům jako poslední záchranu; i kdyby byl hříšník sebevíc zatvrzelý, jestliže se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne u mého nekonečného milosrdenství milost. Přeji si, aby mé milosrdenství poznal celý svět; nesmírné milosti toužím dávat duším, které důvěřují mému milosrdenství.“

„Duše, které se tuto korunku budou modlit, obejmě mé milosrdenství v životě, ale zvláště v hodině smrti.“

Korunka k Božímu Milosrdenství

(modlí se na obyčejném růženci)

Na začátku:

Otče náš,

Zdrávas, Maria,

Apoštolské vyznání víry – Věřím v Boha,

Na zrnkách Otčenáše: (jedenkrát)

Věčný Otče, obětuji Ti Tělo a Krev, Duši i Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír za hříchy naše i celého světa.

Na zrnkách Zdrávasu (desetkrát):

Pro jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu.

Na zakončení (tříkrát):

Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem.

Tuto modlitbu nadiktoval Pán Ježíš sestře Faustyně ve Vilně 13. - 14. září 1935 (srv. Dn. 474 - 476). Mluvil o ní celkem 14 krát a vysvětloval cíl i přísliby s ní spojené.

V této modlitbě obětujeme Bohu Otci: Tělo a Krev, Duši i Božství Ježíše Krista, Syna Božího, Jeho Božskou osobu i Jeho lidství na smír za hříchy naše i celého světa. Sjednocujeme se s obětí, kterou Ježíš přinesl na kříži, aby vykoupil svět; dovoláváme se té lásky, kterou Bůh Otec miluje svého Syna a v něm všechny lidi, neboť obětujeme nejmilejšího Božího Syna a našeho Pána Ježíše Krista. Modlíme-li se o milosrdenství pro nás i pro celý svět, konáme už tím samým skutek milosrdenství. Připojujeme-li k tomu postoj důvěry a splňujeme-li podmínky každé dobré modlitby (pokora, vytrvalost, shoda s Boží vůlí), můžeme očekávat splnění Kristových příslibů spojených s modlitbou této Korunky.

Skrze modlitbu této korunky chci dát lidem vše, oč mě budou prosit (srv. Dn. 1541) - řekl Pán Ježíš bl. sestře Faustyně a dodal: *Jestliže to (...) bude shodné s mou vůlí.* (srv. Dn. 1731)

Boží vůle je projevem lásky k člověku; všechno, co se s ní neshoduje, je tedy buď špatné nebo škodlivé, a proto to nemůže nejlepší Otec dát. Zvláštní přísliby se týkají hodiny smrti: milost obrácení a klidné smrti obdrží lidé, kteří se modlí **korunku**, a umírající, u nichž se ji budou modlit druzí.

Kněží ji budou podávat hříšníkům jako poslední možnost záchrany; i kdyby byl hříšník sebe zatvrzelejší, pokud se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne milosti mého nekonečného milosrdenství. (srv. Dn. 687) Alespoň jednou, ovšem se smýšlením, které se shoduje s významem slov modlitby a především v postoji důvěry, pokory a zároveň upřímné a hluboké lítosti nad hříchy. *Modlitbou korunky* - řekl Pán Ježíš - *přibližuješ lidstvo ke mně* (srv. Dn. 929) *Tato modlitba usmíruje můj hněv.* (srv. Dn. 476)

(Korunka utišila i bouři.) Sestra Faustyna píše:

„Dnes mě probudila velká bouře, hrozný vítr a déšť... tu jsem uslyšela slova: „Pomodli se tu korunku, kterou jsem tě naučil, a bouře přestane.“ – „Skrze ni vyprosíš všechno, bude-li to, oč prosíš, shodné s mou vůlí.“

CHVÁLA BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ – Boží láska je květ, Boží milosrdenství ovoce. Ať duše, která pochybuje, čte tyto řádky; nabude důvěru.

Milosrdenství Boží, pramenící z lůna Otce – důvěřuji ti
Milosrdenství Boží, největší Boží vlastnosti –
Milosrdenství Boží, nepochopitelné tajemství –
Milosrdenství Boží, prameni tryskající z tajemství Nejsvětější Trojice –
Milosrdenství Boží, nedostižné lidským ani andělským rozumem –
Milosrdenství Boží, které nás voláš z nicoty k bytí –
Milosrdenství Boží, z něhož pramení všechen život a štěstí –
Milosrdenství Boží, přesahující nebesa –
Milosrdenství Boží, zdroji divů a zázraků –
Milosrdenství Boží, zahrnující celý vesmír –
Milosrdenství Boží, sestupující na svět v osobě vtěleného Slova –
Milosrdenství Boží, které vytrysklo z otevřené rány Ježíšova Srdce –
Milosrdenství Boží, skryté v Ježíšově Srdci pro nás a zvláště pro hříšníky –
Milosrdenství Boží, nevyzpytatelné v ustanovení Eucharistie –
Milosrdenství Boží, v ustanovení svaté Církve –
Milosrdenství Boží, ve svátosti křtu svatého –
Milosrdenství Boží, které nás ospravedlňuje skrze Ježíše Krista –
Milosrdenství Boží, které nás provází celý život –
Milosrdenství Boží, které nás zaplavuje zvláště v hodině smrti –
Milosrdenství Boží, které nás obdařuje věčným životem –
Milosrdenství Boží, které nás chrání před pekelným ohněm –
Milosrdenství Boží, obracející zatvrzelé hříšníky –
Milosrdenství Boží, úžase andělů a vytržení světců –
Milosrdenství Boží, které nás pozvedá v každé nouzi –
Milosrdenství Boží, zdroji našeho štěstí a radosti –
Milosrdenství Boží, koruno všech Božích skutků –
Milosrdenství Boží, v němž jsme všichni ponořeni –
Milosrdenství Boží, sladký pokoji ztrápených srdcí –
Milosrdenství Boží, jediná naděje zoufalých duší –
Milosrdenství Boží, odpočinku a pokoji uprostřed trýzní –
Milosrdenství Boží, rozkoši a vytržení svatých duší –
Milosrdenství Boží, probouzející naději v každé beznaději – důvěřuji ti.

VĚČNÝ BOŽE, jehož milosrdenství je bez konce, nevyčerpatelný poklade slitování, pohled' na nás s laskavostí a rozmnož v nás milosrdenství, abychom v těžkých chvílích neupadli na duchu, ale s velikou důvěrou se poddávali tvé svaté vůli, která je sama láska a milosrdenství. **Ó NEPOCHOPITELNÉ A NEVYČERPATELNÉ BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ**, kdo tě může dostatečně velebit a oslavovat? Ty největší vlastnosti všemohoucího Boha, sladká naděje hříšného člověka!

Boží milosrdenství.

„Lidstvo nenalezne pokoje, dokud se s důvěrou neobráť k mému milosrdenství“, prohlásil Spasitel blahoslavené Faustýně Kowalské (+1938 v Krakově). V řadě zjevení pověřil tuto řeholnici (pokračovatelku sv. Markéty Alacoque v šíření úcty a důvěry k Božskému Srdci a Božímu milosrdenství), aby vybízela lidstvo k hluboké, neochvějné důvěře v Boží milosrdenství, v Boží lásku.

(57) Ježíši, důvěřuji Ti.

1209 Nověna k Božímu Milosrdenství,³⁴⁸ kterou mi Ježíš přikázal napsat a konat před svátkem Milosrdenství. Začíná na Velký pátek.

Toužím, abys během těchto devíti dní přiváděla duše k prameni mého milosrdenství, aby načerpaly síly a osvěžení i všechnu milost, kterou potřebují v těžkostech života, a zvláště v hodině smrti. Každého dne přivedeš do mého Srdce jinou skupinu duší a ponoříš je do moře mého milosrdenství. A já všechny tyto duše uvedu do domu mého Otce. Budeš to dělat v tomto i v budoucím životě. A žádné duši, kterou uvedeš do zdroje mého milosrdenství, nic neodmítnu. Každého dne budeš prosit mého Otce o milosti pro tyto duše pro mé bolestné utrpení.

Odpověděla jsem: Ježíši, nevím, jak mám tu nověnu konat a které duše přivést do tvého nejslitovnějšího Srdce nejdřív. A Ježíš mi odpověděl, že mi na každý den poví, které duše mám uvést do jeho Srdce.

První den

1210 Dnes mi přived', celé lidstvo, zvláště všechny hříšníky, a ponoř je do moře mého milosrdenství. Tím mě utěšíš v hořkém zármutku, do něhož mě vrhá ztráta duší.

1211 Nejmilosrdnější Ježíši, jemuž je vlastní slitovávat se nad námi a odpouštět nám, nehleď na naše hříchy, ale na naši důvěru, kterou (58) klademe ve tvou nekonečnou dobrotu, a přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky. Prosíme Tě o to pro tvou lásku, jež Tě pojí s Otcem a Duchem svatým,

Všemohoucnosti milosrdenství Božího,

záchrano člověka hříšného,

Tys milosrdenství, slitování moře,

pomáháš tomu, kdo tě prosí v pokoře.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na celé lidstvo, které je uzavřeno v nejslitovnějším Ježíšově Srdci a zvláště na ubohé hříšníky a pro jeho bolestné utrpení nám prokaž své milosrdenství, aby všemohoucnost Tvého milosrdenství oslavovali na věky věků. Amen.

348 Nověna uvedená v Deníčku byla r. 1937 s jistými změnami vytištěna v brožurce s názvem Chrystus, Král Milosierdzia (vydal J. Cebulski, Krakov). Na obálce brožurky byl barevný obrázek znázorňující Milosrdného Krista s paprsky a podpisem: „Ježíši, důvěřuji Ti“. Obsah tvořila nověna k Božímu Milosrdenství, litanie a korunka. Představená krakovského domu, Irena Krzyżanowska, tyto brožurky rozeslala do domů kongregace.

Druhý den

1212 Dnes mi přived' duše kněží a duše řeholní a ponoř je do mého nezměrného milosrdenství. Ony mi daly sílu vydržet hořké utrpení, skrze ně jako skrze řečiště splývá na lidstvo mé milosrdenství.

1213 Nejmilosrdnější Ježíši, od něhož pochází vše dobré, rozmnož v nás milost, abychom uskutečňovali milosrdenství, aby ti, kdo se na nás dívají, chválili Otce milosrdenství, který je v nebi.

Boží lásky pramen,

přebývá v srdci čistém,

vykoupané v milosrdenství moři,

jak hvězda svítí, jako záře hoří.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na (59) ty, které jsi zvláštním způsobem povolal na svou vinici, na duše kněží a na řeholní duše, a uděl jim moc svého požehnání a pro city Srdce svého Syna, Srdce, v němž jsou tyto duše uzavřeny, uděl jim sílu svého světla, aby mohli vést ostatní po cestách spásy, aby společně zpívali ke cti Tvého nevyčerpatelného milosrdenství na věčné věky. Amen.

Třetí den

1214 Dnes mi přiveď, všechny duše zbožné a věrné a ponoř je do moře mého milosrdenství; tyto duše mě utěšovaly na křížové cestě, byly tou kapkou útěch v moři hořkosti.

1215 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž všem udílíš přehojně svých milostí z klenotnice svého milosrdenství, přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky, prosíme Tě o to pro tvou nesmírnou lásku, jíž plane tvé Srdce k nebeskému Otcí.

Jsou tajemné milosrdenství divy,
nepochopí je hříšník ani spravedlivý,
na všechny shlížíš se slitováním
a všechny vtahuješ ve své milování.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na věrné duše jako na dědictví svého Syna a pro jeho bolestné utrpení jim uděl své požehnání a zahrnuj je svou neustálou péčí, aby neztratily lásku a poklad svaté víry, ale aby s celým zástupem andělů a svatých oslavovaly Tvé nesmírné milosrdenství na věčné věky. Amen.

(60) Čtvrtý den

1216 Dnes mi přiveď pohanů a ty, kteří mě ještě neznají, i na ně jsem myslel ve mém hořkém utrpení a jejich následná horlivost potěšila mé Srdce. Ponoř je do moře mého milosrdenství.

1217 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi světlem pro celý svět, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše pohanů, kteří Tě ještě neznají, nechť je osvítil paprsky tvé milosti, aby i oni společně s námi oslavovali divy tvého milosrdenství, a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce.

Nechť lásky tvé světlo

osvítí duší temno,

učiň, aby tě duše poznaly

a spolu s námi tvé milosrdenství oslavovaly.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše pohanů a těch, kdo Tě ještě neznají, které jsou uzavřeny v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Přitáhni je do světla evangelia. Tyto duše nevědí, jak velikým štěstím je Tebe milovat, učiň, aby i ony oslavovaly štědrost Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Pátý den

1218 Dnes mi přiveď duše heretiků³⁴⁹ a odpadlíků a ponoř je do moře mého milosrdenství. Hořkým utrpením drásali mé Tělo i Srdce, to je mou církev. Když se vracejí k jednotě s církví, zahojují se mé rány a tak zmírňují mé utrpení.

(61) Také těm, kdo porušili šatu tvého celistvost,

prýští z tvého Srdce slitovnost,

všemohoucnost, ó Bože, tvého milosrdenství

i tyto duše může z omylu vyprostit.

1219 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi Dobro samo, Ty neodpíráš světlo těm, kdo Tě prosí, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše heretiků a duše odpadlíků a přitáhni je svým světlem k jednotě s církví a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce, ale učiň, aby i oni oslavili štědrost tvého milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše heretiků a odpadlíků, kteří promrhali Tvá dobra a zneužili Tvých milostí zarputilým setráváním ve svých omylech. Nehleď na jejich chyby, ale na lásku svého Syna a na jeho hořké utrpení, které pro ně podstoupil, neboť i oni jsou uzavřeni

v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Učiň, ať také oni oslavují Tvé veliké milosrdenství na věčné věky. Amen.

349 Heretik: ten, kdo odporuje katolické nauce v tom, co bylo autoritou církve prohlášeno za součást nauky církve jako pravda víry.

Šestý den

1220 Dnes mi přiveď duše tiché a pokorné a duše malých dětí a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše jsou nejvíc podobné mému Srdci, ony mě posilovaly, když jsem v hořkých mukách umíral, viděl jsem je jako pozemské anděly, kteří budou bdít u mých oltářů, na ně vylévám milosti plnými proudy. Moji milost je schopna přijmout pouze pokorná duše; pokorné duše mají mou důvěru.

1221 (62) Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl – učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného Srdce, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše tiché a pokorné a duše malých dětí. Tyto duše uvádějí v úžas celé nebe a nebeský Otec v nich má zvláštní zalíbení, jsou kyticí před Božím trůnem, jejich vůni vdechuje sám Bůh. Tyto duše mají stálý příbytek v Ježíšově nejslitovnějším Srdci a neustále zpívají píseň lásky a milosrdenství navěky.

1222 Opravdově pokorná a tichá duše

už zde na zemi vůni ráje dýše

a vůně toho srdce pokorného

uchvacuje Tvůrce samotného.

1223 Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše tiché a pokorné a na duše malých dětí, které jsou uzavřeny v příbytku nejslitovnějšího Srdce Ježíšova. Tyto duše se nejvíce podobají Tvému Synu, vůně těchto duší stoupá ze země až k Tvému trůnu. Otče milosrdenství a veškerého dobra, prosím Tě pro lásku a tvé zalíbení, jaké máš v těchto duších, požehnej celému světu, aby všechny duše společně zpívaly ke cti Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Sedmý den

1224 Dnes mi přiveď, duše, které obzvlášť uctívají a oslavují mé milosrdenství, a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše měly největší soustrast s mým utrpením a nejhluběji pronikly do mého ducha. Jsou živým odrazem mého slitovného Srdce. V budoucím životě budou tyto duše zářit zvláštním světlem, žádná se nedostane do pekelného ohně, každou budu zvlášť bránit v hodině její smrti.

1225 (63) Nejmilosrdnější Ježíši, jehož Srdce je láska sama, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše, které obzvlášť ctí a oslavují velikost Tvého milosrdenství. Tyto duše jsou silné mocí samotného Boha v nejrůznějších trápeních a překážkách, jdou vpřed s důvěrou ve Tvé milosrdenství, tyto duše jsou sjednoceny s Ježíšem a na svých bedrech nesou celé lidstvo. Tyto duše nebudou přísně souzeny, ale ve chvíli skonu je obejmeme Tvé milosrdenství.

Duše, jež chválí dobrotu svého Pána,

je jím zvlášť milována.

Je stále blízko pramene živého

a čerpá milosti z milosrdenství Božího.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše, které jsou skryty v nejslitovnějším Ježíšově Srdci [a] které oslavují a uctívají Tvou největší vlastnost, to je Tvé bezedné milosrdenství. Tyto duše jsou živým evangeliem, mají ruce plné milosrdných skutků a jejich duše, přeplněná veselím, zpívá píseň milosrdenství Nejvyššímu. Prosím Tě, Bože, prokaž jim své milosrdenství podle jejich naděje a důvěry V tebe. Nechť se na nich naplní příslib Ježíše, který řekl:

Duše, které budou uctívat to mé nevyčerpatelné milosrdenství, já sám budu bránit v životě a zvláště v hodině smrti, jako svou slávu.

Osmý den

1226 Dnes mi přiveď duše, které jsou v očištcovém vězení, a ponoř je do propasti mého milosrdenství, ať prameny mé krve ochladí jejich palčivost. Všechny tyto duše velmi miluji,

splácěj dluh mé spravedlnosti. Je ve tvé moci přinést jim ulehčení. Vezmi z pokladnice (64) mé církve všechny odpustky a obětuj je za ně... Kdybys znala jejich muka, neustále bys za ně obětovala duchovní almužnu a splácela mé spravedlnosti jejich dluhy.

1227 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl, že si přeješ milosrdenství, přivádím tedy do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce duše z očištky, které Ti jsou velmi milé, které však musejí splácet dluh Tvé spravedlnosti, nechť proudy krve a vody, které vytryskly z Tvého Srdce, uhasí plameny očištkového ohně, aby i tam byla oslavována moc Tvého milosrdenství.

Z hrozných očištkových plamenů
stoupá nářek k tobě, milosrdnému
a získávají útěchu, úlevu i osvěžení
v prolitém krve a vody prameni.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše trpící v očištky, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Prosím Tě, pro bolestné utrpení Ježíše, tvého Syna, a pro všechnu hořkost, jíž byla zaplavena jeho přesvatá duše, prokaž své milosrdenství duším, které se nacházejí pod pohledem Tvé spravedlnosti, nehleď na ně jinak než skrze rány Ježíše, Tvého nejmilejšího Syna, neboť my věříme, že Tvá dobrota a slitovnost jsou nekonečné. Amen.

Devátý den

1228 Dnes mi přiveď duše vlažné a ponoř je do propasti mého milosrdenství. Tyto duše zraňují mé Srdce nejbolestněji. Největšího odporu se mé duši v Getsemane dostalo od vlažných duší. Ony byly příčinou, že jsem řekl – Otče odejmi ode mě tento kalich, je-li to tvá vůle. Poslední (65) záchranou pro ně je utéci se do tvého milosrdenství.

1229 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi slitovnost sama, přivádím do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce vlažné duše. Ať se tyto ledové duše, které se podobají mrtvolám a naplňují Tě takovým odporem, rozežhřejí v tom ohni Tvé čisté lásky. Nejslitovnější Ježíši, použij všemohoucnost svého milosrdenství a přitáhni je do samé výhně své lásky a daruj jim svatou lásku, vždyť Ty můžeš všechno.

Oheň a led nemůže být vjedno spojen,
vždyť buďto led roztaje, nebo zhasne oheň,
avšak tvé milosrdenství, Bože,
v ještě větší bídě pomoci dokáže.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše vlažné, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Otče milosrdenství, prosím Tě pro hořké utrpení Tvého Syna a pro jeho tři hodiny trvající umírání na kříži, dovol, aby také ony oslavovaly propast Tvého milosrdenství...

1230 (66) Dni věčný, dni vytoužený,
se steskem a touhou tě vyhlížím,
již brzy láska zvedne opony,
a ty staneš se mým spasením.
Dni překrásný, chvíle nedostižná,
v níž poprvé svého Boha spatřím,
Ženicha své duše a pánů Pána,
cítím to, že strach se duše mé nezmocní.
Nejslavnější ze všech dnů, ó světla dni,
v němž duše pozná Boha v jeho moci
a celou ji jeho láska zaplaví
a pozná, že již minuly vyhnanství noci.
Šťastný dni, ó dni požehnaný,
v němž srdce mé k tobě věčným žářem vzplane,
vždyť, ač matně, už tě vnímám nyní,
Tebou, Ježíši, v životě i smrti
je můj duch uchvácen a nadšen.

Ó dni, jež po celý život vyhlížím
a tebe, Bože, čekám,
vždyť po tobě jediném toužím,
vše ostatní, co jen může být, je ničím, Tebe jediného v srdci mám.
Ó dni rozkoší, věčných sladkostí,
Ženichu můj, Bože majestátný,
Ty víš, že panenské srdce nic nenasytí,
Na tvé sladké srdce skráň svou skláním.
[Konec třetího sešitu rukopisu Deníčku.]

Pro ty, kdo nevědí, jak o Boží milosrdenství prosit, stanovil sám Ježíš:

1. Svátek milosrdenství;
2. Podobu svatého obrazu, k němuž se mají prosebníci obracet;
3. Krátkou pobožnost za udělení Božího milosrdenství, kterou pojmenoval „korunkou“.

Na podkladě „střelných“ modliteb sestry Faustyny sestavil a upravil její zpovědník P. Michal Sopočka LITANII K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ.

1) Svátek milosrdenství:

„Chci, aby první neděle po Velikonocích byla svátkem Milosrdenství. Popros mého věrného služebníka (svého zpovědníka P. Michala Sopočka), aby v tento den řekl celému světu o tom mém velikém milosrdenství, že kdo toho dne přistoupí k Prameni života, ten dosáhne odpuštění vin a trestů.“

„Dcero má, říkej celému světu o mém nesmírném milosrdenství. Toužím, aby svátek Milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky. V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milostí vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží. Duše, která přijme svátost smíření a svaté přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů; v tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti; ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat. Mé milosrdenství je tak velké, že jím nepronikne žádný rozum, ani lidský, ani andělský, za celou věčnost. Vše, co existuje, má svůj původ v nitru mého milosrdenství. Každá duše, jež má ke mně vztah, bude po celou věčnost rozjímat o mé lásce a mém milosrdenství. Svátek Milosrdenství vyplynul z mého nitra, toužím, aby byl slavnostně slaven první neděli po Velikonocích. Lidstvo nedojde pokoje, dokud se neobráti ke zdroji mého milosrdenství.“

„Ačkoli jsem tak hořce trpěl, duše hynou. Dávám jim poslední záchranu – svátek mého milosrdenství. Jestliže nevzdají chválu mému milosrdenství, zahynou na věky. – Sekretářko mého milosrdenství, piš, říkej duším o tom mém velikém milosrdenství, neboť blízko je strašlivý den mé spravedlnosti.“

2) Obraz:

„Podám lidem nádobu, se kterou mají přicházet pro milosti k prameni milosrdenství. Tou nádobou je tento obraz s nápisem: Ježíši, důvěřuji ti.“

... světlý paprsek znázorňuje vodu, která duše ospravedlňuje; červený paprsek představuje krev, která je životem duší...

Tyto dva paprsky vytryskly z nitra mého milosrdenství tehdy, když mé umírající srdce bylo na kříži otevřeno kopím.“

„Vzývej mé milosrdenství pro hříšníky, toužím po jejich spáse. Když se tuto modlitbu se zkroušeným srdcem a vírou pomodlíš za některého hříšníka, dám mu milost obrácení. Je to tato modlitbička:

Ó KRVÍ A VODO, KTERÁ JSI VYTRYSKLA ZE SRDCE JEŽÍŠOVA JAKO ZDROJ MILOSRDENSTVÍ PRO NÁS – DŮVĚŘUJI TI.“

3) Korunka:

„Tato modlitba je na usmíření mého hněvu, budeš se ji modlit po devět dní na obyčejném růženci“ „Neustále se modli korunku, kterou jsem tě naučil. Každý, kdo se ji bude modlit, dosáhne velkého milosrdenství v hodině smrti. Kněží ji budou dávat hříšníkům jako poslední záchranu; i kdyby byl hříšník sebevíc zatvrzelý, jestliže se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne u mého nekonečného milosrdenství milost. Přeji si, aby mé milosrdenství poznal celý svět; nesmírné milosti toužím dávat duším, které důvěřují mému milosrdenství.“

„Duše, které se tuto korunku budou modlit, obejmě mé milosrdenství v životě, ale zvláště v hodině smrti.“

Korunka k Božímu Milosrdenství

(modlí se na obyčejném růženci)

Na začátku:

Otče náš,

Zdrávas, Maria,

Apoštolské vyznání víry – Věřím v Boha,

Na zrnkách Otčenáše: (jedenkrát)

Věčný Otče, obětují Ti Tělo a Krev, Duši i Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír za hříchy naše i celého světa.

Na zrnkách Zdrávasu (desetkrát):

Pro jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu.

Na zakončení (tříkrát):

Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem.

Tuto modlitbu nadiktoval Pán Ježíš sestře Faustyně ve Vilně 13. - 14. září 1935 (srv. Dn. 474 - 476). Mluvil o ní celkem 14 krát a vysvětloval cíl i přísliby s ní spojené.

V této modlitbě obětujeme Bohu Otci: Tělo a Krev, Duši i Božství Ježíše Krista, Syna Božího, Jeho Božskou osobu i Jeho lidství na smír za hříchy naše i celého světa. Sjednocujeme se s obětí, kterou Ježíš přinesl na kříži, aby vykoupil svět; dovoláváme se té lásky, kterou Bůh Otec miluje svého Syna a v něm všechny lidi, neboť obětujeme nejmilejšího Božího Syna a našeho Pána Ježíše Krista. Modlíme-li se o milosrdenství pro nás i pro celý svět, konáme už tím samým skutkem milosrdenství. Připojujeme-li k tomu postoj důvěry a splňujeme-li podmínky každé dobré modlitby (pokora, vytrvalost, shoda s Boží vůlí), můžeme očekávat splnění Kristových příslibů spojených s modlitbou této Korunky.

Skrze modlitbu této korunky chci dát lidem vše, oč mě budou prosit (srv. Dn. 1541) - řekl Pán Ježíš bl. sestře Faustyně a dodal: *Jestliže to (...) bude shodné s mou vůlí.* (srv. Dn. 1731)

Boží vůle je projevem lásky k člověku; všechno, co se s ní neshoduje, je tedy buď špatné nebo škodlivé, a proto to nemůže nejlepší Otec dát. Zvláštní přísliby se týkají hodiny smrti: milost obrácení a klidné smrti obdrží lidé, kteří se modlí **korunku**, a umírající, u nichž se ji budou modlit druzí.

Kněží ji budou podávat hříšníkům jako poslední možnost záchrany; i kdyby byl hříšník sebe zatvrzelejší, pokud se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne milosti mého nekonečného milosrdenství. (srv. Dn. 687) Alespoň jednou, ovšem se smýšlením, které se shoduje s významem slov modlitby a především v postoji důvěry, pokory a zároveň upřímné a hluboké lítosti nad hříchy. *Modlitbou korunky* - řekl Pán Ježíš - *přibližuješ lidstvo ke mně* (srv. Dn. 929) *Tato modlitba usmíruje můj hněv.* (srv. Dn. 476)

(Korunka utišila i bouři.) Sestra Faustyna píše:

„Dnes mě probudila velká bouře, hrozný vítr a déšť... tu jsem uslyšela slova: „Pomodli se tu korunku, kterou jsem tě naučil, a bouře přestane.“ – „Skrze ni vyprosíš všechno, bude-li to, oč prosíš, shodné s mou vůlí.“

CHVÁLA BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ – Boží láska je květ, Boží milosrdenství ovoce. Ať duše, která pochybuje, čte tyto řádky; nabude důvěru.

Milosrdenství Boží, pramenící z lůna Otce – důvěřuji ti
Milosrdenství Boží, největší Boží vlastnosti –
Milosrdenství Boží, nepochopitelné tajemství –
Milosrdenství Boží, prameni tryskající z tajemství Nejsvětější Trojice –
Milosrdenství Boží, nedostižné lidským ani andělským rozumem –
Milosrdenství Boží, které nás voláš z nicoty k bytí –
Milosrdenství Boží, z něhož pramení všechen život a štěstí –
Milosrdenství Boží, přesahující nebesa –
Milosrdenství Boží, zdroji divů a zázraků –
Milosrdenství Boží, zahrnující celý vesmír –
Milosrdenství Boží, sestupující na svět v osobě vtěleného Slova –
Milosrdenství Boží, které vytrysklo z otevřené rány Ježíšova Srdce –
Milosrdenství Boží, skryté v Ježíšově Srdci pro nás a zvláště pro hříšníky –
Milosrdenství Boží, nevyzpytatelné v ustanovení Eucharistie –
Milosrdenství Boží, v ustanovení svaté Církve –
Milosrdenství Boží, ve svátosti křtu svatého –
Milosrdenství Boží, které nás ospravedlňuje skrze Ježíše Krista –
Milosrdenství Boží, které nás provází celý život –
Milosrdenství Boží, které nás zaplavuje zvláště v hodině smrti –
Milosrdenství Boží, které nás obdařuje věčným životem –
Milosrdenství Boží, které nás chrání před pekelným ohněm –
Milosrdenství Boží, obracející zatvrzelé hříšníky –
Milosrdenství Boží, úžase andělů a vytržení světců –
Milosrdenství Boží, které nás pozvedá v každé nouzi –
Milosrdenství Boží, zdroji našeho štěstí a radosti –
Milosrdenství Boží, koruno všech Božích skutků –
Milosrdenství Boží, v němž jsme všichni ponořeni –
Milosrdenství Boží, sladký pokoji ztrápených srdcí –
Milosrdenství Boží, jediná naděje zoufalých duší –
Milosrdenství Boží, odpočinku a pokoji uprostřed trýzní –
Milosrdenství Boží, rozkoši a vytržení svatých duší –
Milosrdenství Boží, probouzející naději v každé beznaději – důvěřuji ti.

VĚČNÝ BOŽE, jehož milosrdenství je bez konce, nevyčerpatelný poklade slitování, pohled' na nás s laskavostí a rozmnož v nás milosrdenství, abychom v těžkých chvílích neupadli na duchu, ale s velikou důvěrou se poddávali tvé svaté vůli, která je sama láska a milosrdenství. **Ó NEPOCHOPITELNÉ A NEVYČERPATELNÉ BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ**, kdo tě může dostatečně velebit a oslavovat? Ty největší vlastnosti všemohoucího Boha, sladká naděje hříšného člověka!

Boží milosrdenství.

„Lidstvo nenalezne pokoje, dokud se s důvěrou neobrátil k mému milosrdenství“, prohlásil Spasitel blahoslavené Faustýně Kowalské (+1938 v Krakově). V řadě zjevení pověřil tuto řeholnici (pokračovatelku sv. Markéty Alacoque v šíření úcty a důvěry k Božskému Srdci a Božímu milosrdenství), aby vybízela lidstvo k hluboké, neochvějné důvěře v Boží milosrdenství, v Boží lásku.

(57) Ježíši, důvěřuji Ti.

1209 Novéna k Božímu Milosrdenství,³⁴⁸ kterou mi Ježíš přikázal napsat a konat před svátkem Milosrdenství. Začíná na Velký pátek.

Toužím, abys během těchto devíti dní přiváděla duše k prameni mého milosrdenství, aby načerpaly síly a osvěžení i všechnu milost, kterou potřebují v těžkostech života, a zvláště v hodině smrti. Každého dne přivedeš do mého Srdce jinou skupinu duší a ponoříš je do moře mého milosrdenství. A já všechny tyto duše uvedu do domu mého Otce. Budeš to dělat v tomto i v budoucím životě. A žádné duši, kterou uvedeš do zdroje mého milosrdenství, nic neodmítnu. Každého dne budeš prosit mého Otce o milosti pro tyto duše pro mé bolestné utrpení.

Odpověděla jsem: Ježíši, nevím, jak mám tu nověnu konat a které duše přivést do tvého nejslitovnějšího Srdce nejdříve. A Ježíš mi odpověděl, že mi na každý den poví, které duše mám uvést do jeho Srdce.

První den

1210 Dnes mi přived', celé lidstvo, zvláště všechny hříšníky, a ponoř je do moře mého milosrdenství. Tím mě utěšíš v hořkém zármutku, do něhož mě vrhá ztráta duší.

1211 Nejmilosrdnější Ježíši, jemuž je vlastní slitovávat se nad námi a odpouštět nám, nehleď na naše hříchy, ale na naši důvěru, kterou (58) klademe ve tvou nekonečnou dobrotu, a přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky. Prosíme Tě o to pro tvou lásku, jež Tě pojí s Otcem a Duchem svatým,

Všemohoucnosti milosrdenství Božího,

záchrano člověka hříšného,

Tys milosrdenství, slitování moře,

pomáháš tomu, kdo tě prosí v pokoře.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na celé lidstvo, které je uzavřeno v nejslitovnějším Ježíšově Srdci a zvláště na ubohé hříšníky a pro jeho bolestné utrpení nám prokaž své milosrdenství, aby všemohoucnost Tvého milosrdenství oslavovali na věky věků. Amen.

348 Novéna uvedená v Deníčku byla r. 1937 s jistými změnami vytištěna v brožurce s názvem Chrystus, Král Milosierdzia (vydal J. Cebulski, Krakov). Na obálce brožurky byl barevný obrázek znázorňující Milosrdného Krista s paprsky a podpisem: „Ježíši, důvěřuji Ti“. Obsah tvořila novéna k Božímu Milosrdenství, litanie a korunka. Představená krakovského domu, Irena Krzyżanowska, tyto brožurky rozeslala do domů kongregace.

Druhý den

1212 Dnes mi přived' duše kněží a duše řeholní a ponoř je do mého nezměrného milosrdenství. Ony mi daly sílu vydržet hořké utrpení, skrze ně jako skrze řečiště splývá na lidstvo mé milosrdenství.

1213 Nejmilosrdnější Ježíši, od něhož pochází vše dobré, rozmnož v nás milost, abychom uskutečňovali milosrdenství, aby ti, kdo se na nás dívají, chválili Otce milosrdenství, který je v nebi.

Boží lásky pramen,

přebývá v srdci čistém,

vykoupané v milosrdenství moři,

jak hvězda svítí, jako záře hoří.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na (59) ty, které jsi zvláštním způsobem povolal na svou vinici, na duše kněží a na řeholní duše, a uděl jim moc svého požehnání a pro city Srdce svého Syna, Srdce, v němž jsou tyto duše uzavřeny, uděl jim sílu svého světla, aby mohli vést ostatní po cestách spásy, aby společně zpívali ke cti Tvého nevyčerpatelného milosrdenství na věčné věky. Amen.

Třetí den

1214 Dnes mi přiveď, všechny duše zbožné a věrné a ponoř je do moře mého milosrdenství; tyto duše mě utěšovaly na křížové cestě, byly tou kapkou útěch v moři hořkosti.

1215 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž všem udílíš přehojně svých milostí z klenotnice svého milosrdenství, přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky, prosíme Tě o to pro tvou nesmírnou lásku, jíž plane tvé Srdce k nebeskému Otcí.

Jsou tajemné milosrdenství divy,
nepochopí je hříšník ani spravedlivý,
na všechny shlížíš se slitováním
a všechny vtahuješ ve své milování.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na věrné duše jako na dědictví svého Syna a pro jeho bolestné utrpení jim uděl své požehnání a zahrnuj je svou neustálou péčí, aby neztratily lásku a poklad svaté víry, ale aby s celým zástupem andělů a svatých oslavovaly Tvé nesmírné milosrdenství na věčné věky. Amen.

(60) Čtvrtý den

1216 Dnes mi přiveď pohanů a ty, kteří mě ještě neznají, i na ně jsem myslel ve mém hořkém utrpení a jejich následná horlivost potěšila mé Srdce. Ponoř je do moře mého milosrdenství.

1217 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi světlem pro celý svět, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše pohanů, kteří Tě ještě neznají, nechť je osvítil paprsky tvé milosti, aby i oni společně s námi oslavovali divy tvého milosrdenství, a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce.

Nechť lásky tvé světlo

osvítí duší temno,

učiň, aby tě duše poznaly

a spolu s námi tvé milosrdenství oslavovaly.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše pohanů a těch, kdo Tě ještě neznají, které jsou uzavřeny v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Přitáhni je do světla evangelia. Tyto duše nevědí, jak velikým štěstím je Tebe milovat, učiň, aby i ony oslavovaly štědrost Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Pátý den

1218 Dnes mi přiveď duše heretiků³⁴⁹ a odpadlíků a ponoř je do moře mého milosrdenství. Hořkým utrpením drásali mé Tělo i Srdce, to je mou církev. Když se vracejí k jednotě s církví, zahojují se mé rány a tak zmírňují mé utrpení.

(61) Také těm, kdo porušili šatu tvého celistvost,

prýští z tvého Srdce slitovnost,

všemohoucnost, ó Bože, tvého milosrdenství

i tyto duše může z omylu vyprostit.

1219 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi Dobro samo, Ty neodpíráš světlo těm, kdo Tě prosí, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše heretiků a duše odpadlíků a přitáhni je svým světlem k jednotě s církví a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce, ale učiň, aby i oni oslavili štědrost tvého milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše heretiků a odpadlíků, kteří promrhali Tvá dobra a zneužili Tvých milostí zarputilým setráváním ve svých omylech. Nehleď na jejich chyby, ale na lásku svého Syna a na jeho hořké utrpení, které pro ně podstoupil, neboť i oni jsou uzavřeni

v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Učiň, ať také oni oslavují Tvé veliké milosrdenství na věčné věky. Amen.

349 Heretik: ten, kdo odporuje katolické nauce v tom, co bylo autoritou církve prohlášeno za součást nauky církve jako pravda víry.

Šestý den

1220 Dnes mi přiveď duše tiché a pokorné a duše malých dětí a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše jsou nejvíc podobné mému Srdci, ony mě posilovaly, když jsem v hořkých mukách umíral, viděl jsem je jako pozemské anděly, kteří budou bdít u mých oltářů, na ně vylévám milosti plnými proudy. Moji milost je schopna přijmout pouze pokorná duše; pokorné duše mají mou důvěru.

1221 (62) Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl – učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného Srdce, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše tiché a pokorné a duše malých dětí. Tyto duše uvádějí v úžas celé nebe a nebeský Otec v nich má zvláštní zalíbení, jsou kyticí před Božím trůnem, jejich vůni vdechuje sám Bůh. Tyto duše mají stálý příbytek v Ježíšově nejslitovnějším Srdci a neustále zpívají píseň lásky a milosrdenství navěky.

1222 Opravdově pokorná a tichá duše

už zde na zemi vůni ráje dýše

a vůně toho srdce pokorného

uchvacuje Tvůrce samotného.

1223 Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše tiché a pokorné a na duše malých dětí, které jsou uzavřeny v příbytku nejslitovnějšího Srdce Ježíšova. Tyto duše se nejvíce podobají Tvému Synu, vůně těchto duší stoupá ze země až k Tvému trůnu. Otče milosrdenství a veškerého dobra, prosím Tě pro lásku a tvé zalíbení, jaké máš v těchto duších, požehnej celému světu, aby všechny duše společně zpívaly ke cti Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Sedmý den

1224 Dnes mi přiveď, duše, které obzvlášť uctívají a oslavují mé milosrdenství, a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše měly největší soustrast s mým utrpením a nejhluběji pronikly do mého ducha. Jsou živým odrazem mého slitovného Srdce. V budoucím životě budou tyto duše zářit zvláštním světlem, žádná se nedostane do pekelného ohně, každou budu zvlášť bránit v hodině její smrti.

1225 (63) Nejmilosrdnější Ježíši, jehož Srdce je láska sama, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše, které obzvlášť ctí a oslavují velikost Tvého milosrdenství. Tyto duše jsou silné mocí samotného Boha v nejrůznějších trápeních a překážkách, jdou vpřed s důvěrou ve Tvé milosrdenství, tyto duše jsou sjednoceny s Ježíšem a na svých bedrech nesou celé lidstvo. Tyto duše nebudou přísně souzeny, ale ve chvíli skonu je obejmeme Tvé milosrdenství.

Duše, jež chválí dobrotu svého Pána,

je jím zvlášť milována.

Je stále blízko pramene živého

a čerpá milosti z milosrdenství Božího.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše, které jsou skryty v nejslitovnějším Ježíšově Srdci [a] které oslavují a uctívají Tvou největší vlastnost, to je Tvé bezedné milosrdenství. Tyto duše jsou živým evangeliem, mají ruce plné milosrdných skutků a jejich duše, přeplněná veselím, zpívá píseň milosrdenství Nejvyššímu. Prosím Tě, Bože, prokaž jim své milosrdenství podle jejich naděje a důvěry V tebe. Nechť se na nich naplní příslib Ježíše, který řekl:

Duše, které budou uctívat to mé nevyčerpatelné milosrdenství, já sám budu bránit v životě a zvláště v hodině smrti, jako svou slávu.

Osmý den

1226 Dnes mi přiveď duše, které jsou v očišcovém vězení, a ponoř je do propasti mého milosrdenství, ať prameny mé krve ochladí jejich palčivost. Všechny tyto duše velmi miluji,

splácěj dluh mé spravedlnosti. Je ve tvé moci přinést jim ulehčení. Vezmi z pokladnice (64) mé církve všechny odpustky a obětuj je za ně... Kdybys znala jejich muka, neustále bys za ně obětovala duchovní almužnu a splácela mé spravedlnosti jejich dluhy.

1227 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl, že si přeješ milosrdenství, přivádím tedy do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce duše z očištky, které Ti jsou velmi milé, které však musejí splácet dluh Tvé spravedlnosti, nechť proudy krve a vody, které vytryskly z Tvého Srdce, uhasí plameny očištkového ohně, aby i tam byla oslavována moc Tvého milosrdenství.

Z hrozných očištkových plamenů
stoupá nářek k tobě, milosrdnému
a získávají útěchu, úlevu i osvěžení
v prolitém krve a vody prameni.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše trpící v očištky, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Prosím Tě, pro bolestné utrpení Ježíše, tvého Syna, a pro všechnu hořkost, jíž byla zaplavena jeho přesvatá duše, prokaž své milosrdenství duším, které se nacházejí pod pohledem Tvé spravedlnosti, nehleď na ně jinak než skrze rány Ježíše, Tvého nejmilejšího Syna, neboť my věříme, že Tvá dobrota a slitovnost jsou nekonečné. Amen.

Devátý den

1228 Dnes mi přiveď duše vlažné a ponoř je do propasti mého milosrdenství. Tyto duše zraňují mé Srdce nejbolestněji. Největšího odporu se mé duši v Getsemane dostalo od vlažných duší. Ony byly příčinou, že jsem řekl – Otče odejmi ode mě tento kalich, je-li to tvá vůle. Poslední (65) záchranou pro ně je utéci se do tvého milosrdenství.

1229 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi slitovnost sama, přivádím do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce vlažné duše. Ať se tyto ledové duše, které se podobají mrtvolám a naplňují Tě takovým odporem, rozežhřejí v tom ohni Tvé čisté lásky. Nejslitovnější Ježíši, použij všemohoucnost svého milosrdenství a přitáhni je do samé výhně své lásky a daruj jim svatou lásku, vždyť Ty můžeš všechno.

Oheň a led nemůže být vjedno spojen,
vždyť buďto led roztaje, nebo zhasne oheň,
avšak tvé milosrdenství, Bože,
v ještě větší bídě pomoci dokáže.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše vlažné, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Otče milosrdenství, prosím Tě pro hořké utrpení Tvého Syna a pro jeho tři hodiny trvající umírání na kříži, dovol, aby také ony oslavovaly propast Tvého milosrdenství...

1230 (66) Dni věčný, dni vytoužený,
se steskem a touhou tě vyhlížím,
již brzy láska zvedne opony,
a ty staneš se mým spasením.
Dni překrásný, chvíle nedostižná,
v níž poprvé svého Boha spatřím,
Ženicha své duše a pánů Pána,
cítím to, že strach se duše mé nezmocní.
Nejslavnější ze všech dnů, ó světla dni,
v němž duše pozná Boha v jeho moci
a celou ji jeho láska zaplaví
a pozná, že již minuly vyhnanství noci.
Šťastný dni, ó dni požehnaný,
v němž srdce mé k tobě věčným žářem vzplane,
vždyť, ač matně, už tě vnímám nyní,
Tebou, Ježíši, v životě i smrti
je můj duch uchvácen a nadšen.

Ó dni, jež po celý život vyhlížím
a tebe, Bože, čekám,
vždyť po tobě jediném toužím,
vše ostatní, co jen může být, je ničím, Tebe jediného v srdci mám.
Ó dni rozkoší, věčných sladkostí,
Ženichu můj, Bože majestátný,
Ty víš, že panenské srdce nic nenasytí,
Na tvé sladké srdce skráň svou skláním.
[Konec třetího sešitu rukopisu Deníčku.]

Pro ty, kdo nevědí, jak o Boží milosrdenství prosit, stanovil sám Ježíš:

1. Svátek milosrdenství;
2. Podobu svatého obrazu, k němuž se mají prosebníci obracet;
3. Krátkou pobožnost za udělení Božího milosrdenství, kterou pojmenoval „korunkou“.

Na podkladě „střelných“ modliteb sestry Faustyny sestavil a upravil její zpovědník P. Michal Sopočka LITANII K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ.

1) Svátek milosrdenství:

„Chci, aby první neděle po Velikonocích byla svátkem Milosrdenství. Popros mého věrného služebníka (svého zpovědníka P. Michala Sopočka), aby v tento den řekl celému světu o tom mém velikém milosrdenství, že kdo toho dne přistoupí k Prameni života, ten dosáhne odpuštění vin a trestů.“

„Dcero má, říkej celému světu o mém nesmírném milosrdenství. Toužím, aby svátek Milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky. V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milostí vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží. Duše, která přijme svátost smíření a svaté přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů; v tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti; ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat. Mé milosrdenství je tak velké, že jím nepronikne žádný rozum, ani lidský, ani andělský, za celou věčnost. Vše, co existuje, má svůj původ v nitru mého milosrdenství. Každá duše, jež má ke mně vztah, bude po celou věčnost rozjímat o mé lásce a mém milosrdenství. Svátek Milosrdenství vyplynul z mého nitra, toužím, aby byl slavnostně slaven první neděli po Velikonocích. Lidstvo nedojde pokoje, dokud se neobráti ke zdroji mého milosrdenství.“

„Ačkoli jsem tak hořce trpěl, duše hynou. Dávám jim poslední záchranu – svátek mého milosrdenství. Jestliže nevzdají chválu mému milosrdenství, zahynou na věky. – Sekretářko mého milosrdenství, piš, říkej duším o tom mém velikém milosrdenství, neboť blízko je strašlivý den mé spravedlnosti.“

2) Obraz:

„Podám lidem nádobu, se kterou mají přicházet pro milosti k prameni milosrdenství. Tou nádobou je tento obraz s nápisem: Ježíši, důvěřuji ti.“

... světlý paprsek znázorňuje vodu, která duše ospravedlňuje; červený paprsek představuje krev, která je životem duší...

Tyto dva paprsky vytryskly z nitra mého milosrdenství tehdy, když mé umírající srdce bylo na kříži otevřeno kopím.“

„Vzývej mé milosrdenství pro hříšníky, toužím po jejich spáse. Když se tuto modlitbu se zkroušeným srdcem a vírou pomodlíš za některého hříšníka, dám mu milost obrácení. Je to tato modlitbička:

Ó KRVÍ A VODO, KTERÁ JSI VYTRYSKLA ZE SRDCE JEŽÍŠOVA JAKO ZDROJ MILOSRDENSTVÍ PRO NÁS – DŮVĚŘUJI TI.“

3) Korunka:

„Tato modlitba je na usmíření mého hněvu, budeš se ji modlit po devět dní na obyčejném růženci“ „Neustále se modli korunku, kterou jsem tě naučil. Každý, kdo se ji bude modlit, dosáhne velkého milosrdenství v hodině smrti. Kněží ji budou dávat hříšníkům jako poslední záchranu; i kdyby byl hříšník sebevíc zatvrzelý, jestliže se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne u mého nekonečného milosrdenství milost. Přeji si, aby mé milosrdenství poznal celý svět; nesmírné milosti toužím dávat duším, které důvěřují mému milosrdenství.“

„Duše, které se tuto korunku budou modlit, obejmě mé milosrdenství v životě, ale zvláště v hodině smrti.“

Korunka k Božímu Milosrdenství

(modlí se na obyčejném růženci)

Na začátku:

Otče náš,

Zdrávas, Maria,

Apoštolské vyznání víry – Věřím v Boha,

Na zrnkách Otčenáše: (jedenkrát)

Věčný Otče, obětují Ti Tělo a Krev, Duši i Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír za hříchy naše i celého světa.

Na zrnkách Zdrávasu (desetkrát):

Pro jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu.

Na zakončení (tříkrát):

Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem.

Tuto modlitbu nadiktoval Pán Ježíš sestře Faustyně ve Vilně 13. - 14. září 1935 (srv. Dn. 474 - 476). Mluvil o ní celkem 14 krát a vysvětloval cíl i přísliby s ní spojené.

V této modlitbě obětujeme Bohu Otci: Tělo a Krev, Duši i Božství Ježíše Krista, Syna Božího, Jeho Božskou osobu i Jeho lidství na smír za hříchy naše i celého světa. Sjednocujeme se s obětí, kterou Ježíš přinesl na kříži, aby vykoupil svět; dovoláváme se té lásky, kterou Bůh Otec miluje svého Syna a v něm všechny lidi, neboť obětujeme nejmilejšího Božího Syna a našeho Pána Ježíše Krista. Modlíme-li se o milosrdenství pro nás i pro celý svět, konáme už tím samým skutek milosrdenství. Připojujeme-li k tomu postoj důvěry a splňujeme-li podmínky každé dobré modlitby (pokora, vytrvalost, shoda s Boží vůlí), můžeme očekávat splnění Kristových příslibů spojených s modlitbou této Korunky.

Skrze modlitbu této korunky chci dát lidem vše, oč mě budou prosit (srv. Dn. 1541) - řekl Pán Ježíš bl. sestře Faustyně a dodal: *Jestliže to (...) bude shodné s mou vůlí.* (srv. Dn. 1731)

Boží vůle je projevem lásky k člověku; všechno, co se s ní neshoduje, je tedy buď špatné nebo škodlivé, a proto to nemůže nejlepší Otec dát. Zvláštní přísliby se týkají hodiny smrti: milost obrácení a klidné smrti obdrží lidé, kteří se modlí **korunku**, a umírající, u nichž se ji budou modlit druzí.

Kněží ji budou podávat hříšníkům jako poslední možnost záchrany; i kdyby byl hříšník sebe zatvrzelejší, pokud se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne milosti mého nekonečného milosrdenství. (srv. Dn. 687) Alespoň jednou, ovšem se smýšlením, které se shoduje s významem slov modlitby a především v postoji důvěry, pokory a zároveň upřímné a hluboké lítosti nad hříchy. *Modlitbou korunky* - řekl Pán Ježíš - *přibližuješ lidstvo ke mně* (srv. Dn. 929) *Tato modlitba usmíruje můj hněv.* (srv. Dn. 476)

(Korunka utišila i bouři.) Sestra Faustyna píše:

„Dnes mě probudila velká bouře, hrozný vítr a déšť... tu jsem uslyšela slova: „Pomodli se tu korunku, kterou jsem tě naučil, a bouře přestane.“ – „Skrze ni vyprosíš všechno, bude-li to, oč prosíš, shodné s mou vůlí.“

CHVÁLA BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ – Boží láska je květ, Boží milosrdenství ovoce. Ať duše, která pochybuje, čte tyto řádky; nabude důvěru.

Milosrdenství Boží, pramenící z lůna Otce – důvěřuji ti
Milosrdenství Boží, největší Boží vlastnosti –
Milosrdenství Boží, nepochopitelné tajemství –
Milosrdenství Boží, prameni tryskající z tajemství Nejsvětější Trojice –
Milosrdenství Boží, nedostižné lidským ani andělským rozumem –
Milosrdenství Boží, které nás voláš z nicoty k bytí –
Milosrdenství Boží, z něhož pramení všechen život a štěstí –
Milosrdenství Boží, přesahující nebesa –
Milosrdenství Boží, zdroji divů a zázraků –
Milosrdenství Boží, zahrnující celý vesmír –
Milosrdenství Boží, sestupující na svět v osobě vtěleného Slova –
Milosrdenství Boží, které vytrysklo z otevřené rány Ježíšova Srdce –
Milosrdenství Boží, skryté v Ježíšově Srdci pro nás a zvláště pro hříšníky –
Milosrdenství Boží, nevyzpytatelné v ustanovení Eucharistie –
Milosrdenství Boží, v ustanovení svaté Církve –
Milosrdenství Boží, ve svátosti křtu svatého –
Milosrdenství Boží, které nás ospravedlňuje skrze Ježíše Krista –
Milosrdenství Boží, které nás provází celý život –
Milosrdenství Boží, které nás zaplavuje zvláště v hodině smrti –
Milosrdenství Boží, které nás obdařuje věčným životem –
Milosrdenství Boží, které nás chrání před pekelným ohněm –
Milosrdenství Boží, obracející zatvrzelé hříšníky –
Milosrdenství Boží, úžase andělů a vytržení světců –
Milosrdenství Boží, které nás pozvedá v každé nouzi –
Milosrdenství Boží, zdroji našeho štěstí a radosti –
Milosrdenství Boží, koruno všech Božích skutků –
Milosrdenství Boží, v němž jsme všichni ponořeni –
Milosrdenství Boží, sladký pokoji ztrápených srdcí –
Milosrdenství Boží, jediná naděje zoufalých duší –
Milosrdenství Boží, odpočinku a pokoji uprostřed trýzní –
Milosrdenství Boží, rozkoši a vytržení svatých duší –
Milosrdenství Boží, probouzející naději v každé beznaději – důvěřuji ti.

VĚČNÝ BOŽE, jehož milosrdenství je bez konce, nevyčerpatelný poklade slitování, pohled' na nás s laskavostí a rozmnož v nás milosrdenství, abychom v těžkých chvílích neupadli na duchu, ale s velikou důvěrou se poddávali tvé svaté vůli, která je sama láska a milosrdenství. **Ó NEPOCHOPITELNÉ A NEVYČERPATELNÉ BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ**, kdo tě může dostatečně velebit a oslavovat? Ty největší vlastnosti všemohoucího Boha, sladká naděje hříšného člověka!

Boží milosrdenství.

„Lidstvo nenalezne pokoje, dokud se s důvěrou neobráť k mému milosrdenství“, prohlásil Spasitel blahoslavené Faustýně Kowalské (+1938 v Krakově). V řadě zjevení pověřil tuto řeholnici (pokračovatelku sv. Markéty Alacoque v šíření úcty a důvěry k Božskému Srdci a Božímu milosrdenství), aby vybízela lidstvo k hluboké, neochvějné důvěře v Boží milosrdenství, v Boží lásku.

(57) Ježíši, důvěřuji Ti.

1209 Novéna k Božímu Milosrdenství,³⁴⁸ kterou mi Ježíš přikázal napsat a konat před svátkem Milosrdenství. Začíná na Velký pátek.

Toužím, abys během těchto devíti dní přiváděla duše k prameni mého milosrdenství, aby načerpaly síly a osvěžení i všechnu milost, kterou potřebují v těžkostech života, a zvláště v hodině smrti. Každého dne přivedeš do mého Srdce jinou skupinu duší a ponoříš je do moře mého milosrdenství. A já všechny tyto duše uvedu do domu mého Otce. Budeš to dělat v tomto i v budoucím životě. A žádné duši, kterou uvedeš do zdroje mého milosrdenství, nic neodmítnu. Každého dne budeš prosit mého Otce o milosti pro tyto duše pro mé bolestné utrpení.

Odpověděla jsem: Ježíši, nevím, jak mám tu nověnu konat a které duše přivést do tvého nejslitovnějšího Srdce nejdříve. A Ježíš mi odpověděl, že mi na každý den poví, které duše mám uvést do jeho Srdce.

První den

1210 Dnes mi přived', celé lidstvo, zvláště všechny hříšníky, a ponoř je do moře mého milosrdenství. Tím mě utěšíš v hořkém zármutku, do něhož mě vrhá ztráta duší.

1211 Nejmilosrdnější Ježíši, jemuž je vlastní slitovávat se nad námi a odpouštět nám, nehleď na naše hříchy, ale na naši důvěru, kterou (58) klademe ve tvou nekonečnou dobrotu, a přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky. Prosíme Tě o to pro tvou lásku, jež Tě pojí s Otcem a Duchem svatým,

Všemohoucnosti milosrdenství Božího,

záchrano člověka hříšného,

Tys milosrdenství, slitování moře,

pomáháš tomu, kdo tě prosí v pokoře.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na celé lidstvo, které je uzavřeno v nejslitovnějším Ježíšově Srdci a zvláště na ubohé hříšníky a pro jeho bolestné utrpení nám prokaž své milosrdenství, aby všemohoucnost Tvého milosrdenství oslavovali na věky věků. Amen.

348 Novéna uvedená v Deníčku byla r. 1937 s jistými změnami vytištěna v brožurce s názvem Chrystus, Král Milosierdzia (vydal J. Cebulski, Krakov). Na obálce brožurky byl barevný obrázek znázorňující Milosrdného Krista s paprsky a podpisem: „Ježíši, důvěřuji Ti“. Obsah tvořila novéna k Božímu Milosrdenství, litanie a korunka. Představená krakovského domu, Irena Krzyżanowska, tyto brožurky rozeslala do domů kongregace.

Druhý den

1212 Dnes mi přived' duše kněží a duše řeholní a ponoř je do mého nezměrného milosrdenství. Ony mi daly sílu vydržet hořké utrpení, skrze ně jako skrze řečiště splývá na lidstvo mé milosrdenství.

1213 Nejmilosrdnější Ježíši, od něhož pochází vše dobré, rozmnož v nás milost, abychom uskutečňovali milosrdenství, aby ti, kdo se na nás dívají, chválili Otce milosrdenství, který je v nebi.

Boží lásky pramen,

přebývá v srdci čistém,

vykoupané v milosrdenství moři,

jak hvězda svítí, jako záře hoří.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na (59) ty, které jsi zvláštním způsobem povolal na svou vinici, na duše kněží a na řeholní duše, a uděl jim moc svého požehnání a pro city Srdce svého Syna, Srdce, v němž jsou tyto duše uzavřeny, uděl jim sílu svého světla, aby mohli vést ostatní po cestách spásy, aby společně zpívali ke cti Tvého nevyčerpatelného milosrdenství na věčné věky. Amen.

Třetí den

1214 Dnes mi přived', všechny duše zbožné a věrné a ponoř je do moře mého milosrdenství; tyto duše mě utěšovaly na křížové cestě, byly tou kapkou útěch v moři hořkosti.

1215 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž všem udílíš přehojně svých milostí z klenotnice svého milosrdenství, přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky, prosíme Tě o to pro tvou nesmírnou lásku, jíž plane tvé Srdce k nebeskému Otcí.

Jsou tajemné milosrdenství divy,
nepochopí je hříšník ani spravedlivý,
na všechny shlížíš se slitováním
a všechny vtahuješ ve své milování.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na věrné duše jako na dědictví svého Syna a pro jeho bolestné utrpení jim uděl své požehnání a zahrnuj je svou neustálou péčí, aby neztratily lásku a poklad svaté víry, ale aby s celým zástupem andělů a svatých oslavovaly Tvé nesmírné milosrdenství na věčné věky. Amen.

(60) Čtvrtý den

1216 Dnes mi přived' pohanů a ty, kteří mě ještě neznají, i na ně jsem myslel ve mém hořkém utrpení a jejich následná horlivost potěšila mé Srdce. Ponoř je do moře mého milosrdenství.

1217 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi světlem pro celý svět, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše pohanů, kteří Tě ještě neznají, nechť je osvítil paprsky tvé milosti, aby i oni společně s námi oslavovali divy tvého milosrdenství, a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce.

Nechť lásky tvé světlo

osvítí duší temno,

učiň, aby tě duše poznaly

a spolu s námi tvé milosrdenství oslavovaly.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše pohanů a těch, kdo Tě ještě neznají, které jsou uzavřeny v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Přitáhni je do světla evangelia. Tyto duše nevědí, jak velikým štěstím je Tebe milovat, učiň, aby i ony oslavovaly štědrost Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Pátý den

1218 Dnes mi přived' duše heretiků³⁴⁹ a odpadlíků a ponoř je do moře mého milosrdenství. Hořkým utrpením drásali mé Tělo i Srdce, to je mou církev. Když se vracejí k jednotě s církví, zahojují se mé rány a tak zmírňují mé utrpení.

(61) Také těm, kdo porušili šatu tvého celistvost,

prýští z tvého Srdce slitovnost,

všemohoucnost, ó Bože, tvého milosrdenství

i tyto duše může z omylu vyprostit.

1219 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi Dobro samo, Ty neodpíráš světlo těm, kdo Tě prosí, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše heretiků a duše odpadlíků a přitáhni je svým světlem k jednotě s církví a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce, ale učiň, aby i oni oslavili štědrost tvého milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše heretiků a odpadlíků, kteří promrhali Tvá dobra a zneužili Tvých milostí zarputilým setrváním ve svých omylech. Nehleď na jejich chyby, ale na lásku svého Syna a na jeho hořké utrpení, které pro ně podstoupil, neboť i oni jsou uzavřeni

v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Učiň, ať také oni oslavují Tvé veliké milosrdenství na věčné věky. Amen.

349 Heretik: ten, kdo odporuje katolické nauce v tom, co bylo autoritou církve prohlášeno za součást nauky církve jako pravda víry.

Šestý den

1220 Dnes mi přiveď duše tiché a pokorné a duše malých dětí a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše jsou nejvíc podobné mému Srdci, ony mě posilovaly, když jsem v hořkých mukách umíral, viděl jsem je jako pozemské anděly, kteří budou bdít u mých oltářů, na ně vylévám milosti plnými proudy. Moji milost je schopna přijmout pouze pokorná duše; pokorné duše mají mou důvěru.

1221 (62) Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl – učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného Srdce, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše tiché a pokorné a duše malých dětí. Tyto duše uvádějí v úžas celé nebe a nebeský Otec v nich má zvláštní zalíbení, jsou kyticí před Božím trůnem, jejich vůni vdechuje sám Bůh. Tyto duše mají stálý příbytek v Ježíšově nejslitovnějším Srdci a neustále zpívají píseň lásky a milosrdenství navěky.

1222 Opravdově pokorná a tichá duše

už zde na zemi vůni ráje dýše

a vůně toho srdce pokorného

uchvacuje Tvůrce samotného.

1223 Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše tiché a pokorné a na duše malých dětí, které jsou uzavřeny v příbytku nejslitovnějšího Srdce Ježíšova. Tyto duše se nejvíce podobají Tvému Synu, vůně těchto duší stoupá ze země až k Tvému trůnu. Otče milosrdenství a veškerého dobra, prosím Tě pro lásku a tvé zalíbení, jaké máš v těchto duších, požehnej celému světu, aby všechny duše společně zpívaly ke cti Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Sedmý den

1224 Dnes mi přiveď, duše, které obzvlášť uctívají a oslavují mé milosrdenství, a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše měly největší soustrast s mým utrpením a nejhluběji pronikly do mého ducha. Jsou živým odrazem mého slitovného Srdce. V budoucím životě budou tyto duše zářit zvláštním světlem, žádná se nedostane do pekelného ohně, každou budu zvlášť bránit v hodině její smrti.

1225 (63) Nejmilosrdnější Ježíši, jehož Srdce je láska sama, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše, které obzvlášť ctí a oslavují velikost Tvého milosrdenství. Tyto duše jsou silné mocí samotného Boha v nejrůznějších trápeních a překážkách, jdou vpřed s důvěrou ve Tvé milosrdenství, tyto duše jsou sjednoceny s Ježíšem a na svých bedrech nesou celé lidstvo. Tyto duše nebudou přísně souzeny, ale ve chvíli skonu je obejmeme Tvé milosrdenství.

Duše, jež chválí dobrotu svého Pána,

je jím zvlášť milována.

Je stále blízko pramene živého

a čerpá milosti z milosrdenství Božího.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše, které jsou skryty v nejslitovnějším Ježíšově Srdci [a] které oslavují a uctívají Tvou největší vlastnost, to je Tvé bezedné milosrdenství. Tyto duše jsou živým evangeliem, mají ruce plné milosrdných skutků a jejich duše, přeplněná veselím, zpívá píseň milosrdenství Nejvyššímu. Prosím Tě, Bože, prokaž jim své milosrdenství podle jejich naděje a důvěry V tebe. Nechť se na nich naplní příslib Ježíše, který řekl:

Duše, které budou uctívat to mé nevyčerpatelné milosrdenství, já sám budu bránit v životě a zvláště v hodině smrti, jako svou slávu.

Osmý den

1226 Dnes mi přiveď duše, které jsou v očišcovém vězení, a ponoř je do propasti mého milosrdenství, ať prameny mé krve ochladí jejich palčivost. Všechny tyto duše velmi miluji,

splácěj dluh mé spravedlnosti. Je ve tvé moci přinést jim ulehčení. Vezmi z pokladnice (64) mé církve všechny odpustky a obětuj je za ně... Kdybys znala jejich muka, neustále bys za ně obětovala duchovní almužnu a splácela mé spravedlnosti jejich dluhy.

1227 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl, že si přeješ milosrdenství, přivádím tedy do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce duše z očištky, které Ti jsou velmi milé, které však musejí splácet dluh Tvé spravedlnosti, nechť proudy krve a vody, které vytryskly z Tvého Srdce, uhasí plameny očištkového ohně, aby i tam byla oslavována moc Tvého milosrdenství.

Z hrozných očištkových plamenů
stoupá nářek k tobě, milosrdnému
a získávají útěchu, úlevu i osvěžení
v prolitém krve a vody prameni.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše trpící v očištky, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Prosím Tě, pro bolestné utrpení Ježíše, tvého Syna, a pro všechnu hořkost, jíž byla zaplavena jeho přesvatá duše, prokaž své milosrdenství duším, které se nacházejí pod pohledem Tvé spravedlnosti, nehleď na ně jinak než skrze rány Ježíše, Tvého nejmilejšího Syna, neboť my věříme, že Tvá dobrota a slitovnost jsou nekonečné. Amen.

Devátý den

1228 Dnes mi přiveď duše vlažné a ponoř je do propasti mého milosrdenství. Tyto duše zraňují mé Srdce nejbolestněji. Největšího odporu se mé duši v Getsemane dostalo od vlažných duší. Ony byly příčinou, že jsem řekl – Otče odejmi ode mě tento kalich, je-li to tvá vůle. Poslední (65) záchranou pro ně je utéci se do tvého milosrdenství.

1229 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi slitovnost sama, přivádím do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce vlažné duše. Ať se tyto ledové duše, které se podobají mrtvolám a naplňují Tě takovým odporem, rozežhřejí v tom ohni Tvé čisté lásky. Nejslitovnější Ježíši, použij všemohoucnost svého milosrdenství a přitáhni je do samé výhně své lásky a daruj jim svatou lásku, vždyť Ty můžeš všechno.

Oheň a led nemůže být vjedno spojen,
vždyť buďto led roztaje, nebo zhasne oheň,
avšak tvé milosrdenství, Bože,
v ještě větší bídě pomoci dokáže.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše vlažné, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Otče milosrdenství, prosím Tě pro hořké utrpení Tvého Syna a pro jeho tři hodiny trvající umírání na kříži, dovol, aby také ony oslavovaly propast Tvého milosrdenství...

1230 (66) Dni věčný, dni vytoužený,
se steskem a touhou tě vyhlížím,
již brzy láska zvedne opony,
a ty staneš se mým spasením.
Dni překrásný, chvíle nedostižná,
v níž poprvé svého Boha spatřím,
Ženicha své duše a pánů Pána,
cítím to, že strach se duše mé nezmocní.
Nejslavnější ze všech dnů, ó světla dni,
v němž duše pozná Boha v jeho moci
a celou ji jeho láska zaplaví
a pozná, že již minuly vyhnanství noci.
Šťastný dni, ó dni požehnaný,
v němž srdce mé k tobě věčným žářem vzplane,
vždyť, ač matně, už tě vnímám nyní,
Tebou, Ježíši, v životě i smrti
je můj duch uchvácen a nadšen.

Ó dni, jež po celý život vyhlížím
a tebe, Bože, čekám,
vždyť po tobě jediném toužím,
vše ostatní, co jen může být, je ničím, Tebe jediného v srdci mám.
Ó dni rozkoší, věčných sladkostí,
Ženichu můj, Bože majestátný,
Ty víš, že panenské srdce nic nenasytí,
Na tvé sladké srdce skráň svou skláním.
[Konec třetího sešitu rukopisu Deníčku.]

Pro ty, kdo nevědí, jak o Boží milosrdenství prosit, stanovil sám Ježíš:

1. Svátek milosrdenství;
2. Podobu svatého obrazu, k němuž se mají prosebníci obracet;
3. Krátkou pobožnost za udělení Božího milosrdenství, kterou pojmenoval „korunkou“.

Na podkladě „střelných“ modliteb sestry Faustyny sestavil a upravil její zpovědník P. Michal Sopočka LITANII K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ.

1) Svátek milosrdenství:

„Chci, aby první neděle po Velikonocích byla svátkem Milosrdenství. Popros mého věrného služebníka (svého zpovědníka P. Michala Sopočka), aby v tento den řekl celému světu o tom mém velikém milosrdenství, že kdo toho dne přistoupí k Prameni života, ten dosáhne odpuštění vin a trestů.“

„Dcero má, říkej celému světu o mém nesmírném milosrdenství. Toužím, aby svátek Milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky. V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milostí vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží. Duše, která přijme svátost smíření a svaté přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů; v tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti; ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat. Mé milosrdenství je tak velké, že jím nepronikne žádný rozum, ani lidský, ani andělský, za celou věčnost. Vše, co existuje, má svůj původ v nitru mého milosrdenství. Každá duše, jež má ke mně vztah, bude po celou věčnost rozjímat o mé lásce a mém milosrdenství. Svátek Milosrdenství vyplynul z mého nitra, toužím, aby byl slavnostně slaven první neděli po Velikonocích. Lidstvo nedojde pokoje, dokud se neobráti ke zdroji mého milosrdenství.“

„Ačkoli jsem tak hořce trpěl, duše hynou. Dávám jim poslední záchranu – svátek mého milosrdenství. Jestliže nevzdají chválu mému milosrdenství, zahynou na věky. – Sekretářko mého milosrdenství, piš, říkej duším o tom mém velikém milosrdenství, neboť blízko je strašlivý den mé spravedlnosti.“

2) Obraz:

„Podám lidem nádobu, se kterou mají přicházet pro milosti k prameni milosrdenství. Tou nádobou je tento obraz s nápisem: Ježíši, důvěřuji ti.“

... světlý paprsek znázorňuje vodu, která duše ospravedlňuje; červený paprsek představuje krev, která je životem duší...

Tyto dva paprsky vytryskly z nitra mého milosrdenství tehdy, když mé umírající srdce bylo na kříži otevřeno kopím.“

„Vzývej mé milosrdenství pro hříšníky, toužím po jejich spáse. Když se tuto modlitbu se zkroušeným srdcem a vírou pomodlíš za některého hříšníka, dám mu milost obrácení. Je to tato modlitbička:

Ó KRVÍ A VODO, KTERÁ JSI VYTRYSKLA ZE SRDCE JEŽÍŠOVA JAKO ZDROJ MILOSRDENSTVÍ PRO NÁS – DŮVĚŘUJI TI.“

3) Korunka:

„Tato modlitba je na usmíření mého hněvu, budeš se ji modlit po devět dní na obyčejném růženci“ „Neustále se modli korunku, kterou jsem tě naučil. Každý, kdo se ji bude modlit, dosáhne velkého milosrdenství v hodině smrti. Kněží ji budou dávat hříšníkům jako poslední záchranu; i kdyby byl hříšník sebevíc zatvrzelý, jestliže se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne u mého nekonečného milosrdenství milost. Přeji si, aby mé milosrdenství poznal celý svět; nesmírné milosti toužím dávat duším, které důvěřují mému milosrdenství.“

„Duše, které se tuto korunku budou modlit, obejmě mé milosrdenství v životě, ale zvláště v hodině smrti.“

Korunka k Božímu Milosrdenství

(modlí se na obyčejném růženci)

Na začátku:

Otče náš,

Zdrávas, Maria,

Apoštolské vyznání víry – Věřím v Boha,

Na zrnkách Otčenáše: (jedenkrát)

Věčný Otče, obětují Ti Tělo a Krev, Duši i Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír za hříchy naše i celého světa.

Na zrnkách Zdrávasu (desetkrát):

Pro jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu.

Na zakončení (tříkrát):

Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem.

Tuto modlitbu nadiktoval Pán Ježíš sestře Faustyně ve Vilně 13. - 14. září 1935 (srv. Dn. 474 - 476). Mluvil o ní celkem 14 krát a vysvětloval cíl i přísliby s ní spojené.

V této modlitbě obětujeme Bohu Otci: Tělo a Krev, Duši i Božství Ježíše Krista, Syna Božího, Jeho Božskou osobu i Jeho lidství na smír za hříchy naše i celého světa. Sjednocujeme se s obětí, kterou Ježíš přinesl na kříži, aby vykoupil svět; dovoláváme se té lásky, kterou Bůh Otec miluje svého Syna a v něm všechny lidi, neboť obětujeme nejmilejšího Božího Syna a našeho Pána Ježíše Krista. Modlíme-li se o milosrdenství pro nás i pro celý svět, konáme už tím samým skutkem milosrdenství. Připojujeme-li k tomu postoj důvěry a splňujeme-li podmínky každé dobré modlitby (pokora, vytrvalost, shoda s Boží vůlí), můžeme očekávat splnění Kristových příslibů spojených s modlitbou této Korunky.

Skrze modlitbu této korunky chci dát lidem vše, oč mě budou prosit (srv. Dn. 1541) - řekl Pán Ježíš bl. sestře Faustyně a dodal: *Jestliže to (...) bude shodné s mou vůlí.* (srv. Dn. 1731)

Boží vůle je projevem lásky k člověku; všechno, co se s ní neshoduje, je tedy buď špatné nebo škodlivé, a proto to nemůže nejlepší Otec dát. Zvláštní přísliby se týkají hodiny smrti: milost obrácení a klidné smrti obdrží lidé, kteří se modlí **korunku**, a umírající, u nichž se ji budou modlit druzí.

Kněží ji budou podávat hříšníkům jako poslední možnost záchrany; i kdyby byl hříšník sebe zatvrzelejší, pokud se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne milosti mého nekonečného milosrdenství. (srv. Dn. 687) Alespoň jednou, ovšem se smýšlením, které se shoduje s významem slov modlitby a především v postoji důvěry, pokory a zároveň upřímné a hluboké lítosti nad hříchy. *Modlitbou korunky* - řekl Pán Ježíš - *přibližuješ lidstvo ke mně* (srv. Dn. 929) *Tato modlitba usmíruje můj hněv.* (srv. Dn. 476)

(Korunka utišila i bouři.) Sestra Faustyna píše:

„Dnes mě probudila velká bouře, hrozný vítr a déšť... tu jsem uslyšela slova: „Pomodli se tu korunku, kterou jsem tě naučil, a bouře přestane.“ – „Skrze ni vyprosíš všechno, bude-li to, oč prosíš, shodné s mou vůlí.“

CHVÁLA BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ – Boží láska je květ, Boží milosrdenství ovoce. Ať duše, která pochybuje, čte tyto řádky; nabude důvěru.

Milosrdenství Boží, pramenící z lůna Otce – důvěřuji ti
Milosrdenství Boží, největší Boží vlastnosti –
Milosrdenství Boží, nepochopitelné tajemství –
Milosrdenství Boží, prameni tryskající z tajemství Nejsvětější Trojice –
Milosrdenství Boží, nedostižné lidským ani andělským rozumem –
Milosrdenství Boží, které nás voláš z nicoty k bytí –
Milosrdenství Boží, z něhož pramení všechen život a štěstí –
Milosrdenství Boží, přesahující nebesa –
Milosrdenství Boží, zdroji divů a zázraků –
Milosrdenství Boží, zahrnující celý vesmír –
Milosrdenství Boží, sestupující na svět v osobě vtěleného Slova –
Milosrdenství Boží, které vytrysklo z otevřené rány Ježíšova Srdce –
Milosrdenství Boží, skryté v Ježíšově Srdci pro nás a zvláště pro hříšníky –
Milosrdenství Boží, nevyzpytatelné v ustanovení Eucharistie –
Milosrdenství Boží, v ustanovení svaté Církve –
Milosrdenství Boží, ve svátosti křtu svatého –
Milosrdenství Boží, které nás ospravedlňuje skrze Ježíše Krista –
Milosrdenství Boží, které nás provází celý život –
Milosrdenství Boží, které nás zaplavuje zvláště v hodině smrti –
Milosrdenství Boží, které nás obdařuje věčným životem –
Milosrdenství Boží, které nás chrání před pekelným ohněm –
Milosrdenství Boží, obracející zatvrzelé hříšníky –
Milosrdenství Boží, úžase andělů a vytržení světců –
Milosrdenství Boží, které nás pozvedá v každé nouzi –
Milosrdenství Boží, zdroji našeho štěstí a radosti –
Milosrdenství Boží, koruno všech Božích skutků –
Milosrdenství Boží, v němž jsme všichni ponořeni –
Milosrdenství Boží, sladký pokoji ztrápených srdcí –
Milosrdenství Boží, jediná naděje zoufalých duší –
Milosrdenství Boží, odpočinku a pokoji uprostřed trýzní –
Milosrdenství Boží, rozkoši a vytržení svatých duší –
Milosrdenství Boží, probouzející naději v každé beznaději – důvěřuji ti.

VĚČNÝ BOŽE, jehož milosrdenství je bez konce, nevyčerpatelný poklade slitování, pohled' na nás s laskavostí a rozmnož v nás milosrdenství, abychom v těžkých chvílích neupadli na duchu, ale s velikou důvěrou se poddávali tvé svaté vůli, která je sama láska a milosrdenství. **Ó NEPOCHOPITELNÉ A NEVYČERPATELNÉ BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ**, kdo tě může dostatečně velebit a oslavovat? Ty největší vlastnosti všemohoucího Boha, sladká naděje hříšného člověka!

Boží milosrdenství.

„Lidstvo nenalezne pokoje, dokud se s důvěrou neobráť k mému milosrdenství“, prohlásil Spasitel blahoslavené Faustýně Kowalské (+1938 v Krakově). V řadě zjevení pověřil tuto řeholnici (pokračovatelku sv. Markéty Alacoque v šíření úcty a důvěry k Božskému Srdci a Božímu milosrdenství), aby vybízela lidstvo k hluboké, neochvějné důvěře v Boží milosrdenství, v Boží lásku.

(57) Ježíši, důvěřuji Ti.

1209 Nověna k Božímu Milosrdenství,³⁴⁸ kterou mi Ježíš přikázal napsat a konat před svátkem Milosrdenství. Začíná na Velký pátek.

Toužím, abys během těchto devíti dní přiváděla duše k prameni mého milosrdenství, aby načerpaly síly a osvěžení i všechnu milost, kterou potřebují v těžkostech života, a zvláště v hodině smrti. Každého dne přivedeš do mého Srdce jinou skupinu duší a ponoříš je do moře mého milosrdenství. A já všechny tyto duše uvedu do domu mého Otce. Budeš to dělat v tomto i v budoucím životě. A žádné duši, kterou uvedeš do zdroje mého milosrdenství, nic neodmítnu. Každého dne budeš prosit mého Otce o milosti pro tyto duše pro mé bolestné utrpení.

Odpověděla jsem: Ježíši, nevím, jak mám tu nověnu konat a které duše přivést do tvého nejslitovnějšího Srdce nejdříve. A Ježíš mi odpověděl, že mi na každý den poví, které duše mám uvést do jeho Srdce.

První den

1210 Dnes mi přived', celé lidstvo, zvláště všechny hříšníky, a ponoř je do moře mého milosrdenství. Tím mě utěšíš v hořkém zármutku, do něhož mě vrhá ztráta duší.

1211 Nejmilosrdnější Ježíši, jemuž je vlastní slitovávat se nad námi a odpouštět nám, nehleď na naše hříchy, ale na naši důvěru, kterou (58) klademe ve tvou nekonečnou dobrotu, a přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky. Prosíme Tě o to pro tvou lásku, jež Tě pojí s Otcem a Duchem svatým,

Všemohoucnosti milosrdenství Božího,

záchrano člověka hříšného,

Tys milosrdenství, slitování moře,

pomáháš tomu, kdo tě prosí v pokoře.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na celé lidstvo, které je uzavřeno v nejslitovnějším Ježíšově Srdci a zvláště na ubohé hříšníky a pro jeho bolestné utrpení nám prokaž své milosrdenství, aby všemohoucnost Tvého milosrdenství oslavovali na věky věků. Amen.

348 Nověna uvedená v Deníčku byla r. 1937 s jistými změnami vytištěna v brožurce s názvem Chrystus, Král Milosierdzia (vydal J. Cebulski, Krakov). Na obálce brožurky byl barevný obrázek znázorňující Milosrdného Krista s paprsky a podpisem: „Ježíši, důvěřuji Ti“. Obsah tvořila nověna k Božímu Milosrdenství, litanie a korunka. Představená krakovského domu, Irena Krzyżanowska, tyto brožurky rozeslala do domů kongregace.

Druhý den

1212 Dnes mi přived' duše kněží a duše řeholní a ponoř je do mého nezměrného milosrdenství. Ony mi daly sílu vydržet hořké utrpení, skrze ně jako skrze řečiště splývá na lidstvo mé milosrdenství.

1213 Nejmilosrdnější Ježíši, od něhož pochází vše dobré, rozmnož v nás milost, abychom uskutečňovali milosrdenství, aby ti, kdo se na nás dívají, chválili Otce milosrdenství, který je v nebi.

Boží lásky pramen,

přebývá v srdci čistém,

vykoupané v milosrdenství moři,

jak hvězda svítí, jako záře hoří.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na (59) ty, které jsi zvláštním způsobem povolal na svou vinici, na duše kněží a na řeholní duše, a uděl jim moc svého požehnání a pro city Srdce svého Syna, Srdce, v němž jsou tyto duše uzavřeny, uděl jim sílu svého světla, aby mohli vést ostatní po cestách spásy, aby společně zpívali ke cti Tvého nevyčerpatelného milosrdenství na věčné věky. Amen.

Třetí den

1214 Dnes mi přiveď, všechny duše zbožné a věrné a ponoř je do moře mého milosrdenství; tyto duše mě utěšovaly na křížové cestě, byly tou kapkou útěch v moři hořkosti.

1215 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž všem udílíš přehojně svých milostí z klenotnice svého milosrdenství, přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky, prosíme Tě o to pro tvou nesmírnou lásku, jíž plane tvé Srdce k nebeskému Otcí.

Jsou tajemné milosrdenství divy,
nepochopí je hříšník ani spravedlivý,
na všechny shlížíš se slitováním
a všechny vtahuješ ve své milování.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na věrné duše jako na dědictví svého Syna a pro jeho bolestné utrpení jim uděl své požehnání a zahrnuj je svou neustálou péčí, aby neztratily lásku a poklad svaté víry, ale aby s celým zástupem andělů a svatých oslavovaly Tvé nesmírné milosrdenství na věčné věky. Amen.

(60) Čtvrtý den

1216 Dnes mi přiveď pohanů a ty, kteří mě ještě neznají, i na ně jsem myslel ve mém hořkém utrpení a jejich následná horlivost potěšila mé Srdce. Ponoř je do moře mého milosrdenství.

1217 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi světlem pro celý svět, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše pohanů, kteří Tě ještě neznají, nechť je osvítil paprsky tvé milosti, aby i oni společně s námi oslavovali divy tvého milosrdenství, a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce.

Nechť lásky tvé světlo

osvítí duší temno,

učiň, aby tě duše poznaly

a spolu s námi tvé milosrdenství oslavovaly.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše pohanů a těch, kdo Tě ještě neznají, které jsou uzavřeny v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Přitáhni je do světla evangelia. Tyto duše nevědí, jak velikým štěstím je Tebe milovat, učiň, aby i ony oslavovaly štědrost Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Pátý den

1218 Dnes mi přiveď duše heretiků³⁴⁹ a odpadlíků a ponoř je do moře mého milosrdenství. Hořkým utrpením drásali mé Tělo i Srdce, to je mou církev. Když se vracejí k jednotě s církví, zahojují se mé rány a tak zmírňují mé utrpení.

(61) Také těm, kdo porušili šatu tvého celistvost,

prýští z tvého Srdce slitovnost,

všemohoucnost, ó Bože, tvého milosrdenství

i tyto duše může z omylu vyprostit.

1219 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi Dobro samo, Ty neodpíráš světlo těm, kdo Tě prosí, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše heretiků a duše odpadlíků a přitáhni je svým světlem k jednotě s církví a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce, ale učiň, aby i oni oslavili štědrost tvého milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše heretiků a odpadlíků, kteří promrhali Tvá dobra a zneužili Tvých milostí zarputilým setrváním ve svých omylech. Nehleď na jejich chyby, ale na lásku svého Syna a na jeho hořké utrpení, které pro ně podstoupil, neboť i oni jsou uzavřeni

v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Učiň, ať také oni oslavují Tvé veliké milosrdenství na věčné věky. Amen.

349 Heretik: ten, kdo odporuje katolické nauce v tom, co bylo autoritou církve prohlášeno za součást nauky církve jako pravda víry.

Šestý den

1220 Dnes mi přiveď duše tiché a pokorné a duše malých dětí a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše jsou nejvíc podobné mému Srdci, ony mě posilovaly, když jsem v hořkých mukách umíral, viděl jsem je jako pozemské anděly, kteří budou bdít u mých oltářů, na ně vylévám milosti plnými proudy. Moji milost je schopna přijmout pouze pokorná duše; pokorné duše mají mou důvěru.

1221 (62) Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl – učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného Srdce, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše tiché a pokorné a duše malých dětí. Tyto duše uvádějí v úžas celé nebe a nebeský Otec v nich má zvláštní zalíbení, jsou kyticí před Božím trůnem, jejich vůni vdechuje sám Bůh. Tyto duše mají stálý příbytek v Ježíšově nejslitovnějším Srdci a neustále zpívají píseň lásky a milosrdenství navěky.

1222 Opravdově pokorná a tichá duše

už zde na zemi vůni ráje dýše

a vůně toho srdce pokorného

uchvacuje Tvůrce samotného.

1223 Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše tiché a pokorné a na duše malých dětí, které jsou uzavřeny v příbytku nejslitovnějšího Srdce Ježíšova. Tyto duše se nejvíce podobají Tvému Synu, vůně těchto duší stoupá ze země až k Tvému trůnu. Otče milosrdenství a veškerého dobra, prosím Tě pro lásku a tvé zalíbení, jaké máš v těchto duších, požehnej celému světu, aby všechny duše společně zpívaly ke cti Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Sedmý den

1224 Dnes mi přiveď, duše, které obzvlášť uctívají a oslavují mé milosrdenství, a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše měly největší soustrast s mým utrpením a nejhluběji pronikly do mého ducha. Jsou živým odrazem mého slitovného Srdce. V budoucím životě budou tyto duše zářit zvláštním světlem, žádná se nedostane do pekelného ohně, každou budu zvlášť bránit v hodině její smrti.

1225 (63) Nejmilosrdnější Ježíši, jehož Srdce je láska sama, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše, které obzvlášť ctí a oslavují velikost Tvého milosrdenství. Tyto duše jsou silné mocí samotného Boha v nejrůznějších trápeních a překážkách, jdou vpřed s důvěrou ve Tvé milosrdenství, tyto duše jsou sjednoceny s Ježíšem a na svých bedrech nesou celé lidstvo. Tyto duše nebudou přísně souzeny, ale ve chvíli skonu je obejmeme Tvé milosrdenství.

Duše, jež chválí dobrotu svého Pána,

je jím zvlášť milována.

Je stále blízko pramene živého

a čerpá milosti z milosrdenství Božího.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše, které jsou skryty v nejslitovnějším Ježíšově Srdci [a] které oslavují a uctívají Tvou největší vlastnost, to je Tvé bezedné milosrdenství. Tyto duše jsou živým evangeliem, mají ruce plné milosrdných skutků a jejich duše, přeplněná veselím, zpívá píseň milosrdenství Nejvyššímu. Prosím Tě, Bože, prokaž jim své milosrdenství podle jejich naděje a důvěry V tebe. Nechť se na nich naplní příslib Ježíše, který řekl:

Duše, které budou uctívat to mé nevyčerpatelné milosrdenství, já sám budu bránit v životě a zvláště v hodině smrti, jako svou slávu.

Osmý den

1226 Dnes mi přiveď duše, které jsou v očišcovém vězení, a ponoř je do propasti mého milosrdenství, ať prameny mé krve ochladí jejich palčivost. Všechny tyto duše velmi miluji,

splácěj dluh mé spravedlnosti. Je ve tvé moci přinést jim ulehčení. Vezmi z pokladnice (64) mé církve všechny odpustky a obětuj je za ně... Kdybys znala jejich muka, neustále bys za ně obětovala duchovní almužnu a splácela mé spravedlnosti jejich dluhy.

1227 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl, že si přeješ milosrdenství, přivádím tedy do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce duše z očištky, které Ti jsou velmi milé, které však musejí splácet dluh Tvé spravedlnosti, nechť proudy krve a vody, které vytryskly z Tvého Srdce, uhasí plameny očištkového ohně, aby i tam byla oslavována moc Tvého milosrdenství.

Z hrozných očištkových plamenů
stoupá nářek k tobě, milosrdnému
a získávají útěchu, úlevu i osvěžení
v prolitém krve a vody prameni.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše trpící v očištky, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Prosím Tě, pro bolestné utrpení Ježíše, tvého Syna, a pro všechnu hořkost, jíž byla zaplavena jeho přesvatá duše, prokaž své milosrdenství duším, které se nacházejí pod pohledem Tvé spravedlnosti, nehleď na ně jinak než skrze rány Ježíše, Tvého nejmilejšího Syna, neboť my věříme, že Tvá dobrota a slitovnost jsou nekonečné. Amen.

Devátý den

1228 Dnes mi přiveď duše vlažné a ponoř je do propasti mého milosrdenství. Tyto duše zraňují mé Srdce nejbolestněji. Největšího odporu se mé duši v Getsemane dostalo od vlažných duší. Ony byly příčinou, že jsem řekl – Otče odejmi ode mě tento kalich, je-li to tvá vůle. Poslední (65) záchranou pro ně je utéci se do tvého milosrdenství.

1229 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi slitovnost sama, přivádím do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce vlažné duše. Ať se tyto ledové duše, které se podobají mrtvolám a naplňují Tě takovým odporem, rozežhřejí v tom ohni Tvé čisté lásky. Nejslitovnější Ježíši, použij všemohoucnost svého milosrdenství a přitáhni je do samé výhně své lásky a daruj jim svatou lásku, vždyť Ty můžeš všechno.

Oheň a led nemůže být vjedno spojen,
vždyť buďto led roztaje, nebo zhasne oheň,
avšak tvé milosrdenství, Bože,
v ještě větší bídě pomoci dokáže.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše vlažné, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Otče milosrdenství, prosím Tě pro hořké utrpení Tvého Syna a pro jeho tři hodiny trvající umírání na kříži, dovol, aby také ony oslavovaly propast Tvého milosrdenství...

1230 (66) Dni věčný, dni vytoužený,
se steskem a touhou tě vyhlížím,
již brzy láska zvedne opony,
a ty staneš se mým spasením.
Dni překrásný, chvíle nedostižná,
v níž poprvé svého Boha spatřím,
Ženicha své duše a pánů Pána,
cítím to, že strach se duše mé nezmocní.
Nejslavnější ze všech dnů, ó světla dni,
v němž duše pozná Boha v jeho moci
a celou ji jeho láska zaplaví
a pozná, že již minuly vyhnanství noci.
Šťastný dni, ó dni požehnaný,
v němž srdce mé k tobě věčným žářem vzplane,
vždyť, ač matně, už tě vnímám nyní,
Tebou, Ježíši, v životě i smrti
je můj duch uchvácen a nadšen.

Ó dni, jež po celý život vyhlížím
a tebe, Bože, čekám,
vždyť po tobě jediném toužím,
vše ostatní, co jen může být, je ničím, Tebe jediného v srdci mám.
Ó dni rozkoší, věčných sladkostí,
Ženichu můj, Bože majestátný,
Ty víš, že panenské srdce nic nenasytí,
Na tvé sladké srdce skráň svou skláním.
[Konec třetího sešitu rukopisu Deníčku.]

Pro ty, kdo nevědí, jak o Boží milosrdenství prosit, stanovil sám Ježíš:

1. Svátek milosrdenství;
2. Podobu svatého obrazu, k němuž se mají prosebníci obracet;
3. Krátkou pobožnost za udělení Božího milosrdenství, kterou pojmenoval „korunkou“.

Na podkladě „střelných“ modliteb sestry Faustyny sestavil a upravil její zpovědník P. Michal Sopočka LITANII K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ.

1) Svátek milosrdenství:

„Chci, aby první neděle po Velikonocích byla svátkem Milosrdenství. Popros mého věrného služebníka (svého zpovědníka P. Michala Sopočka), aby v tento den řekl celému světu o tom mém velikém milosrdenství, že kdo toho dne přistoupí k Prameni života, ten dosáhne odpuštění vin a trestů.“

„Dcero má, říkej celému světu o mém nesmírném milosrdenství. Toužím, aby svátek Milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky. V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milostí vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží. Duše, která přijme svátost smíření a svaté přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů; v tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti; ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat. Mé milosrdenství je tak velké, že jím nepronikne žádný rozum, ani lidský, ani andělský, za celou věčnost. Vše, co existuje, má svůj původ v nitru mého milosrdenství. Každá duše, jež má ke mně vztah, bude po celou věčnost rozjímat o mé lásce a mém milosrdenství. Svátek Milosrdenství vyplynul z mého nitra, toužím, aby byl slavnostně slaven první neděli po Velikonocích. Lidstvo nedojde pokoje, dokud se neobráti ke zdroji mého milosrdenství.“

„Ačkoli jsem tak hořce trpěl, duše hynou. Dávám jim poslední záchranu – svátek mého milosrdenství. Jestliže nevzdají chválu mému milosrdenství, zahynou na věky. – Sekretářko mého milosrdenství, piš, říkej duším o tom mém velikém milosrdenství, neboť blízko je strašlivý den mé spravedlnosti.“

2) Obraz:

„Podám lidem nádobu, se kterou mají přicházet pro milosti k prameni milosrdenství. Tou nádobou je tento obraz s nápisem: Ježíši, důvěřuji ti.“

... světlý paprsek znázorňuje vodu, která duše ospravedlňuje; červený paprsek představuje krev, která je životem duší...

Tyto dva paprsky vytryskly z nitra mého milosrdenství tehdy, když mé umírající srdce bylo na kříži otevřeno kopím.“

„Vzývej mé milosrdenství pro hříšníky, toužím po jejich spáse. Když se tuto modlitbu se zkroušeným srdcem a vírou pomodlíš za některého hříšníka, dám mu milost obrácení. Je to tato modlitbička:

Ó KRVÍ A VODO, KTERÁ JSI VYTRYSKLA ZE SRDCE JEŽÍŠOVA JAKO ZDROJ MILOSRDENSTVÍ PRO NÁS – DŮVĚŘUJI TI.“

3) Korunka:

„Tato modlitba je na usmíření mého hněvu, budeš se ji modlit po devět dní na obyčejném růženci“ „Neustále se modli korunku, kterou jsem tě naučil. Každý, kdo se ji bude modlit, dosáhne velkého milosrdenství v hodině smrti. Kněží ji budou dávat hříšníkům jako poslední záchranu; i kdyby byl hříšník sebevíc zatvrzelý, jestliže se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne u mého nekonečného milosrdenství milost. Přeji si, aby mé milosrdenství poznal celý svět; nesmírné milosti toužím dávat duším, které důvěřují mému milosrdenství.“

„Duše, které se tuto korunku budou modlit, obejmě mé milosrdenství v životě, ale zvláště v hodině smrti.“

Korunka k Božímu Milosrdenství

(modlí se na obyčejném růženci)

Na začátku:

Otče náš,

Zdrávas, Maria,

Apoštolské vyznání víry – Věřím v Boha,

Na zrnkách Otčenáše: (jedenkrát)

Věčný Otče, obětují Ti Tělo a Krev, Duši i Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír za hříchy naše i celého světa.

Na zrnkách Zdrávasu (desetkrát):

Pro jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu.

Na zakončení (tříkrát):

Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem.

Tuto modlitbu nadiktoval Pán Ježíš sestře Faustyně ve Vilně 13. - 14. září 1935 (srv. Dn. 474 - 476). Mluvil o ní celkem 14 krát a vysvětloval cíl i přísliby s ní spojené.

V této modlitbě obětujeme Bohu Otci: Tělo a Krev, Duši i Božství Ježíše Krista, Syna Božího, Jeho Božskou osobu i Jeho lidství na smír za hříchy naše i celého světa. Sjednocujeme se s obětí, kterou Ježíš přinesl na kříži, aby vykoupil svět; dovoláváme se té lásky, kterou Bůh Otec miluje svého Syna a v něm všechny lidi, neboť obětujeme nejmilejšího Božího Syna a našeho Pána Ježíše Krista. Modlíme-li se o milosrdenství pro nás i pro celý svět, konáme už tím samým skutek milosrdenství. Připojujeme-li k tomu postoj důvěry a splňujeme-li podmínky každé dobré modlitby (pokora, vytrvalost, shoda s Boží vůlí), můžeme očekávat splnění Kristových příslibů spojených s modlitbou této Korunky.

Skrze modlitbu této korunky chci dát lidem vše, oč mě budou prosit (srv. Dn. 1541) - řekl Pán Ježíš bl. sestře Faustyně a dodal: *Jestliže to (...) bude shodné s mou vůlí.* (srv. Dn. 1731)

Boží vůle je projevem lásky k člověku; všechno, co se s ní neshoduje, je tedy buď špatné nebo škodlivé, a proto to nemůže nejlepší Otec dát. Zvláštní přísliby se týkají hodiny smrti: milost obrácení a klidné smrti obdrží lidé, kteří se modlí **korunku**, a umírající, u nichž se ji budou modlit druzí.

Kněží ji budou podávat hříšníkům jako poslední možnost záchrany; i kdyby byl hříšník sebe zatvrzelejší, pokud se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne milosti mého nekonečného milosrdenství. (srv. Dn. 687) Alespoň jednou, ovšem se smýšlením, které se shoduje s významem slov modlitby a především v postoji důvěry, pokory a zároveň upřímné a hluboké lítosti nad hříchy. *Modlitbou korunky* - řekl Pán Ježíš - *přibližuješ lidstvo ke mně* (srv. Dn. 929) *Tato modlitba usmíruje můj hněv.* (srv. Dn. 476)

(Korunka utišila i bouři.) Sestra Faustyna píše:

„Dnes mě probudila velká bouře, hrozný vítr a déšť... tu jsem uslyšela slova: „Pomodli se tu korunku, kterou jsem tě naučil, a bouře přestane.“ – „Skrze ni vyprosíš všechno, bude-li to, oč prosíš, shodné s mou vůlí.“

CHVÁLA BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ – Boží láska je květ, Boží milosrdenství ovoce. Ať duše, která pochybuje, čte tyto řádky; nabude důvěru.

Milosrdenství Boží, pramenící z lůna Otce – důvěřuji ti
Milosrdenství Boží, největší Boží vlastnosti –
Milosrdenství Boží, nepochopitelné tajemství –
Milosrdenství Boží, prameni tryskající z tajemství Nejsvětější Trojice –
Milosrdenství Boží, nedostižné lidským ani andělským rozumem –
Milosrdenství Boží, které nás voláš z nicoty k bytí –
Milosrdenství Boží, z něhož pramení všechen život a štěstí –
Milosrdenství Boží, přesahující nebesa –
Milosrdenství Boží, zdroji divů a zázraků –
Milosrdenství Boží, zahrnující celý vesmír –
Milosrdenství Boží, sestupující na svět v osobě vtěleného Slova –
Milosrdenství Boží, které vytrysklo z otevřené rány Ježíšova Srdce –
Milosrdenství Boží, skryté v Ježíšově Srdci pro nás a zvláště pro hříšníky –
Milosrdenství Boží, nevyzpytatelné v ustanovení Eucharistie –
Milosrdenství Boží, v ustanovení svaté Církve –
Milosrdenství Boží, ve svátosti křtu svatého –
Milosrdenství Boží, které nás ospravedlňuje skrze Ježíše Krista –
Milosrdenství Boží, které nás provází celý život –
Milosrdenství Boží, které nás zaplavuje zvláště v hodině smrti –
Milosrdenství Boží, které nás obdařuje věčným životem –
Milosrdenství Boží, které nás chrání před pekelným ohněm –
Milosrdenství Boží, obracející zatvrzelé hříšníky –
Milosrdenství Boží, úžase andělů a vytržení světců –
Milosrdenství Boží, které nás pozvedá v každé nouzi –
Milosrdenství Boží, zdroji našeho štěstí a radosti –
Milosrdenství Boží, koruno všech Božích skutků –
Milosrdenství Boží, v němž jsme všichni ponořeni –
Milosrdenství Boží, sladký pokoji ztrápených srdcí –
Milosrdenství Boží, jediná naděje zoufalých duší –
Milosrdenství Boží, odpočinku a pokoji uprostřed trýzní –
Milosrdenství Boží, rozkoši a vytržení svatých duší –
Milosrdenství Boží, probouzející naději v každé beznaději – důvěřuji ti.

VĚČNÝ BOŽE, jehož milosrdenství je bez konce, nevyčerpatelný poklade slitování, pohled' na nás s laskavostí a rozmnož v nás milosrdenství, abychom v těžkých chvílích neupadli na duchu, ale s velikou důvěrou se poddávali tvé svaté vůli, která je sama láska a milosrdenství. **Ó NEPOCHOPITELNÉ A NEVYČERPATELNÉ BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ**, kdo tě může dostatečně velebit a oslavovat? Ty největší vlastnosti všemohoucího Boha, sladká naděje hříšného člověka!

Boží milosrdenství.

„Lidstvo nenalezne pokoje, dokud se s důvěrou neobráť k mému milosrdenství“, prohlásil Spasitel blahoslavené Faustýně Kowalské (+1938 v Krakově). V řadě zjevení pověřil tuto řeholnici (pokračovatelku sv. Markéty Alacoque v šíření úcty a důvěry k Božskému Srdci a Božímu milosrdenství), aby vybízela lidstvo k hluboké, neochvějné důvěře v Boží milosrdenství, v Boží lásku.

(57) Ježíši, důvěřuji Ti.

1209 Novéna k Božímu Milosrdenství,³⁴⁸ kterou mi Ježíš přikázal napsat a konat před svátkem Milosrdenství. Začíná na Velký pátek.

Toužím, abys během těchto devíti dní přiváděla duše k prameni mého milosrdenství, aby načerpaly síly a osvěžení i všechnu milost, kterou potřebují v těžkostech života, a zvláště v hodině smrti. Každého dne přivedeš do mého Srdce jinou skupinu duší a ponoříš je do moře mého milosrdenství. A já všechny tyto duše uvedu do domu mého Otce. Budeš to dělat v tomto i v budoucím životě. A žádné duši, kterou uvedeš do zdroje mého milosrdenství, nic neodmítnu. Každého dne budeš prosit mého Otce o milosti pro tyto duše pro mé bolestné utrpení.

Odpověděla jsem: Ježíši, nevím, jak mám tu nověnu konat a které duše přivést do tvého nejslitovnějšího Srdce nejdřív. A Ježíš mi odpověděl, že mi na každý den poví, které duše mám uvést do jeho Srdce.

První den

1210 Dnes mi přived', celé lidstvo, zvláště všechny hříšníky, a ponoř je do moře mého milosrdenství. Tím mě utěšíš v hořkém zármutku, do něhož mě vrhá ztráta duší.

1211 Nejmilosrdnější Ježíši, jemuž je vlastní slitovávat se nad námi a odpouštět nám, nehleď na naše hříchy, ale na naši důvěru, kterou (58) klademe ve tvou nekonečnou dobrotu, a přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky. Prosíme Tě o to pro tvou lásku, jež Tě pojí s Otcem a Duchem svatým,

Všemohoucnosti milosrdenství Božího,

záchrano člověka hříšného,

Tys milosrdenství, slitování moře,

pomáháš tomu, kdo tě prosí v pokoře.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na celé lidstvo, které je uzavřeno v nejslitovnějším Ježíšově Srdci a zvláště na ubohé hříšníky a pro jeho bolestné utrpení nám prokaž své milosrdenství, aby všemohoucnost Tvého milosrdenství oslavovali na věky věků. Amen.

348 Novéna uvedená v Deníčku byla r. 1937 s jistými změnami vytištěna v brožurce s názvem Chrystus, Král Milosierdzia (vydal J. Cebulski, Krakov). Na obálce brožurky byl barevný obrázek znázorňující Milosrdného Krista s paprsky a podpisem: „Ježíši, důvěřuji Ti“. Obsah tvořila novéna k Božímu Milosrdenství, litanie a korunka. Představená krakovského domu, Irena Krzyżanowska, tyto brožurky rozeslala do domů kongregace.

Druhý den

1212 Dnes mi přived' duše kněží a duše řeholní a ponoř je do mého nezměrného milosrdenství. Ony mi daly sílu vydržet hořké utrpení, skrze ně jako skrze řečiště splývá na lidstvo mé milosrdenství.

1213 Nejmilosrdnější Ježíši, od něhož pochází vše dobré, rozmnož v nás milost, abychom uskutečňovali milosrdenství, aby ti, kdo se na nás dívají, chválili Otce milosrdenství, který je v nebi.

Boží lásky pramen,

přebývá v srdci čistém,

vykoupané v milosrdenství moři,

jak hvězda svítí, jako záře hoří.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na (59) ty, které jsi zvláštním způsobem povolal na svou vinici, na duše kněží a na řeholní duše, a uděl jim moc svého požehnání a pro city Srdce svého Syna, Srdce, v němž jsou tyto duše uzavřeny, uděl jim sílu svého světla, aby mohli vést ostatní po cestách spásy, aby společně zpívali ke cti Tvého nevyčerpatelného milosrdenství na věčné věky. Amen.

Třetí den

1214 Dnes mi přiveď, všechny duše zbožné a věrné a ponoř je do moře mého milosrdenství; tyto duše mě utěšovaly na křížové cestě, byly tou kapkou útěch v moři hořkosti.

1215 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž všem udílíš přehojně svých milostí z klenotnice svého milosrdenství, přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky, prosíme Tě o to pro tvou nesmírnou lásku, jíž plane tvé Srdce k nebeskému Otci.

Jsou tajemné milosrdenství divy,
nepochopí je hříšník ani spravedlivý,
na všechny shlížíš se slitováním
a všechny vtahuješ ve své milování.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na věrné duše jako na dědictví svého Syna a pro jeho bolestné utrpení jim uděl své požehnání a zahrnuj je svou neustálou péčí, aby neztratily lásku a poklad svaté víry, ale aby s celým zástupem andělů a svatých oslavovaly Tvé nesmírné milosrdenství na věčné věky. Amen.

(60) Čtvrtý den

1216 Dnes mi přiveď pohanů a ty, kteří mě ještě neznají, i na ně jsem myslel ve mém hořkém utrpení a jejich následná horlivost potěšila mé Srdce. Ponoř je do moře mého milosrdenství.

1217 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi světlem pro celý svět, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše pohanů, kteří Tě ještě neznají, nechť je osvítil paprsky tvé milosti, aby i oni společně s námi oslavovali divy tvého milosrdenství, a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce.

Nechť lásky tvé světlo

osvítí duši temno,

učiň, aby tě duše poznaly

a spolu s námi tvé milosrdenství oslavovaly.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše pohanů a těch, kdo Tě ještě neznají, které jsou uzavřeny v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Přitáhni je do světla evangelia. Tyto duše nevědí, jak velikým štěstím je Tebe milovat, učiň, aby i ony oslavovaly štědrost Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Pátý den

1218 Dnes mi přiveď duše heretiků³⁴⁹ a odpadlíků a ponoř je do moře mého milosrdenství. Hořkým utrpením drásali mé Tělo i Srdce, to je mou církev. Když se vracejí k jednotě s církví, zahojují se mé rány a tak zmírňují mé utrpení.

(61) Také těm, kdo porušili šatu tvého celistvost,

prýští z tvého Srdce slitovnost,

všemohoucnost, ó Bože, tvého milosrdenství

i tyto duše může z omylu vyprostit.

1219 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi Dobro samo, Ty neodpíráš světlo těm, kdo Tě prosí, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše heretiků a duše odpadlíků a přitáhni je svým světlem k jednotě s církví a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce, ale učiň, aby i oni oslavili štědrost tvého milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše heretiků a odpadlíků, kteří promrhali Tvá dobra a zneužili Tvých milostí zarputilým setráváním ve svých omylech. Nehleď na jejich chyby, ale na lásku svého Syna a na jeho hořké utrpení, které pro ně podstoupil, neboť i oni jsou uzavřeni

v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Učiň, ať také oni oslavují Tvé veliké milosrdenství na věčné věky. Amen.

349 Heretik: ten, kdo odporuje katolické nauce v tom, co bylo autoritou církve prohlášeno za součást nauky církve jako pravda víry.

Šestý den

1220 Dnes mi přiveď duše tiché a pokorné a duše malých dětí a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše jsou nejvíc podobné mému Srdci, ony mě posilovaly, když jsem v hořkých mukách umíral, viděl jsem je jako pozemské anděly, kteří budou bdít u mých oltářů, na ně vylévám milosti plnými proudy. Moji milost je schopna přijmout pouze pokorná duše; pokorné duše mají mou důvěru.

1221 (62) Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl – učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného Srdce, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše tiché a pokorné a duše malých dětí. Tyto duše uvádějí v úžas celé nebe a nebeský Otec v nich má zvláštní zalíbení, jsou kyticí před Božím trůnem, jejich vůni vdechuje sám Bůh. Tyto duše mají stálý příbytek v Ježíšově nejslitovnějším Srdci a neustále zpívají píseň lásky a milosrdenství navěky.

1222 Opravdově pokorná a tichá duše

už zde na zemi vůni ráje dýše

a vůně toho srdce pokorného

uchvacuje Tvůrce samotného.

1223 Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše tiché a pokorné a na duše malých dětí, které jsou uzavřeny v příbytku nejslitovnějšího Srdce Ježíšova. Tyto duše se nejvíce podobají Tvému Synu, vůně těchto duší stoupá ze země až k Tvému trůnu. Otče milosrdenství a veškerého dobra, prosím Tě pro lásku a tvé zalíbení, jaké máš v těchto duších, požehnej celému světu, aby všechny duše společně zpívaly ke cti Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Sedmý den

1224 Dnes mi přiveď, duše, které obzvlášť uctívají a oslavují mé milosrdenství, a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše měly největší soustrast s mým utrpením a nejhluběji pronikly do mého ducha. Jsou živým odrazem mého slitovného Srdce. V budoucím životě budou tyto duše zářit zvláštním světlem, žádná se nedostane do pekelného ohně, každou budu zvlášť bránit v hodině její smrti.

1225 (63) Nejmilosrdnější Ježíši, jehož Srdce je láska sama, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše, které obzvlášť ctí a oslavují velikost Tvého milosrdenství. Tyto duše jsou silné mocí samotného Boha v nejrůznějších trápeních a překážkách, jdou vpřed s důvěrou ve Tvé milosrdenství, tyto duše jsou sjednoceny s Ježíšem a na svých bedrech nesou celé lidstvo. Tyto duše nebudou přísně souzeny, ale ve chvíli skonu je obejmě Tvé milosrdenství.

Duše, jež chválí dobrotu svého Pána,

je jím zvlášť milována.

Je stále blízko pramene živého

a čerpá milosti z milosrdenství Božího.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše, které jsou skryty v nejslitovnějším Ježíšově Srdci [a] které oslavují a uctívají Tvou největší vlastnost, to je Tvé bezedné milosrdenství. Tyto duše jsou živým evangeliem, mají ruce plné milosrdných skutků a jejich duše, přeplněná veselím, zpívá píseň milosrdenství Nejvyššímu. Prosím Tě, Bože, prokaž jim své milosrdenství podle jejich naděje a důvěry V tebe. Nechť se na nich naplní příslib Ježíše, který řekl:

Duše, které budou uctívat to mé nevyčerpatelné milosrdenství, já sám budu bránit v životě a zvláště v hodině smrti, jako svou slávu.

Osmý den

1226 Dnes mi přiveď duše, které jsou v očišcovém vězení, a ponoř je do propasti mého milosrdenství, ať prameny mé krve ochladí jejich palčivost. Všechny tyto duše velmi miluji,

splácěj dluh mé spravedlnosti. Je ve tvé moci přinést jim ulehčení. Vezmi z pokladnice (64) mé církve všechny odpustky a obětuj je za ně... Kdybys znala jejich muka, neustále bys za ně obětovala duchovní almužnu a splácela mé spravedlnosti jejich dluhy.

1227 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl, že si přeješ milosrdenství, přivádím tedy do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce duše z očištky, které Ti jsou velmi milé, které však musejí splácet dluh Tvé spravedlnosti, nechť proudy krve a vody, které vytryskly z Tvého Srdce, uhasí plameny očištkového ohně, aby i tam byla oslavována moc Tvého milosrdenství.

Z hrozných očištkových plamenů
stoupá nářek k tobě, milosrdnému
a získávají útěchu, úlevu i osvěžení
v prolitém krve a vody prameni.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše trpící v očištky, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Prosím Tě, pro bolestné utrpení Ježíše, tvého Syna, a pro všechnu hořkost, jíž byla zaplavena jeho přesvatá duše, prokaž své milosrdenství duším, které se nacházejí pod pohledem Tvé spravedlnosti, nehleď na ně jinak než skrze rány Ježíše, Tvého nejmilejšího Syna, neboť my věříme, že Tvá dobrota a slitovnost jsou nekonečné. Amen.

Devátý den

1228 Dnes mi přiveď duše vlažné a ponoř je do propasti mého milosrdenství. Tyto duše zraňují mé Srdce nejbolestněji. Největšího odporu se mé duši v Getsemane dostalo od vlažných duší. Ony byly příčinou, že jsem řekl – Otče odejmi ode mě tento kalich, je-li to tvá vůle. Poslední (65) záchranou pro ně je utéci se do tvého milosrdenství.

1229 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi slitovnost sama, přivádím do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce vlažné duše. Ať se tyto ledové duše, které se podobají mrtvolám a naplňují Tě takovým odporem, rozežhřejí v tom ohni Tvé čisté lásky. Nejslitovnější Ježíši, použij všemohoucnost svého milosrdenství a přitáhni je do samé výhně své lásky a daruj jim svatou lásku, vždyť Ty můžeš všechno.

Oheň a led nemůže být vjedno spojen,
vždyť buďto led roztaje, nebo zhasne oheň,
avšak tvé milosrdenství, Bože,
v ještě větší bídě pomoci dokáže.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše vlažné, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Otče milosrdenství, prosím Tě pro hořké utrpení Tvého Syna a pro jeho tři hodiny trvající umírání na kříži, dovol, aby také ony oslavovaly propast Tvého milosrdenství...

1230 (66) Dni věčný, dni vytoužený,
se steskem a touhou tě vyhlížím,
již brzy láska zvedne opony,
a ty staneš se mým spasením.
Dni překrásný, chvíle nedostižná,
v níž poprvé svého Boha spatřím,
Ženicha své duše a pánů Pána,
cítím to, že strach se duše mé nezmocní.
Nejslavnější ze všech dnů, ó světla dni,
v němž duše pozná Boha v jeho moci
a celou ji jeho láska zaplaví
a pozná, že již minuly vyhnanství noci.
Šťastný dni, ó dni požehnaný,
v němž srdce mé k tobě věčným žářem vzplane,
vždyť, ač matně, už tě vnímám nyní,
Tebou, Ježíši, v životě i smrti
je můj duch uchvácen a nadšen.

Ó dni, jež po celý život vyhlížím
a tebe, Bože, čekám,
vždyť po tobě jediném toužím,
vše ostatní, co jen může být, je ničím, Tebe jediného v srdci mám.
Ó dni rozkoší, věčných sladkostí,
Ženichu můj, Bože majestátný,
Ty víš, že panenské srdce nic nenasytí,
Na tvé sladké srdce skráň svou skláním.
[Konec třetího sešitu rukopisu Deníčku.]

Pro ty, kdo nevědí, jak o Boží milosrdenství prosit, stanovil sám Ježíš:

1. Svátek milosrdenství;
2. Podobu svatého obrazu, k němuž se mají prosebníci obracet;
3. Krátkou pobožnost za udělení Božího milosrdenství, kterou pojmenoval „korunkou“.

Na podkladě „střelných“ modliteb sestry Faustyny sestavil a upravil její zpovědník P. Michal Sopočka LITANII K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ.

1) Svátek milosrdenství:

„Chci, aby první neděle po Velikonocích byla svátkem Milosrdenství. Popros mého věrného služebníka (svého zpovědníka P. Michala Sopočka), aby v tento den řekl celému světu o tom mém velikém milosrdenství, že kdo toho dne přistoupí k Prameni života, ten dosáhne odpuštění vin a trestů.“

„Dcero má, říkej celému světu o mém nesmírném milosrdenství. Toužím, aby svátek Milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky. V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milostí vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží. Duše, která přijme svátost smíření a svaté přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů; v tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti; ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat. Mé milosrdenství je tak velké, že jím nepronikne žádný rozum, ani lidský, ani andělský, za celou věčnost. Vše, co existuje, má svůj původ v nitru mého milosrdenství. Každá duše, jež má ke mně vztah, bude po celou věčnost rozjímat o mé lásce a mém milosrdenství. Svátek Milosrdenství vyplynul z mého nitra, toužím, aby byl slavnostně slaven první neděli po Velikonocích. Lidstvo nedojde pokoje, dokud se neobráti ke zdroji mého milosrdenství.“

„Ačkoli jsem tak hořce trpěl, duše hynou. Dávám jim poslední záchranu – svátek mého milosrdenství. Jestliže nevzdají chválu mému milosrdenství, zahynou na věky. – Sekretářko mého milosrdenství, piš, říkej duším o tom mém velikém milosrdenství, neboť blízko je strašlivý den mé spravedlnosti.“

2) Obraz:

„Podám lidem nádobu, se kterou mají přicházet pro milosti k prameni milosrdenství. Tou nádobou je tento obraz s nápisem: Ježíši, důvěřuji ti.“

... světlý paprsek znázorňuje vodu, která duše ospravedlňuje; červený paprsek představuje krev, která je životem duší...

Tyto dva paprsky vytryskly z nitra mého milosrdenství tehdy, když mé umírající srdce bylo na kříži otevřeno kopím.“

„Vzývej mé milosrdenství pro hříšníky, toužím po jejich spáse. Když se tuto modlitbu se zkroušeným srdcem a vírou pomodlíš za některého hříšníka, dám mu milost obrácení. Je to tato modlitbička:

Ó KRVÍ A VODO, KTERÁ JSI VYTRYSKLA ZE SRDCE JEŽÍŠOVA JAKO ZDROJ MILOSRDENSTVÍ PRO NÁS – DŮVĚŘUJI TI.“

3) Korunka:

„Tato modlitba je na usmíření mého hněvu, budeš se ji modlit po devět dní na obyčejném růženci“ „Neustále se modli korunku, kterou jsem tě naučil. Každý, kdo se ji bude modlit, dosáhne velkého milosrdenství v hodině smrti. Kněží ji budou dávat hříšníkům jako poslední záchranu; i kdyby byl hříšník sebevíc zatvrzelý, jestliže se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne u mého nekonečného milosrdenství milost. Přeji si, aby mé milosrdenství poznal celý svět; nesmírné milosti toužím dávat duším, které důvěřují mému milosrdenství.“

„Duše, které se tuto korunku budou modlit, obejmě mé milosrdenství v životě, ale zvláště v hodině smrti.“

Korunka k Božímu Milosrdenství

(modlí se na obyčejném růženci)

Na začátku:

Otče náš,

Zdrávas, Maria,

Apoštolské vyznání víry – Věřím v Boha,

Na zrnkách Otčenáše: (jedenkrát)

Věčný Otče, obětují Ti Tělo a Krev, Duši i Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír za hříchy naše i celého světa.

Na zrnkách Zdrávasu (desetkrát):

Pro jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu.

Na zakončení (tříkrát):

Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem.

Tuto modlitbu nadiktoval Pán Ježíš sestře Faustyně ve Vilně 13. - 14. září 1935 (srv. Dn. 474 - 476). Mluvil o ní celkem 14 krát a vysvětloval cíl i přísliby s ní spojené.

V této modlitbě obětujeme Bohu Otci: Tělo a Krev, Duši i Božství Ježíše Krista, Syna Božího, Jeho Božskou osobu i Jeho lidství na smír za hříchy naše i celého světa. Sjednocujeme se s obětí, kterou Ježíš přinesl na kříži, aby vykoupil svět; dovoláváme se té lásky, kterou Bůh Otec miluje svého Syna a v něm všechny lidi, neboť obětujeme nejmilejšího Božího Syna a našeho Pána Ježíše Krista. Modlíme-li se o milosrdenství pro nás i pro celý svět, konáme už tím samým skutek milosrdenství. Připojujeme-li k tomu postoj důvěry a splňujeme-li podmínky každé dobré modlitby (pokora, vytrvalost, shoda s Boží vůlí), můžeme očekávat splnění Kristových příslibů spojených s modlitbou této Korunky.

Skrze modlitbu této korunky chci dát lidem vše, oč mě budou prosit (srv. Dn. 1541) - řekl Pán Ježíš bl. sestře Faustyně a dodal: *Jestliže to (...) bude shodné s mou vůlí.* (srv. Dn. 1731)

Boží vůle je projevem lásky k člověku; všechno, co se s ní neshoduje, je tedy buď špatné nebo škodlivé, a proto to nemůže nejlepší Otec dát. Zvláštní přísliby se týkají hodiny smrti: milost obrácení a klidné smrti obdrží lidé, kteří se modlí **korunku**, a umírající, u nichž se ji budou modlit druzí.

Kněží ji budou podávat hříšníkům jako poslední možnost záchrany; i kdyby byl hříšník sebe zatvrzelejší, pokud se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne milosti mého nekonečného milosrdenství. (srv. Dn. 687) Alespoň jednou, ovšem se smýšlením, které se shoduje s významem slov modlitby a především v postoji důvěry, pokory a zároveň upřímné a hluboké lítosti nad hříchy. *Modlitbou korunky* - řekl Pán Ježíš - *přibližuješ lidstvo ke mně* (srv. Dn. 929) *Tato modlitba usmíruje můj hněv.* (srv. Dn. 476)

(Korunka utišila i bouři.) Sestra Faustyna píše:

„Dnes mě probudila velká bouře, hrozný vítr a déšť... tu jsem uslyšela slova: „Pomodli se tu korunku, kterou jsem tě naučil, a bouře přestane.“ – „Skrze ni vyprosíš všechno, bude-li to, oč prosíš, shodné s mou vůlí.“

CHVÁLA BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ – Boží láska je květ, Boží milosrdenství ovoce. Ať duše, která pochybuje, čte tyto řádky; nabude důvěru.

Milosrdenství Boží, pramenící z lůna Otce – důvěřuji ti
Milosrdenství Boží, největší Boží vlastnosti –
Milosrdenství Boží, nepochopitelné tajemství –
Milosrdenství Boží, prameni tryskající z tajemství Nejsvětější Trojice –
Milosrdenství Boží, nedostižné lidským ani andělským rozumem –
Milosrdenství Boží, které nás voláš z nicoty k bytí –
Milosrdenství Boží, z něhož pramení všechen život a štěstí –
Milosrdenství Boží, přesahující nebesa –
Milosrdenství Boží, zdroji divů a zázraků –
Milosrdenství Boží, zahrnující celý vesmír –
Milosrdenství Boží, sestupující na svět v osobě vtěleného Slova –
Milosrdenství Boží, které vytrysklo z otevřené rány Ježíšova Srdce –
Milosrdenství Boží, skryté v Ježíšově Srdci pro nás a zvláště pro hříšníky –
Milosrdenství Boží, nevyzpytatelné v ustanovení Eucharistie –
Milosrdenství Boží, v ustanovení svaté Církve –
Milosrdenství Boží, ve svátosti křtu svatého –
Milosrdenství Boží, které nás ospravedlňuje skrze Ježíše Krista –
Milosrdenství Boží, které nás provází celý život –
Milosrdenství Boží, které nás zaplavuje zvláště v hodině smrti –
Milosrdenství Boží, které nás obdařuje věčným životem –
Milosrdenství Boží, které nás chrání před pekelným ohněm –
Milosrdenství Boží, obracející zatvrzelé hříšníky –
Milosrdenství Boží, úžase andělů a vytržení světců –
Milosrdenství Boží, které nás pozvedá v každé nouzi –
Milosrdenství Boží, zdroji našeho štěstí a radosti –
Milosrdenství Boží, koruno všech Božích skutků –
Milosrdenství Boží, v němž jsme všichni ponořeni –
Milosrdenství Boží, sladký pokoji ztrápených srdcí –
Milosrdenství Boží, jediná naděje zoufalých duší –
Milosrdenství Boží, odpočinku a pokoji uprostřed trýzní –
Milosrdenství Boží, rozkoši a vytržení svatých duší –
Milosrdenství Boží, probouzející naději v každé beznaději – důvěřuji ti.

VĚČNÝ BOŽE, jehož milosrdenství je bez konce, nevyčerpatelný poklade slitování, pohled' na nás s laskavostí a rozmnož v nás milosrdenství, abychom v těžkých chvílích neupadli na duchu, ale s velikou důvěrou se poddávali tvé svaté vůli, která je sama láska a milosrdenství. **Ó NEPOCHOPITELNÉ A NEVYČERPATELNÉ BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ**, kdo tě může dostatečně velebit a oslavovat? Ty největší vlastnosti všemohoucího Boha, sladká naděje hříšného člověka!

Boží milosrdenství.

„Lidstvo nenalezne pokoje, dokud se s důvěrou neobráť k mému milosrdenství“, prohlásil Spasitel blahoslavené Faustýně Kowalské (+1938 v Krakově). V řadě zjevení pověřil tuto řeholnici (pokračovatelku sv. Markéty Alacoque v šíření úcty a důvěry k Božskému Srdci a Božímu milosrdenství), aby vybízela lidstvo k hluboké, neochvějné důvěře v Boží milosrdenství, v Boží lásku.

(57) Ježíši, důvěřuji Ti.

1209 Novéna k Božímu Milosrdenství,³⁴⁸ kterou mi Ježíš přikázal napsat a konat před svátkem Milosrdenství. Začíná na Velký pátek.

Toužím, abys během těchto devíti dní přiváděla duše k prameni mého milosrdenství, aby načerpaly síly a osvěžení i všechnu milost, kterou potřebují v těžkostech života, a zvláště v hodině smrti. Každého dne přivedeš do mého Srdce jinou skupinu duší a ponoříš je do toho moře mého milosrdenství. A já všechny tyto duše uvedu do domu mého Otce. Budeš to dělat v tomto i v budoucím životě. A žádné duši, kterou uvedeš do zdroje mého milosrdenství, nic neodmítnu. Každého dne budeš prosit mého Otce o milosti pro tyto duše pro mé bolestné utrpení.

Odpověděla jsem: Ježíši, nevím, jak mám tu nověnu konat a které duše přivést do tvého nejslitovnějšího Srdce nejdříve. A Ježíš mi odpověděl, že mi na každý den poví, které duše mám uvést do jeho Srdce.

První den

1210 Dnes mi přived', celé lidstvo, zvláště všechny hříšníky, a ponoř je do moře mého milosrdenství. Tím mě utěšíš v hořkém zármutku, do něhož mě vrhá ztráta duší.

1211 Nejmilosrdnější Ježíši, jemuž je vlastní slitovávat se nad námi a odpouštět nám, nehleď na naše hříchy, ale na naši důvěru, kterou (58) klademe ve tvou nekonečnou dobrotu, a přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky. Prosíme Tě o to pro tvou lásku, jež Tě pojí s Otcem a Duchem svatým,

Všemohoucnosti milosrdenství Božího,

záchrano člověka hříšného,

Tys milosrdenství, slitování moře,

pomáháš tomu, kdo tě prosí v pokoře.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na celé lidstvo, které je uzavřeno v nejslitovnějším Ježíšově Srdci a zvláště na ubohé hříšníky a pro jeho bolestné utrpení nám prokaž své milosrdenství, aby všemohoucnost Tvého milosrdenství oslavovali na věky věků. Amen.

348 Novéna uvedená v Deníčku byla r. 1937 s jistými změnami vytištěna v brožurce s názvem Chrystus, Král Milosierdzia (vydal J. Cebulski, Krakov). Na obálce brožurky byl barevný obrázek znázorňující Milosrdného Krista s paprsky a podpisem: „Ježíši, důvěřuji Ti“. Obsah tvořila novéna k Božímu Milosrdenství, litanie a korunka. Představená krakovského domu, Irena Krzyżanowska, tyto brožurky rozeslala do domů kongregace.

Druhý den

1212 Dnes mi přived' duše kněží a duše řeholní a ponoř je do mého nezměrného milosrdenství. Ony mi daly sílu vydržet hořké utrpení, skrze ně jako skrze řečiště splývá na lidstvo mé milosrdenství.

1213 Nejmilosrdnější Ježíši, od něhož pochází vše dobré, rozmnož v nás milost, abychom uskutečňovali milosrdenství, aby ti, kdo se na nás dívají, chválili Otce milosrdenství, který je v nebi.

Boží lásky pramen,

přebývá v srdci čistém,

vykoupané v milosrdenství moři,

jak hvězda svítí, jako záře hoří.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na (59) ty, které jsi zvláštním způsobem povolal na svou vinici, na duše kněží a na řeholní duše, a uděl jim moc svého požehnání a pro city Srdce svého Syna, Srdce, v němž jsou tyto duše uzavřeny, uděl jim sílu svého světla, aby mohli vést ostatní po cestách spásy, aby společně zpívali ke cti Tvého nevyčerpatelného milosrdenství na věčné věky. Amen.

Třetí den

1214 Dnes mi přiveď, všechny duše zbožné a věrné a ponoř je do moře mého milosrdenství; tyto duše mě utěšovaly na křížové cestě, byly tou kapkou útěch v moři hořkosti.

1215 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž všem udílíš přehojně svých milostí z klenotnice svého milosrdenství, přijmi nás do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce a nepropouštěj nás z něj navěky, prosíme Tě o to pro tvou nesmírnou lásku, jíž plane tvé Srdce k nebeskému Otci.

Jsou tajemné milosrdenství divy,
nepochopí je hříšník ani spravedlivý,
na všechny shlížíš se slitováním
a všechny vtahuješ ve své milování.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na věrné duše jako na dědictví svého Syna a pro jeho bolestné utrpení jim uděl své požehnání a zahrnuj je svou neustálou péčí, aby neztratily lásku a poklad svaté víry, ale aby s celým zástupem andělů a svatých oslavovaly Tvé nesmírné milosrdenství na věčné věky. Amen.

(60) Čtvrtý den

1216 Dnes mi přiveď pohanů a ty, kteří mě ještě neznají, i na ně jsem myslel ve mém hořkém utrpení a jejich následná horlivost potěšila mé Srdce. Ponoř je do moře mého milosrdenství.

1217 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi světlem pro celý svět, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše pohanů, kteří Tě ještě neznají, nechť je osvítil paprsky tvé milosti, aby i oni společně s námi oslavovali divy tvého milosrdenství, a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce.

Nechť lásky tvé světlo

osvítí duši temno,

učiň, aby tě duše poznaly

a spolu s námi tvé milosrdenství oslavovaly.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše pohanů a těch, kdo Tě ještě neznají, které jsou uzavřeny v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Přitáhni je do světla evangelia. Tyto duše nevědí, jak velikým štěstím je Tebe milovat, učiň, aby i ony oslavovaly štědrost Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Pátý den

1218 Dnes mi přiveď duše heretiků³⁴⁹ a odpadlíků a ponoř je do moře mého milosrdenství. Hořkým utrpením drásali mé Tělo i Srdce, to je mou církev. Když se vracejí k jednotě s církví, zahojují se mé rány a tak zmírňují mé utrpení.

(61) Také těm, kdo porušili šatu tvého celistvost,

prýští z tvého Srdce slitovnost,

všemohoucnost, ó Bože, tvého milosrdenství

i tyto duše může z omylu vyprostit.

1219 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi Dobro samo, Ty neodpíráš světlo těm, kdo Tě prosí, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše heretiků a duše odpadlíků a přitáhni je svým světlem k jednotě s církví a nepropouštěj je z příbytku svého nejslitovnějšího Srdce, ale učiň, aby i oni oslavili štědrost tvého milosrdenství.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše heretiků a odpadlíků, kteří promrhali Tvá dobra a zneužili Tvých milostí zarputilým setrváním ve svých omylech. Nehleď na jejich chyby, ale na lásku svého Syna a na jeho hořké utrpení, které pro ně podstoupil, neboť i oni jsou uzavřeni

v nejslitovnějším Ježíšově Srdci. Učiň, ať také oni oslavují Tvé veliké milosrdenství na věčné věky. Amen.

349 Heretik: ten, kdo odporuje katolické nauce v tom, co bylo autoritou církve prohlášeno za součást nauky církve jako pravda víry.

Šestý den

1220 Dnes mi přiveď duše tiché a pokorné a duše malých dětí a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše jsou nejvíc podobné mému Srdci, ony mě posilovaly, když jsem v hořkých mukách umíral, viděl jsem je jako pozemské anděly, kteří budou bdít u mých oltářů, na ně vylévám milosti plnými proudy. Moji milost je schopna přijmout pouze pokorná duše; pokorné duše mají mou důvěru.

1221 (62) Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl – učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného Srdce, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše tiché a pokorné a duše malých dětí. Tyto duše uvádějí v úžas celé nebe a nebeský Otec v nich má zvláštní zalíbení, jsou kyticí před Božím trůnem, jejich vůni vdechuje sám Bůh. Tyto duše mají stálý příbytek v Ježíšově nejslitovnějším Srdci a neustále zpívají píseň lásky a milosrdenství navěky.

1222 Opravdově pokorná a tichá duše

už zde na zemi vůni ráje dýše

a vůně toho srdce pokorného

uchvacuje Tvůrce samotného.

1223 Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše tiché a pokorné a na duše malých dětí, které jsou uzavřeny v příbytku nejslitovnějšího Srdce Ježíšova. Tyto duše se nejvíce podobají Tvému Synu, vůně těchto duší stoupá ze země až k Tvému trůnu. Otče milosrdenství a veškerého dobra, prosím Tě pro lásku a tvé zalíbení, jaké máš v těchto duších, požehnej celému světu, aby všechny duše společně zpívaly ke cti Tvého milosrdenství na věčné věky. Amen.

Sedmý den

1224 Dnes mi přiveď, duše, které obzvlášť uctívají a oslavují mé milosrdenství, a ponoř je do mého milosrdenství. Tyto duše měly největší soustrast s mým utrpením a nejhluběji pronikly do mého ducha. Jsou živým odrazem mého slitovného Srdce. V budoucím životě budou tyto duše zářit zvláštním světlem, žádná se nedostane do pekelného ohně, každou budu zvlášť bránit v hodině její smrti.

1225 (63) Nejmilosrdnější Ježíši, jehož Srdce je láska sama, přijmi do příbytku svého nejslitovnějšího Srdce duše, které obzvlášť ctí a oslavují velikost Tvého milosrdenství. Tyto duše jsou silné mocí samotného Boha v nejrůznějších trápeních a překážkách, jdou vpřed s důvěrou ve Tvé milosrdenství, tyto duše jsou sjednoceny s Ježíšem a na svých bedrech nesou celé lidstvo. Tyto duše nebudou přísně souzeny, ale ve chvíli skonu je obejmeme Tvé milosrdenství.

Duše, jež chválí dobrotu svého Pána,

je jím zvlášť milována.

Je stále blízko pramene živého

a čerpá milosti z milosrdenství Božího.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše, které jsou skryty v nejslitovnějším Ježíšově Srdci [a] které oslavují a uctívají Tvou největší vlastnost, to je Tvé bezedné milosrdenství. Tyto duše jsou živým evangeliem, mají ruce plné milosrdných skutků a jejich duše, přeplněná veselím, zpívá píseň milosrdenství Nejvyššímu. Prosím Tě, Bože, prokaž jim své milosrdenství podle jejich naděje a důvěry V tebe. Nechť se na nich naplní příslib Ježíše, který řekl:

Duše, které budou uctívat to mé nevyčerpatelné milosrdenství, já sám budu bránit v životě a zvláště v hodině smrti, jako svou slávu.

Osmý den

1226 Dnes mi přiveď duše, které jsou v očištcovém vězení, a ponoř je do propasti mého milosrdenství, ať prameny mé krve ochladí jejich palčivost. Všechny tyto duše velmi miluji,

splácěj dluh mé spravedlnosti. Je ve tvé moci přinést jim ulehčení. Vezmi z pokladnice (64) mé církve všechny odpustky a obětuj je za ně... Kdybys znala jejich muka, neustále bys za ně obětovala duchovní almužnu a splácela mé spravedlnosti jejich dluhy.

1227 Nejmilosrdnější Ježíši, jenž jsi sám řekl, že si přeješ milosrdenství, přivádím tedy do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce duše z očištky, které Ti jsou velmi milé, které však musejí splácet dluh Tvé spravedlnosti, nechť proudy krve a vody, které vytryskly z Tvého Srdce, uhasí plameny očištkového ohně, aby i tam byla oslavována moc Tvého milosrdenství.

Z hrozných očištkových plamenů
stoupá nářek k tobě, milosrdnému
a získávají útěchu, úlevu i osvěžení
v prolitém krve a vody prameni.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše trpící v očištky, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Prosím Tě, pro bolestné utrpení Ježíše, tvého Syna, a pro všechnu hořkost, jíž byla zaplavena jeho přesvatá duše, prokaž své milosrdenství duším, které se nacházejí pod pohledem Tvé spravedlnosti, nehleď na ně jinak než skrze rány Ježíše, Tvého nejmilejšího Syna, neboť my věříme, že Tvá dobrota a slitovnost jsou nekonečné. Amen.

Devátý den

1228 Dnes mi přiveď duše vlažné a ponoř je do propasti mého milosrdenství. Tyto duše zraňují mé Srdce nejbolestněji. Největšího odporu se mé duši v Getsemane dostalo od vlažných duší. Ony byly příčinou, že jsem řekl – Otče odejmi ode mě tento kalich, je-li to tvá vůle. Poslední (65) záchranou pro ně je utéci se do tvého milosrdenství.

1229 Nejslitovnější Ježíši, jenž jsi slitovnost sama, přivádím do příbytku Tvého nejslitovnějšího Srdce vlažné duše. Ať se tyto ledové duše, které se podobají mrtvolám a naplňují Tě takovým odporem, rozežhřejí v tom ohni Tvé čisté lásky. Nejslitovnější Ježíši, použij všemohoucnost svého milosrdenství a přitáhni je do samé výhně své lásky a daruj jim svatou lásku, vždyť Ty můžeš všechno.

Oheň a led nemůže být vjedno spojen,
vždyť buďto led roztaje, nebo zhasne oheň,
avšak tvé milosrdenství, Bože,
v ještě větší bídě pomoci dokáže.

Věčný Otče, shlédni milosrdně na duše vlažné, které jsou uzavřeny v Ježíšově nejslitovnějším Srdci. Otče milosrdenství, prosím Tě pro hořké utrpení Tvého Syna a pro jeho tři hodiny trvající umírání na kříži, dovol, aby také ony oslavovaly propast Tvého milosrdenství...

1230 (66) Dni věčný, dni vytoužený,
se steskem a touhou tě vyhlížím,
již brzy láska zvedne opony,
a ty staneš se mým spasením.
Dni překrásný, chvíle nedostižná,
v níž poprvé svého Boha spatřím,
Ženicha své duše a pánů Pána,
cítím to, že strach se duše mé nezmocní.
Nejslavnější ze všech dnů, ó světla dni,
v němž duše pozná Boha v jeho moci
a celou ji jeho láska zaplaví
a pozná, že již minuly vyhnanství noci.
Šťastný dni, ó dni požehnaný,
v němž srdce mé k tobě věčným žářem vzplane,
vždyť, ač matně, už tě vnímám nyní,
Tebou, Ježíši, v životě i smrti
je můj duch uchvácen a nadšen.

Ó dni, jež po celý život vyhlížím
a tebe, Bože, čekám,
vždyť po tobě jediném toužím,
vše ostatní, co jen může být, je ničím, Tebe jediného v srdci mám.
Ó dni rozkoší, věčných sladkostí,
Ženichu můj, Bože majestátný,
Ty víš, že panenské srdce nic nenasytí,
Na tvé sladké srdce skráň svou skláním.
[Konec třetího sešitu rukopisu Deníčku.]

Pro ty, kdo nevědí, jak o Boží milosrdenství prosit, stanovil sám Ježíš:

1. Svátek milosrdenství;
2. Podobu svatého obrazu, k němuž se mají prosebníci obracet;
3. Krátkou pobožnost za udělení Božího milosrdenství, kterou pojmenoval „korunkou“.

Na podkladě „střelných“ modliteb sestry Faustyny sestavil a upravil její zpovědník P. Michal Sopočka LITANII K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ.

1) Svátek milosrdenství:

„Chci, aby první neděle po Velikonocích byla svátkem Milosrdenství. Popros mého věrného služebníka (svého zpovědníka P. Michala Sopočka), aby v tento den řekl celému světu o tom mém velikém milosrdenství, že kdo toho dne přistoupí k Prameni života, ten dosáhne odpuštění vin a trestů.“

„Dcero má, říkej celému světu o mém nesmírném milosrdenství. Toužím, aby svátek Milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky. V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milostí vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží. Duše, která přijme svátost smíření a svaté přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů; v tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti; ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat. Mé milosrdenství je tak velké, že jím nepronikne žádný rozum, ani lidský, ani andělský, za celou věčnost. Vše, co existuje, má svůj původ v nitru mého milosrdenství. Každá duše, jež má ke mně vztah, bude po celou věčnost rozjímat o mé lásce a mém milosrdenství. Svátek Milosrdenství vyplynul z mého nitra, toužím, aby byl slavnostně slaven první neděli po Velikonocích. Lidstvo nedojde pokoje, dokud se neobráti ke zdroji mého milosrdenství.“

„Ačkoli jsem tak hořce trpěl, duše hynou. Dávám jim poslední záchranu – svátek mého milosrdenství. Jestliže nevzdají chválu mému milosrdenství, zahynou na věky. – Sekretářko mého milosrdenství, piš, říkej duším o tom mém velikém milosrdenství, neboť blízko je strašlivý den mé spravedlnosti.“

2) Obraz:

„Podám lidem nádobu, se kterou mají přicházet pro milosti k prameni milosrdenství. Tou nádobou je tento obraz s nápisem: Ježíši, důvěřuji ti.“

... světlý paprsek znázorňuje vodu, která duše ospravedlňuje; červený paprsek představuje krev, která je životem duší...

Tyto dva paprsky vytryskly z nitra mého milosrdenství tehdy, když mé umírající srdce bylo na kříži otevřeno kopím.“

„Vzývej mé milosrdenství pro hříšníky, toužím po jejich spáse. Když se tuto modlitbu se zkroušeným srdcem a vírou pomodlíš za některého hříšníka, dám mu milost obrácení. Je to tato modlitbička:

Ó KRVÍ A VODO, KTERÁ JSI VYTRYSKLA ZE SRDCE JEŽÍŠOVA JAKO ZDROJ MILOSRDENSTVÍ PRO NÁS – DŮVĚŘUJI TI.“

3) Korunka:

„Tato modlitba je na usmíření mého hněvu, budeš se ji modlit po devět dní na obyčejném růženci“ „Neustále se modli korunku, kterou jsem tě naučil. Každý, kdo se ji bude modlit, dosáhne velkého milosrdenství v hodině smrti. Kněží ji budou dávat hříšníkům jako poslední záchranu; i kdyby byl hříšník sebevíc zatvrzelý, jestliže se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne u mého nekonečného milosrdenství milost. Přeji si, aby mé milosrdenství poznal celý svět; nesmírné milosti toužím dávat duším, které důvěřují mému milosrdenství.“

„Duše, které se tuto korunku budou modlit, obejmě mé milosrdenství v životě, ale zvláště v hodině smrti.“

Korunka k Božímu Milosrdenství

(modlí se na obyčejném růženci)

Na začátku:

Otče náš,

Zdrávas, Maria,

Apoštolské vyznání víry – Věřím v Boha,

Na zrnkách Otčenáše: (jedenkrát)

Věčný Otče, obětují Ti Tělo a Krev, Duši i Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír za hříchy naše i celého světa.

Na zrnkách Zdrávasu (desetkrát):

Pro jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu.

Na zakončení (tříkrát):

Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem.

Tuto modlitbu nadiktoval Pán Ježíš sestře Faustyně ve Vilně 13. - 14. září 1935 (srv. Dn. 474 - 476). Mluvil o ní celkem 14 krát a vysvětloval cíl i přísliby s ní spojené.

V této modlitbě obětujeme Bohu Otci: Tělo a Krev, Duši i Božství Ježíše Krista, Syna Božího, Jeho Božskou osobu i Jeho lidství na smír za hříchy naše i celého světa. Sjednocujeme se s obětí, kterou Ježíš přinesl na kříži, aby vykoupil svět; dovoláváme se té lásky, kterou Bůh Otec miluje svého Syna a v něm všechny lidi, neboť obětujeme nejmilejšího Božího Syna a našeho Pána Ježíše Krista. Modlíme-li se o milosrdenství pro nás i pro celý svět, konáme už tím samým skutkem milosrdenství. Připojujeme-li k tomu postoj důvěry a splňujeme-li podmínky každé dobré modlitby (pokora, vytrvalost, shoda s Boží vůlí), můžeme očekávat splnění Kristových příslibů spojených s modlitbou této Korunky.

Skrze modlitbu této korunky chci dát lidem vše, oč mě budou prosit (srv. Dn. 1541) - řekl Pán Ježíš bl. sestře Faustyně a dodal: *Jestliže to (...) bude shodné s mou vůlí.* (srv. Dn. 1731)

Boží vůle je projevem lásky k člověku; všechno, co se s ní neshoduje, je tedy buď špatné nebo škodlivé, a proto to nemůže nejlepší Otec dát. Zvláštní přísliby se týkají hodiny smrti: milost obrácení a klidné smrti obdrží lidé, kteří se modlí **korunku**, a umírající, u nichž se ji budou modlit druzí.

Kněží ji budou podávat hříšníkům jako poslední možnost záchrany; i kdyby byl hříšník sebe zatvrzelejší, pokud se jen jednou pomodlí tuto korunku, dosáhne milosti mého nekonečného milosrdenství. (srv. Dn. 687) Alespoň jednou, ovšem se smýšlením, které se shoduje s významem slov modlitby a především v postoji důvěry, pokory a zároveň upřímné a hluboké lítosti nad hříchy. *Modlitbou korunky* - řekl Pán Ježíš - *přibližuješ lidstvo ke mně* (srv. Dn. 929) *Tato modlitba usmíruje můj hněv.* (srv. Dn. 476)

(Korunka utišila i bouři.) Sestra Faustyna píše:

„Dnes mě probudila velká bouře, hrozný vítr a déšť... tu jsem uslyšela slova: „Pomodli se tu korunku, kterou jsem tě naučil, a bouře přestane.“ – „Skrze ni vyprosíš všechno, bude-li to, oč prosíš, shodné s mou vůlí.“

CHVÁLA BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ – Boží láska je květ, Boží milosrdenství ovoce. Ať duše, která pochybuje, čte tyto řádky; nabude důvěru.

Milosrdenství Boží, pramenící z lůna Otce – důvěřuji ti
Milosrdenství Boží, největší Boží vlastnosti –
Milosrdenství Boží, nepochopitelné tajemství –
Milosrdenství Boží, prameni tryskající z tajemství Nejsvětější Trojice –
Milosrdenství Boží, nedostižné lidským ani andělským rozumem –
Milosrdenství Boží, které nás voláš z nicoty k bytí –
Milosrdenství Boží, z něhož pramení všechen život a štěstí –
Milosrdenství Boží, přesahující nebesa –
Milosrdenství Boží, zdroji divů a zázraků –
Milosrdenství Boží, zahrnující celý vesmír –
Milosrdenství Boží, sestupující na svět v osobě vtěleného Slova –
Milosrdenství Boží, které vytrysklo z otevřené rány Ježíšova Srdce –
Milosrdenství Boží, skryté v Ježíšově Srdci pro nás a zvláště pro hříšníky –
Milosrdenství Boží, nevyzpytatelné v ustanovení Eucharistie –
Milosrdenství Boží, v ustanovení svaté Církve –
Milosrdenství Boží, ve svátosti křtu svatého –
Milosrdenství Boží, které nás ospravedlňuje skrze Ježíše Krista –
Milosrdenství Boží, které nás provází celý život –
Milosrdenství Boží, které nás zaplavuje zvláště v hodině smrti –
Milosrdenství Boží, které nás obdařuje věčným životem –
Milosrdenství Boží, které nás chrání před pekelným ohněm –
Milosrdenství Boží, obracející zatvrzelé hříšníky –
Milosrdenství Boží, úžase andělů a vytržení světců –
Milosrdenství Boží, které nás pozvedá v každé nouzi –
Milosrdenství Boží, zdroji našeho štěstí a radosti –
Milosrdenství Boží, koruno všech Božích skutků –
Milosrdenství Boží, v němž jsme všichni ponořeni –
Milosrdenství Boží, sladký pokoji ztrápených srdcí –
Milosrdenství Boží, jediná naděje zoufalých duší –
Milosrdenství Boží, odpočinku a pokoji uprostřed trýzní –
Milosrdenství Boží, rozkoši a vytržení svatých duší –
Milosrdenství Boží, probouzející naději v každé beznaději – důvěřuji ti.

VĚČNÝ BOŽE, jehož milosrdenství je bez konce, nevyčerpatelný poklade slitování, pohled' na nás s laskavostí a rozmnož v nás milosrdenství, abychom v těžkých chvílích neupadli na duchu, ale s velikou důvěrou se poddávali tvé svaté vůli, která je sama láska a milosrdenství. **Ó NEPOCHOPITELNÉ A NEVYČERPATELNÉ BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ**, kdo tě může dostatečně velebit a oslavovat? Ty největší vlastnosti všemohoucího Boha, sladká naděje hříšného člověka!

